

Dziennik Urzędowy

L 30

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

31 stycznia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 72/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie zmian we wspólnej polityce rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 2596/97, (WE) nr 1182/2005 i (WE) nr 315/2007 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 16
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 74/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) 100

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/61/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2009 r. zmieniająca decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013) 112

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 72/2009

z dnia 19 stycznia 2009 r.

w sprawie zmian we wspólnej polityce rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 2596/97, (WE) nr 1182/2005 i (WE) nr 315/2007

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

jego głównych elementów, a także liczne uwagi zgłoszone w ramach konsultacji społecznych.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) uzgodnione w latach 2003 i 2004 zawierały przepisy dotyczące sprawozdań mających na celu zwiększenie skuteczności tych reform, a w szczególności ocenę wpływu tych reform w stosunku do ich celów, oraz przeprowadzenie analizy ich skutków na odpowiednich rynkach. W tym kontekście w dniu 20 listopada 2007 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie komunikat zatytułowany „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR”. Należy uwzględnić wyżej wymieniony komunikat oraz przeprowadzone następnie w Parlamencie Europejskim, Radzie, Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitecie Regionów dyskusje na temat

(2) Przepisy WPR dotyczące interwencji publicznej należy uprościć i ujednolicić przez rozszerzenie zakresu stosowania przetargów, tak by osiągnąć maksymalnie zharmonizowane podejście. Szybkie działania mogą być zwłaszcza potrzebne po to, by zagwarantować przestrzeganie ilości maksymalnych i limitów ilościowych dotyczących zbóż, masła i odtłuszczonego mleka w proszku. Aby to umożliwić — i ponieważ zamknięcie skupu po ustalonych cenach, przyjęcie współczynników przydziału, a w przypadku pszenicy zwyczajnej przejście do procedury przetargowej nie wiążą się z uprawnieniami dyskrecyjnymi — należy pozwolić Komisji na działanie bez pomocy komitetu.

(3) W odniesieniu do działań interwencyjnych na rynku zbóż należy dostosować system w celu zapewnienia konkurencyjności oraz prorynkowej orientacji sektora, utrzymując jednocześnie funkcję interwencji jako zabezpieczenia w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku oraz jako ułatwienia dostosowania się rolników do warunków rynkowych. Po przyjęciu przez Radę rozporządzenia (WE) nr 735/2007 ⁽⁴⁾, które zreformowało system interwencji w odniesieniu do kukurydzy Komisja zobowiązała się dokonać przeglądu systemu interwencji w odniesieniu do

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przedstawiona po przeprowadzeniu nieobowiązkowych konsultacji.

⁽³⁾ Opinia z dnia 8 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przeprowadzona po przeprowadzeniu nieobowiązkowych konsultacji.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 735/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie nr 1784/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, s. 6).

zbóż na podstawie analizy, która wykazała istnienie pewnego stopnia ryzyka dla dodatkowej interwencji w odniesieniu do jęczmienia w przypadku występowania niskich cen. Obecna sytuacja dotycząca zbóż zmieniła się jednak znacznie od tego czasu i charakteryzuje się korzystnym otoczeniem cenowym na rynkach światowych spowodowanym rosnącym popytem globalnym i niskimi globalnymi zapasami zbóż. W tym kontekście poziomy interwencji należy ustalić na wysokości zerowej dla innych zbóż pastewnych. Pozwoliłoby to na interwencję bez wywoływania negatywnych skutków na całym rynku zbóż. Ta korzystna sytuacja dla sektora zbożowego dotyczy również pszenicy durum. Oznacza to, że skup interwencyjny stracił obecnie swoje znaczenie, ponieważ ceny rynkowe znacznie przekraczają ceny interwencyjne. Skup interwencyjny pszenicy durum nie jest zatem obecnie konieczny poziomy interwencji należy ustalić na wysokości zerowej. Skoro interwencja w przypadku zbóż powinna stanowić raczej zabezpieczenie niż element wpływający na kształtowanie cen, różnice w okresach zbiorów między państwami członkowskimi, które stanowią rzeczywisty początek lat gospodarczych, nie są już istotne, ponieważ system nie będzie już gwarantował cen odzwierciedlających poziomy interwencji wraz z miesięcznymi przyrostami. Dla uproszczenia, daty interwencji w odniesieniu do zbóż powinny więc zostać zharmonizowane we Wspólnocie.

- (4) Od czasu reformy WPR z roku 2003 konkurencyjność sektora ryżu wzrosła, produkcja zyskała stabilność, zapasy zmniejszają się z uwagi na rosnący popyt zarówno na rynku Wspólnoty, jak i rynku globalnym, a prognozy wskazują ceny na poziomie znacznie przewyższającym cenę interwencyjną. Dlatego też skup interwencyjny ryżu nie jest obecnie konieczny i poziomy interwencji należy ustalić na wysokości zerowej.
- (5) Przewiduje się, że produkcja i konsumpcja wieprzowiny wzrosną w średnim okresie, ale wolniej niż w ostatniej dekadzie, z uwagi na konkurencję mięsa drobiowego i wyższe ceny pasz. Oczekuje się, że ceny wieprzowiny pozostaną znacznie powyżej ceny interwencyjnej. Skup interwencyjny nie był wykorzystywany przez wiele lat w odniesieniu do wieprzowiny, a z uwagi na sytuację na rynku i perspektywy jej rozwoju, możliwość skupu interwencyjnego powinna więc zostać zniesiona.
- (6) Skoro obecna sytuacja na rynku i perspektywy jej rozwoju sugerują, że interwencja niezależnie od okoliczności nie byłaby w roku 2009 stosowana do wieprzowiny, pszenicy durum ani ryżu, zatem zmian w skupie interwencyjnym tych produktów lub jego zniesienia należy dokonywać od roku gospodarczego 2009/2010. Jeżeli chodzi o inne zboża, zmiany powinny obowiązywać dopiero od roku gospodarczego 2010/2011, tak aby rolnicy mieli czas na dostosowanie się.
- (7) Sytuacja w średnim okresie w przypadku sektora mleczarskiego charakteryzuje się stałym wzrostem popytu wspólnotowego na produkty o wysokiej wartości dodanej, znacznym wzrostem popytu globalnego na towary mleczne spowodowanymi wzrostem dochodów i liczby ludności w wielu regionach świata oraz zmianami preferencji konsumentów na rzecz produktów mlecznych.
- (8) Przewiduje się, że całkowita produkcja mleka we Wspólnocie, ograniczona przez pułapy kwot mlecznych, będzie się stopniowo, lecz nieznacznie zmniejszać w średnim okresie czasu, w miarę jak trwająca restrukturyzacja w

państwach członkowskich nie będących członkami Wspólnoty przed 1 maja 2004 r. doprowadzi do zmniejszenia produkcji mleka na własne potrzeby, a wzrost produkcji pozostaje ograniczony z uwagi na istnienie kwot. Jednocześnie oczekuje się, że ilość mleka dostarczanego do mleczarni do przetworzenia nadal będzie wzrastać w przewidywanym okresie. Z uwagi na wysoki popyt wewnętrzny i zewnętrzny system kwot mlecznych ogranicza rozwój produkcji, w odróżnieniu od sytuacji, która miała miejsce w momencie wprowadzania kwot jako odpowiedzi na nadprodukcję. W takiej sytuacji rynkowej kwoty zmniejszają prorynkowe nastawienie, ponieważ zakłócają one reakcję rolników na sygnały cenowe i uniemożliwiają uzyskanie większej skuteczności w sektorze, gdyż hamują restrukturyzację. Zaprzestanie stosowania kwot przewiduje się na rok 2015. Należy stopniowo dokonywać odpowiednich dostosowań, aby umożliwić łagodne przejście, unikając nadmiernych dostosowań po zaprzestaniu stosowania kwot. Na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2013/2014 należy zatem przewidzieć stopniowe znoszenie kwot mlecznych, związane z corocznym wzrostem o 1 %. Z tych samych powodów należy dokonać też innych zmian, które uelastycznia system kwot mlecznych pod względem dostosowania zawartości tłuszczu — dzięki zniesieniu dostosowania określonego w art. 80 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczególne dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, a pod względem zasad rządzących kwotami niewykorzystanymi — dzięki zwiększeniu wartości procentowej określonej w art. 72 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, którą producent powinien wykorzystać w okresie dwunastomiesięcznym, i ułatwieniu tym samym ponownego rozdysponowania niewykorzystanych kwot. W kontekście restrukturyzacji sektora należy pozwolić państwom członkowskim, aby do dnia 31 marca 2014 r. przyznawały dodatkową pomoc krajową w określonych granicach. Zwiększenia kwot określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 248/2008 z dnia 17 marca 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do narodowych kwot mleka ⁽²⁾ oraz 1-procentowe zwiększenie roczne — wraz z innymi zmianami, które zmniejszają prawdopodobieństwo wnoszenia opłat z tytułu nadwyżek — oznaczają, sądząc po obecnych wynikach produkcyjnych, że tylko Włochom groziłaby opłata z tytułu nadwyżek, gdyby 1-procentowe zwiększenia miały zastosowanie w okresie od roku 2009/2010 do roku 2013/2014. Zatem z uwagi na obecne wyniki produkcyjne we wszystkich państwach członkowskich należy zwiększenie kwot skumulować dla Włoch na początku tego okresu, tak by uniknąć tego ryzyka. Jeżeli zwiększenia kwot mają we wszystkich państwach członkowskich prowadzić do kontrolowanej i gładkiej transformacji, należy przez następne dwa lata wzmocnić system opłat z tytułu nadwyżek i ustalić go na odpowiednio zniechęcającym poziomie. Dlatego w przypadkach, w których wzrost dostaw znacznie przekracza poziom kwot określonych na rok 2008/2009, powinno się nakładać dodatkowe opłaty z tytułu nadwyżek.

- (9) Rynek serów rozszerza się stopniowo ze wzrastającym popytem zarówno we Wspólnocie, jak i poza nią.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 6.

Dlatego też ceny sera przez pewien czas utrzymywały się na stałym poziomie i nie miało na nie znacznego wpływu zmniejszenie cen instytucjonalnych na produkty luzem (masła i odtłuszczonego mleka w proszku). Z punktu widzenia zarządzania gospodarczego i rynkowego stałe i fakultatywne dopłaty do prywatnego przechowywania produktów rynkowych o dużej wartości, takich jak sery, nie znajdują już uzasadnienia i dlatego należy je znieść.

- (10) W kontekście reformy sektora mleczarskiego i obecnej sytuacji na rynku pomoc w zakresie odtłuszczonego mleka w proszku używanego jako pasza dla zwierząt oraz mleka odtłuszczonego używanego do produkcji kazeiny nie są obecnie potrzebne. Jednak w przypadku wystąpienia nadwyżek albo możliwości wystąpienia nadwyżek przetworów mlecznych powodujących w ten sposób lub mających możliwość spowodowania znacznych zakłóceń na rynku, pomoc ta może być wciąż istotna. Powinna ona jednak być stosowana nie w ramach zobowiązania do corocznego uruchamiania systemu, lecz na podstawie decyzji Komisji, podejmowanej w oparciu o dokładną analizę rynku. Zatem system powinien stać się fakultatywny. W przypadku zastosowania powyższego systemu wielkość pomocy należy ustalić z góry lub w drodze przetargu.
- (11) Dopłaty do zakupu masła przeznaczonego do wyrobów piekarniczych i lodów oraz do bezpośredniej konsumpcji zostały zmniejszona zgodnie z redukcją ceny interwencyjnej dla masła od 2004 r. i w konsekwencji miały wielkość zerową, zanim doszło do zawieszenia przetargów z uwagi na korzystną sytuację na rynku. Systemy pomocy na zbyt nie są już potrzebne do wspierania rynku na poziomie cen interwencyjnych i dlatego powinny zostać zniesione.
- (12) Jak to miało miejsce w przypadku reformy WPR z 2003 r., w celu podniesienia konkurencyjności rolnictwa Wspólnoty oraz w celu promowania bardziej prorynkowego i zrównoważonego rolnictwa należy kontynuować przejście ze wsparcia produkcji na wsparcie producentów poprzez zniesienie istniejących środków pomocy w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej organizacji rynku dla suszu paszowego, lnu, konopi i skrobi ziemniaczanej oraz poprzez włączenie wsparcia dla tych produktów do systemu wsparcia dochodów oddzielonego od produkcji dla każdego gospodarstwa. Tak jak to miało miejsce w przypadku reformy WPR z 2003 r., podczas gdy oddzielenie pomocy przyznanej rolnikom od produkcji pozostawi wypłacane kwoty pomocy niezmiennione, podniesie ono znacznie skuteczność wsparcia dochodów.
- (13) Pomoc dotycząca włókna lnianego i konopnego powinna obecnie zostać oddzielona od produkcji. Aby jednak umożliwić branży przetwórstwa lnu i konopi dostosowanie się do nowej sytuacji, włączenie tego wsparcia do systemu płatności jednolitej powinno nastąpić w okresie przejściowym. Zatem pomoc dotyczącą długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego należy zapewnić do dnia 1 lipca 2012 r. Utrzymanie pomocy dotyczącej krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oznacza, że dla równowagi pomocy w sektorze należy zmniejszyć pomoc dotyczącą długiego włókna lnianego. Jednakże, z uwagi na słuszne oczekiwania rolników, zmniejszenie to powinno następować dopiero od roku gospodarczego 2010/2011.
- (14) System dla suszu paszowego został zreformowany w roku 2003, kiedy to część pomocy została przekazana

branży, natomiast pozostała część została oddzielona od wielkości produkcji i włączona do systemu płatności jednolitej. W kontekście ogólnej bardziej prorynkowej orientacji, obecnej sytuacji na rynku pasz i roślin wysokobiałkowych, a w szczególności niekorzystnego wpływu na środowisko, jaki według najnowszych ustaleń wywołuje produkcja suszu paszowego metodą sztucznego suszenia, przejście do pełnego oddzielenia płatności od produkcji w całym sektorze powinno zostać zakończone poprzez oddzielenie pozostałej pomocy dla branży. Aby złagodzić skutki zakończenia wypłacania pomocy dla branży należy dokonać właściwego dostosowania cen płaconych producentom surowców, którzy będą otrzymywać zwiększoną pomoc bezpośrednią w wyniku oddzielenia płatności od produkcji. Restrukturyzacja sektora odbywa się od czasu reformy z roku 2003, niemniej jednak należy wprowadzić okres przejściowy trwający do dnia 1 kwietnia 2012 r., który ma umożliwić branży dostosowanie się.

- (15) System ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiającym system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej⁽¹⁾ nie będzie już konieczny, gdy powiązana pomoc dotycząca skrobi ziemniaczanej określona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników⁽²⁾ zostanie zniesiona. Pomoc dla producentów została częściowo oddzielona od produkcji w 2003 r. i powinna obecnie zostać w pełni oddzielona; należy jednak wprowadzić okres przejściowy trwający do dnia 1 lipca 2012 r., który ma umożliwić rolnikom dostosowanie swoich zobowiązań w zakresie dostaw do systemu pomocy dotyczącej skrobi ziemniaczanej. Obowiązywanie powiązanej ceny minimalnej powinno więc także zostać przedłużone o taki sam okres. Po tej dacie system kwot związany z płatnościami bezpośrednimi powinien zostać zniesiony równoległe z pełnym włączeniem tych płatności bezpośrednich do systemu płatności jednolitej. W międzyczasie należy dokonać włączenia omawianych przepisów do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, tak jak ma to miejsce w przypadku innych systemów pomocy i kwot.
- (16) Rozwój sytuacji na krajowych i międzynarodowych rynkach zbóż i skrobi powoduje, że refundacja produkcji skrobi nie jest już istotna w odniesieniu do jej pierwotnych celów i w związku z tym należy ją znieść. Sytuacja na rynku oraz perspektywy są takie, że pomoc ustalono w wysokości zerowej na określony czas i oczekuje się utrzymania tej sytuacji, co oznacza, że można dokonać szybkiego zniesienia pomocy bez żadnych negatywnych skutków dla sektora.
- (17) Organizacje producentów mogą odgrywać istotną rolę w grupowaniu podaży w sektorach, w których występuje nierównowaga w koncentracji producentów i kupujących. Państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość uznawania na szczeblu wspólnotowym organizacji producentów we wszystkich sektorach.
- (18) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 30.7.1994, s. 4.

⁽²⁾ Patrz strona 16 w tym Dz.U.

- polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników ⁽¹⁾ przewiduje, że państwa członkowskie mogą zatrzymać część składowej pulapów krajowych odpowiadającą płatnościom obszarowym z tytułu chmielu i wykorzystać ją w szczególności do finansowania niektórych działań uznanych organizacji producentów. Rozporządzenie to jest uchylane, a w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 płatność obszarowa z tytułu chmielu zostaje oddzielona od produkcji od dnia 1 stycznia 2010 r., co oznacza na mocy tego przepisu, że ostatnia płatność zostanie dokonana na rzecz organizacji producentów w roku 2010. W celu umożliwienia organizacjom producentów chmielu kontynuowanie dotychczasowej działalności, należy przewidzieć szczegółowy przepis dotyczący wykorzystywania ekwiwalentnych kwot w danych państwach członkowskich na ten sam rodzaj działalności ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.
- (19) Rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku przewiduje, że wstrzymane kwoty pomocy w odniesieniu do gajów oliwnych na mocy art. 110i ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą być wykorzystywane na finansowanie programów prac organizacji podmiotów gospodarczych. Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1782/2003. Dla zachowania jasności i pewności prawnej należy przewidzieć szczegółowy przepis w celu określenia kwot, które będą wykorzystywane w odnośnych państwach członkowskich na programy prac.
- (20) W interesie pewności prawnej i uproszczenia należy wyjaśnić i zharmonizować przepisy dotyczące niestosowania art. 87, 88 i 89 Traktatu do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 lub rozporządzeniem Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej ⁽²⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającym tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie ⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (WE) 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiającym szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego ⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich ⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽⁶⁾. W tym kontekście przepisy wyżej wymienionych rozporządzeń, które inaczej zostałyby albo mogłyby zostać uznane w określonych warunkach za zgodne z pojęciem pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania zasad dotyczących pomocy państwa. Omawiane przepisy zawierają odpowiednie warunki dla przyznania wsparcia w celu uniknięcia nadmiernego zakłócenia konkurencji.
- (21) Rozporządzenia: (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 należy zatem odpowiednio zmienić.
- (22) Następujące akty prawne są przestarzałe i dlatego, w interesie pewności prawnej, powinny zostać uchylone: rozporządzenie Rady: (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji ⁽⁷⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1254/89 z dnia 3 maja 1989 r. ustalające na rok gospodarczy 1989/90, między innymi, niektóre ceny cukru oraz standardową jakość buraków ⁽⁸⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2247/89 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie środków nadzwyczajnych dla swobodnej dostawy określonych produktów rolnych do Polski ⁽⁹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2055/93 z dnia 19 lipca 1993 r. przydzielające specjalne ilości referencyjne niektórym producentom mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. przyjmujące autonomiczne i przejściowe środki w celu otwarcia wspólnotowego kontyngentu taryfowego na przywóz bydła żywego pochodzącego ze Szwajcarii ⁽¹¹⁾. Następujące akty prawne staną się przestarzałe z dniem 1 maja 2009 r. i dlatego też powinny zostać uchylone ze skutkiem od dnia 1 maja 2009 r.: rozporządzenie Rady (WE) nr 2596/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. przedłużające okres, o którym mowa w art. 149 ust. 1 Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji ⁽¹²⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 315/2007 z dnia 19 marca 2007 r. ustanawiające środki przejściowe stanowiące odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2597/97 w odniesieniu do mleka spożywczego wyprodukowanego w Estonii ⁽¹³⁾.
- (23) Niniejsze rozporządzenie powinno być zasadniczo stosowane od daty wejścia w życie. Jednak w celu zagwarantowania, że przepisy niniejszego rozporządzenia nie będą zakłócały wypłaty określonych środków pomocy przysługujących w latach gospodarczych 2008/2009 albo 2009/2010, należy przewidzieć późniejszą datę stosowania w odniesieniu do przepisów mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie tych systemów w sektorach, w których stosuje się lata gospodarcze. Niniejsze rozporządzenie powinno być więc stosowane w takich przypadkach dopiero od początku późniejszych lat gospodarczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 247/2006

W art. 16 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Skreśla się ust. 3 akapit drugi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 126 z 9.5.1989, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 216 z 27.7.1989, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 187 z 29.7.1993, s. 8.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 190 z 22.7.2005, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 351 z 23.12.1997, s. 12.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 1.

2) Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**) — art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie tytułu III, ust. 3 niniejszego artykułu oraz art. 17 i 21 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7).

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 320/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 320/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 6 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie nie przyznają pomocy krajowej w odniesieniu do środków na rzecz dywersyfikacji przewidzianych w niniejszym artykule. Jeżeli państwa, o których mowa w ust. 4 akapit trzeci, pozwalają jednak na przyznanie 100 % pomocy na rzecz dywersyfikacji, dane państwo członkowskie wnosi wkład w wysokości co najmniej 20 % kwalifikujących się wydatków.”.

2) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Pomoc państwa

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 5 niniejszego rozporządzenia oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**), art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie

zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 3, 6, 7, 8, 9 i 11 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7).

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1405/2006

W art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**), art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 4 i 7 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7).

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) Artykuł 8 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w odniesieniu do sektora zbóż: 101,31 EUR za tonę”.

2) Skreśla się art. 10 ust. 2.

- 3) Część II tytuł I rozdział I sekcja II podsekcja II otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja II

Otwieranie skupu

Artykuł 11

Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna:

- w odniesieniu do zbóż — od 1 listopada do 31 maja;
- w odniesieniu do ryżu niełuskanego — od 1 kwietnia do 31 lipca;
- w odniesieniu do cukru — w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010;
- w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — w każdym dowolnym roku gospodarczym;
- w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku — od 1 marca do 31 sierpnia.

Artykuł 12

Otwarcie interwencji publicznej

1. W okresach, o których mowa w art. 11, interwencja publiczna:

- zostaje otwarta dla pszenicy zwyczajnej;
- zostaje otwarta dla pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo, ryżu niełuskanego, cukru, masła i odtłuszczonego mleka w proszku do wysokości limitów interwencji, o których mowa w art. 13 ust. 1;
- zostaje otwarta dla wołowiny i cielęciny przez Komisję, bez udziału komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli średnia cena rynkowa wołowiny i cielęciny w reprezentatywnym okresie w danym państwie członkowskim albo w danym regionie państwa członkowskiego notowana na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz określonej w art. 42 ust. 1, jest niższa niż 1 560 EUR za tonę.

2. Interwencja publiczna dla wołowiny i cielęciny, o której mowa w ust. 1 lit. c), jest zamykana przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli w reprezentatywnym okresie warunki określone w lit. c) przestały być spełniane.

Artykuł 13

Limity interwencji

1. Skup w ramach interwencji publicznej jest dokonywany w ramach następujących limitów:

- w odniesieniu do pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo i ryżu niełuskanego — 0 ton dla okresów, o których mowa odpowiednio w art. 11 lit. a) i art. 11 lit. b);

- w odniesieniu do cukru — 600 000 ton, wyrażone w cukrze białym, dla każdego roku gospodarczego;

- w odniesieniu do masła — 30 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. e);

- w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku — 109 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. e).

2. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu w danym roku gospodarczym nie podlega żadnym innym środkom w zakresie przechowywania przewidzianym w art. 32, 52 i 63.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, dla produktów, o których mowa w lit. a), c) i d) ust.1, Komisja może podjąć decyzję o kontynuowaniu interwencji publicznej wykraczającej poza kwoty wskazane w tym ustępie, jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku oraz, w szczególności, zmiany cen rynkowych.”.

- 4) Część II tytuł I rozdział I sekcja II podsekcja III otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja III

Ceny interwencyjne

Artykuł 18

Ceny interwencyjne

1. Cena interwencyjna:

- pszenicy zwyczajnej — jest równa cenie referencyjnej za maksymalną oferowaną ilość równą 3 mln ton, za okres interwencji określony w art. 11 lit. a);
- masła — jest równa 90 % ceny referencyjnej za ilości oferowane w ramach limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. c);
- odtłuszczonego mleka w proszku — jest równa cenie referencyjnej za ilości oferowane w ramach limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. d).

2. Ceny interwencyjne oraz objęte interwencją ilości następujących produktów określa Komisja w procedurach przetargowych:

- w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej — za ilości przekraczające maksymalną oferowaną ilość równą 3 mln ton, za okres interwencji określony w art. 11 lit. a);
- w odniesieniu do pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo i ryżu niełuskanego — zgodnie z art. 13 ust. 3;
- w odniesieniu do wołowiny i cielęciny;
- w odniesieniu do masła — za ilości oferowane powyżej limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. c) — zgodnie z art. 13 ust. 3; oraz

- e) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku — za ilości oferowane powyżej limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. d) — zgodnie z art. 13 ust. 3.

W szczególnych przypadkach procedury przetargowe mogą zostać ograniczone do danego państwa członkowskiego lub regionu danego państwa członkowskiego albo ceny interwencyjne i ilości objęte interwencją mogą zostać ustalone dla danego państwa członkowskiego lub danego regionu państwa członkowskiego na podstawie notowanych średnich cen rynkowych.

3. Maksymalna cena skupu określona w procedurach przetargowych zgodnie z ust. 2 jest nie wyższa:

- a) w odniesieniu do zbóż i ryżu niełuskanego — niż odpowiednie ceny referencyjne;
- b) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — niż średnia cena rynkowa notowana w danym państwie członkowskim lub regionie danego państwa członkowskiego podwyższona o kwotę określaną przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów;
- c) w odniesieniu do masła — niż 90 % ceny referencyjnej;
- d) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku — niż cena referencyjna.

4. Ceny interwencyjne, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 które dotyczą:

- a) zbóż — nie mają wpływu na podwyżki ani obniżki cen podyktowane względami jakości; oraz
- b) ryżu niełuskanego — ulegają odpowiednio podwyżce lub obniżce, jeżeli jakość produktów oferowanych agencji płatniczej odbiega od jakości standardowej określonej w załączniku IV pkt A. Ponadto podwyżki i obniżki ceny interwencyjnej może ustalać Komisja, po to aby zorientować produkcję na określone odmiany.

5. Cena interwencyjna cukru wynosi 80 % ceny referencyjnej ustalonej na rok gospodarczy następujący po roku gospodarczym, w którym złożono ofertę. Jeżeli jednak jakość cukru oferowanego agencji płatniczej różni się od jakości standardowej, o której mowa w załączniku IV pkt B, dla której ustalono cenę referencyjną, cena interwencyjna zostaje stosownie podwyższona albo obniżona.”.

5) Skreśla się art. 28 lit. b).

6) Skreśla się art. 30.

7) W art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ust. 1 lit. e);
- b) w ust. 2 skreśla się akapit drugi.

8) Skreśla się art. 36.

9) W art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera a) otrzymuje brzmienie

„a) wymogów i warunków, które mają spełniać produkty przeznaczone do skupu w ramach interwencji publicznej, o której mowa w art. 10, lub w

odniesieniu do których przyznano pomoc na rzecz prywatnego przechowywania, o której mowa w art. 28 i 31, w szczególności dotyczące jakości, grup jakości, klas jakości, kategorii, ilości, opakowania, w tym oznakowania, maksymalnego wieku, konserwowania, stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna oraz długości okresu prywatnego przechowywania;”;

b) po lit. a) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) przestrzegania ilości maksymalnych i limitów ilościowych określonych w art. 13 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 lit. a); w tym względzie przepisy wykonawcze mogą zezwalać Komisji na zamknięcie skupu po ustalonych cenach, przyjęcie współczynników przydziału, a w przypadku pszenicy zwyczajnej przejście do procedury przetargowej, o której mowa w art. 18 ust. 2, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1;”.

10) Skreśla się art. 46 ust. 3.

11) Artykuł 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Systemy kwot

1. System kwot ma zastosowanie do następujących produktów:

- a) mleka i innych przetworów mlecznych w rozumieniu art. 65 lit. a) i b);
- b) cukru, izoglukozy i syropu inulinowego;
- c) skrobi ziemniaczanej, która może korzystać z pomocy wspólnotowej.

2. W odniesieniu do systemów kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, jeżeli producent przekroczy odpowiednią kwotę oraz, w przypadku cukru, nie wykorzysta ilości nadwyżek w sposób określony w art. 61, wnosi on opłatę z tytułu nadwyżek w odniesieniu do tych ilości, zgodnie z warunkami określonymi w sekcji II i III.”.

12) W art. 72 ust. 2 wartość „70 %” zastępuje się wartością „85 %”.

13) W art. 78 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże w okresach dwunastomiesięcznych rozpoczynających się w dniu 1 kwietnia 2009 r. i 1 kwietnia 2010 r. opłatę z tytułu nadwyżek dostarczonego mleka, które przekraczają 106 % kwoty krajowej obowiązującej na dostawy w okresie dwunastomiesięcznym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia 2008 r., ustala się w wysokości 150 % opłaty, o której mowa w akapicie drugim.”.

14) W art. 80 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na szczeblu krajowym opłatę z tytułu nadwyżek oblicza się na podstawie sumy dostaw dostosowanych zgodnie z akapitem pierwszym.”;

b) skreśla się ust. 2;

c) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli zastosowanie ma art. 78 ust. 1 akapit trzeci, państwa członkowskie — ustalając wkład każdego producenta w opłatę należną z uwagi na zastosowanie wyższej stawki, o której mowa w tym akapicie — dopilnowują, aby wkład w tę opłatę był wnoszony proporcjonalnie przez producentów odpowiedzialnych według obiektywnych kryteriów, które zostaną ustalone przez państwo członkowskie.”.

15) W części II tytuł I rozdział III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IIIa

Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej

Artykuł 84a

Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej

1. Państwa członkowskie produkujące skrobię ziemniaczaną otrzymują kwoty na rok gospodarczy, w którym obowiązuje system kwot według art. 204 ust. 5 i zgodnie z załącznikiem Xa.

2. Każde państwo członkowskie będące producentem, o którym mowa w załączniku Xa, rozdziela swoją kwotę między producentów skrobi ziemniaczanej do wykorzystania w danych latach gospodarczych na podstawie podkwot przyznanych każdemu producentowi w roku 2007/2008.

3. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną nie zawiera umów kontraktacji z producentami ziemniaków na uprawę ziemniaków w ilości pozwalającej na wyprodukowanie skrobi ziemniaczanej w ilości przewyższającej przyznaną mu kwotę, o której mowa w ust. 2.

4. Skrobię ziemniaczaną wyprodukowaną w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w ust. 2, wywozi się ze Wspólnoty przed 1 stycznia roku następującego po danym roku gospodarczym. Z tego tytułu nie wypłaca się żadnych refundacji wywozowych.

5. Bez uszczerbku dla ust. 4 przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną może, w każdym roku gospodarczym, w dodatku do swojej kwoty na dany rok, wykorzystać nie więcej niż 5 % swojej kwoty odnoszącej się do następnego roku gospodarczego. W takim przypadku, kwotę na następny rok gospodarczy zmniejsza się odpowiednio.

6. Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania do produkcji skrobi ziemniaczanej przez przedsiębiorstwa, które nie podlegają przepisom ust. 2 niniejszego artykułu i które zakupują ziemniaki, w odniesieniu do których producenci nie korzystają z płatności określonych w art. 77

rozporządzenia (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Patrz strona 16 w tym Dz.U.”.

16) W art. 85 dodaje się następującą literę:

„d) w odniesieniu do sekcji IIIa, połączenia, zmiany właściciela oraz rozpoczęcia albo zakończenia działalności handlowej producentów skrobi ziemniaczanej.”.

17) Skreśla się część II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja I.

18) Artykuł 91 ust. 1 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Pomoc z tytułu przetwórstwa słomy długiego lnu uprawianego na włókno i słomy krótkiego lnu i konopi uprawianych na włókno przyznaje się na lata gospodarcze od 2009/2010 do 2011/2012 upoważnionym głównym przetwórcom na podstawie ilości włókna faktycznie uzyskanego ze słomy, w odniesieniu do której z rolnikiem została zawarta umowa sprzedaży.”.

19) W art. 92 ust. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) tiret drugie zastępuje dwoma tiret w brzmieniu:

„— 200 EUR za tonę w roku gospodarczym 2009/2010, oraz

— 160 EUR za tonę w latach gospodarczych 2010/2011 i 2011/2012.”;

b) litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) 90 EUR za tonę w latach gospodarczych 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012 za krótkie włókno lniane i konopne zawierające nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek.”.

20) Artykuł 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość długiego włókna lnianego wynoszącą 80 878 ton na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012, która może zostać objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z pkt A.I. załącznika XI.”.

21) Artykuł 94 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego wynoszącą 147 265 ton na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012, która może zostać objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z pkt A.II załącznika XI.”.

- 22) Dodaje się część II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja III w brzmieniu:

„Podsekcja III

Skrobia ziemniaczana

Artykuł 95a

Premia z tytułu skrobi ziemniaczanej

1. Premia w wysokości 22,25 EUR na tonę wyprodukowanej skrobi jest wypłacana w latach gospodarczych 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012 producentom skrobi ziemniaczanej za taką ilość skrobi ziemniaczanej, jaka odpowiada granicy przyznanej im kwoty, o której mowa w art. 84a ust. 2, pod warunkiem, że producenci ci zapłacili producentom ziemniaków cenę minimalną za wszystkie ziemniaki niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w granicy takiej kwoty.

2. Minimalna cena ziemniaków przeznaczonych do wytworzenia skrobi ziemniaczanej zostaje ustalona w wysokości 178,31 EUR za tonę w przedmiotowych latach gospodarczych.

Cena ta odnosi się do ilości ziemniaków dostarczonych do zakładu przetwórczego potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi.

Cena minimalna jest dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach.

3. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia niniejszej podsekcji w życie.”.

- 23) Skreśla się art. 96.

- 24) Artykuł 99 i 100 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 99

Pomoc dotycząca mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych lub występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu pomocy dotyczącej produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę, zgodnie z warunkami i normami dla produktów, które określi Komisja. Pomoc może zostać ustalona z góry albo w drodze procedur przetargowych.

Do celów niniejszego artykułu maślanekę i maślanekę w proszku uważa się za mleko odtłuszczone i odtłuszczone mleko w proszku.

2. Komisja ustala wysokość pomocy z uwzględnieniem ceny referencyjnej wskazanej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii)

dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku.

Artykuł 100

Pomoc dotycząca mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych albo występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu pomocy dotyczącej produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany, zgodnie z warunkami i normami dla takiego mleka oraz kazeiny i kazeinianów z niego produkowanych, które określi Komisja. Pomoc może zostać ustalona z góry albo w drodze procedur przetargowych.

2. Komisja ustala wysokość pomocy z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz ceny referencyjnej w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku ustalonej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

Wysokość pomocy może być różna, zależnie od tego, czy odtłuszczone mleko jest przetwarzane na kazeinę lub kazeiniany i zależnie od jakości tych produktów.”.

- 25) Skreśla się art. 101.

- 26) Artykuł 102 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą, w ramach uzupełniania pomocy wspólnotowej, przyznać pomoc krajową do produktów, o których mowa w ust. 1, dostarczanych uczniom uczęszczającym do placówek oświatowych. Państwa członkowskie mogą finansować swoją pomoc krajową z opłaty nakładanej na sektor mleczarski lub z innego wkładu ze strony sektora mleczarskiego.”.

- 27) Dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IIIa

Pomoc w sektorze chmielu

Artykuł 102a

Pomoc dla organizacji producentów

1. Wspólnota finansuje płatności dla organizacji producentów w sektorze chmielu uznanych zgodnie z art. 122, przeznaczone na cele, o których mowa w tym artykule.

2. Roczne finansowanie przez Wspólnotę płatności dla organizacji producentów wynosi 2 277 000 EUR dla Niemiec.

3. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia w życie niniejszej sekcji.”.

28) W art. 103 wprowadza się następujące zmiany:

a) część wprowadzająca ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wspólnota finansuje trzyletnie programy prac, które będą przygotowane przez organizacje podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 125, w przynajmniej jednym z następujących obszarów:”;

b) wprowadza się następujący ustęp:

„1a. Roczne finansowanie przez Wspólnotę programów prac wynosi:

- a) 11 098 000 EUR dla Grecji,
- b) 576 000 EUR dla Francji, oraz
- c) 35 991 000 EUR dla Włoch.”.

29) Skreśla się art. 103e ust. 2.

30) Artykuł 105 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą przyznać szczególny rodzaj pomocy krajowej w zakresie ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem pomocy na cele związane z produkcją lub handlem. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji pomoc wraz z przedstawieniem programu pszczelarskiego zgodnie z art. 109.”.

31) Artykuł 119 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 119

Stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera

Jeżeli pomoc jest wypłacana na podstawie art. 100, Komisja może uzależnić stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera od uzyskania uprzedniego zezwolenia, które jest udzielane jedynie wtedy, gdy takie stosowanie jest warunkiem koniecznym do wytwarzania tych produktów.”.

32) W art. 122 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą także uznać organizacje producentów powołane przez producentów jakiegokolwiek sektora, o którym mowa w art. 1, innego niż sektory, o których mowa w ust. 1 lit. a), na warunkach określonych w lit. b) i c) tego ustępu.”.

33) Artykuł 124 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuł 122 i art. 123 ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla uznawania przez państwa członkowskie na podstawie prawa krajowego i zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, odpowiednio, organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych w każdym z sektorów, o których mowa w art. 1, z wyjątkiem sektorów, o których mowa w art. 122 ust. 1 lit. a) i w art. 123 ust. 1.”.

34) Artykuł 180 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 180

Stosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu

Artykuły 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) do k) i lit. m) do u) oraz w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Jednak art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 44, 45, 46, 47, 48, 102, 102a, 103, 103a, 103b, 103e, 103ga, 104, 105 i 182 niniejszego rozporządzenia.”.

35) W art. 182 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Państwa członkowskie mogą do dnia 31 marca 2014 r. przyznawać rolnikom w sektorze mleczarskim pomoc państwa o łącznej wysokości nie przekraczającej rocznie 55 % pułapu, który określono w art. 69 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oprócz wsparcia wspólnotowego udzielanego zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Jednakże całkowita kwota wsparcia wspólnotowego w ramach działań, o których mowa w art. 68 ust. 4 tego rozporządzenia, oraz pomocy państwa nie może w żadnym wypadku przekroczyć pułapu, o którym mowa w art. 68 ust. 4.”.

36) W art. 184 dodaje się punkt w brzmieniu:

„6). Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2010 r. i 31 grudnia 2012 r. — na temat rozwoju sytuacji na rynku i wynikających z niej warunków sprawnego wycofywania systemu kwot mlecznych, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednimi wnioskami legislacyjnymi. Ponadto w sprawozdaniu tym analizuje konsekwencje dla producentów serów mających chronioną nazwę pochodzenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 510/2006.”.

37) W art. 204 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W odniesieniu do skrobi ziemniaczanej, część II tytułu I rozdział III Sekcja IIIa stosuje się do końca roku gospodarczego 2011/2012 dla skrobi ziemniaczanej.”.

38) Punkt 1 załącznika IX zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

39) Tekst załącznika II do niniejszego rozporządzenia wprowadza się jako załącznik Xa.

40) Tekst załącznika III do niniejszego rozporządzenia wprowadza się do załącznika XXII jako pkt 20a.

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008

Art. 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 3/2008 otrzymuje brzmienie:

„6. W drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**), art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie, w tym do ich udziału w finansowaniu, ani do udziału w finansowaniu pochodzącego z wpływów o charakterze parafiskalnym albo z obowiązkowych składek państw członkowskich albo organizacji inicjujących w przypadku programów kwalifikujących się do wsparcia wspólnotowego z tytułu art. 36 Traktatu, wybranych przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7)”.

Artykuł 6

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008

Artykuł 127 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla maksymalnych stawek pomocy, o których mowa w art. 8 ust. 4 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie tytułu II, tytułu V rozdział III oraz art. 119 niniejszego rozporządzenia.”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli., dnia 19 stycznia 2009 r.

Artykuł 7

Uchylenia

1. Uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93 i (WE) nr 1182/2005.

2. Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 2596/97 i (WE) nr 315/2007 ze skutkiem od 1 maja 2009 r.

3. Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1868/94 ze skutkiem od 1 lipca 2009 r.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia rozumiane są jako odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i są odczytywane zgodnie z odpowiednimi tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII do tego rozporządzenia.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże:

a) Artykuł 4 pkt 5–8, 12–14 i 38 stosuje się od dnia 1 kwietnia 2009 r.;

b) Artykuł 4 pkt 11, 15, 16, 18–25, 31, 37 i 39 stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.;

c) Artykuł 4 pkt 1, 3, 4 oraz pkt 9 lit. b) stosuje się od:

(i) dnia 1 lipca 2009 r. — w odniesieniu do pszenicy durum,

(ii) dnia 1 września 2009 r. — w odniesieniu do sektora ryżu,

(iii) dnia 1 października 2009 r. — w odniesieniu do sektora cukru,

(iv) dnia 1 lipca 2010 r. — w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo;

d) Artykuł 4 pkt 27 stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.;

e) Artykuł 4 pkt 17 stosuje się od dnia 1 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

P. GANDALOVICH

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„1. Kwoty krajowe: ilości (tony) w okresie dwunastomiesięcznym na państwo członkowskie

Państwo członkowskie	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bułgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Republika Czeska	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Dania	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Niemcy	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Estonia	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlandia	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Grecja	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Hiszpania	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Francja	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Włochy	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Cypr	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Łotwa	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Litwa	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luksemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Węgry	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Niderlandy	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Austria	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Polska	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugalia	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumunia	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478

Państwo członkowskie	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Słowenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Słowacja	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Finlandia	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Szwecja	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Zjednoczone Królestwo	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566"

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Xa

Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej na rok gospodarczy, o których mowa w art. 84a

Państwo członkowskie	(w tonach)
Republika Czeska	33 660
Dania	168 215
Niemcy	656 298
Estonia	250
Hiszpania	1 943
Francja	265 354
Łotwa	5 778
Litwa	1 211
Niderlandy	507 403
Austria	47 691
Polska	144 985
Słowacja	729
Finlandia	53 178
Szwecja	62 066
RAZEM	1 948 761"

ZAŁĄCZNIK III

„20a. Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94

Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 55 ust. 1 lit. c)
Artykuł 2 ust. 1 i 2, akapit pierwszy	Artykuł 84a ust. 1 i 2
Artykuł 4	Artykuł 84a ust. 3
Artykuł 4a	Artykuł 95a ust. 2
Artykuł 5	Artykuł 95a ust. 1
Artykuł 6	Artykuł 84a ust. 4 i 5
Artykuł 7	Artykuł 84a ust. 6
Artykuł 8	Artykuł 85 lit. d) oraz art. 95a ust. 3”

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 73/2009**z dnia 19 stycznia 2009 r.****ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37 oraz art. 299 ust. 2,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu z 1979 r., w szczególności dołączony do niego protokół nr 4 ust. 6 dotyczący bawełny,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym ⁽²⁾,po konsultacji z Komitetem Regionów ⁽³⁾:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uzgodnione w latach 2003 i 2004 reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) obejmowały przepisy służące ocenie skuteczności tych reform. W związku z tym w dniu 20 listopada 2007 r. Komisja przedstawiła komunikat dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR”. Należy uwzględnić ten komunikat oraz późniejsze dyskusje nad jego głównymi elementami, które toczyły się w Parlamencie Europejskim, Radzie, Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym i Komitecie Regionów, a także liczne uwagi będące wynikiem konsultacji społecznych.
- (2) Doświadczenie wyniesione z wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia ⁽⁴⁾ pokazuje w szczególności, że niektóre elementy mechanizmów wsparcia wymagają dostosowania. W szczególności należy rozszerzyć oddzielenie wsparcia bezpośredniego od wielkości produkcji oraz uprościć funkcjonowanie systemu płatności jednolitej. Ponadto rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 kilkakrotnie podlegało znacznym

zmianom. W świetle rozwoju sytuacji oraz celem zachowania przejrzystości należy je uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło zasadę, że rolnicy, którzy nie spełniają niektórych wymogów dotyczących zdrowia publicznego, zdrowia roślin i zwierząt, ochrony środowiska oraz dobrostanu zwierząt otrzymują zmniejszone płatności bezpośrednie lub podlegają wykluczeniu z płatności. Ten system wzajemnej zgodności stanowi nieodłączną część wspólnotowego wsparcia w postaci płatności bezpośrednich i dlatego powinien zostać zachowany. Doświadczenie pokazało jednak, że niektóre wymogi objęte zasadą wzajemnej zgodności nie są dostatecznie związane z działalnością rolniczą czy gruntami rolnymi lub dotyczą bardziej organów krajowych niż rolników. Dlatego właściwe jest dostosowanie zakresu zasady wzajemnej zgodności.
- (4) Ponadto by uniknąć porzucania gruntów rolnych i zapewnić utrzymanie gruntów zgodnie z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło wspólnotowe ramy prawne, na mocy których państwa członkowskie przyjmują normy uwzględniające szczególny charakter odnośnych obszarów, w tym warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, użytkowanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw. Te ramy prawne należy zachować. Doświadczenie wykazało jednak, że odpowiedni charakter i korzystne skutki niektórych norm nie wystarczają, aby uzasadnić ich wdrożenie przez wszystkie państwa członkowskie. Normy takie powinny zatem stać się dobrowolne dla państw członkowskich. Jednakże w celu zapewnienia, aby ramy były możliwie jak najbardziej spójne, norma nie powinna być dobrowolna w przypadku gdy przed rokiem 2009 dane państwa członkowskie już określiły na jej podstawie wymogi minimalne lub jeżeli obowiązują przepisy krajowe, które odnoszą się do tej normy.
- (5) Zniesienie — zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia — obowiązkowego odłogowania w ramach systemu płatności jednolitej mogłoby mieć w niektórych przypadkach niekorzystne skutki dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do niektórych cech krajobrazu. Zatem właściwe jest wzmocnienie przepisów wspólnotowych mających na celu ochronę określonych cech krajobrazu. W szczególnych sytuacjach państwo członkowskie powinno również mieć możliwość utworzenia lub utrzymania siedlisk.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przedstawiona po przeprowadzeniu nieobowiązkowej konsultacji.

⁽³⁾ Opinia z dnia 8 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przedstawiona po przeprowadzeniu nieobowiązkowej konsultacji.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

- (6) Na niektórych obszarach stopniowo problemem stała się ochrona zasobów wodnych i zarządzanie nimi w kontekście działalności rolniczej. Należy zatem wzmocnić wspólnotowe ramy prawne dotyczące zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w celu ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniami i wyciekami oraz w celu gospodarowania zużyciem wody.
- (7) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 uznano pozytywny wpływ trwałych użytków zielonych na środowisko. Należy zachować środki przewidziane w tym rozporządzeniu, zmierzające do zachęcenia do utrzymywania istniejących trwałych użytków zielonych, zapobiegając w ten sposób ich masowemu przekształcaniu w grunty orne.
- (8) W celu osiągnięcia lepszej równowagi między instrumentami polityki mającymi na celu promowanie zrównoważonego rolnictwa oraz instrumentami mającymi na celu promowanie rozwoju obszarów wiejskich, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wprowadzono system obowiązkowego stopniowego zmniejszania płatności bezpośrednich („modulacji”). Należy utrzymać ten system i objąć nim wyłączenie płatności do wysokości 5 000 EUR.
- (9) Oszczędności uzyskane dzięki modulacji wykorzystuje się w celu finansowania środków w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich. Od momentu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 sektor rolniczy stanął w obliczu wielu nowych i trudnych wyzwań, takich jak zmiany klimatu i wzrastające znaczenie bioenergii, jak również konieczność poprawy gospodarki wodnej i skuteczniejsza ochrona różnorodności biologicznej. W świetle kwestii zmian klimatu Wspólnota, będąca stroną protokołu z Kioto ⁽¹⁾, została wezwana do dostosowania swojej polityki. Ponadto w następstwie poważnych problemów związanych z niedoborem wody i suszami Rada w swoich konkluzjach z dnia 30 października 2007 r. w sprawie niedoboru wody i susz stwierdziła, że kwestie gospodarki wodnej w rolnictwie powinny pozostać przedmiotem uwagi. Ponadto w swoich konkluzjach z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej Rada podkreśliła, że zachowanie różnorodności biologicznej pozostaje głównym wyzwaniem i niezależnie od znacznych postępów jakich już dokonano, osiągnięcie wyznaczonego przez Wspólnotę celu na 2010 rok w zakresie różnorodności biologicznej będzie wymagało podjęcia dodatkowych starań. Ponadto, zważywszy że innowacje mogą szczególnie przyczynić się do rozwoju nowych technologii, produktów i procesów, powinny one wzmocnić starania na rzecz sprostania tym nowym wyzwaniom. Wygaśnięcie systemu kwot mlecznych w 2015 roku zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽²⁾ będzie wymagało od rolników prowadzących gospodarstwa mleczarskie szczególnych wysiłków, aby dostosować się do zmieniających się warunków, w szczególności w regionach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania. Właściwe zatem jest określenie tej szczególnej sytuacji również jako nowego wyzwania, któremu państwa członkowskie powinny móc sprostać, aby zapewnić sektorowi mleczarskiemu „miękkie lądowanie”.
- (10) Wspólnota uznaje potrzebę podjęcia nowych wyzwań w ramach swojej strategii politycznej. W dziedzinie rolnictwa stosownym narzędziem służącym podjęciu wyzwań są programy rozwoju obszarów wiejskich przyjęte na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽³⁾. Należy udostępnić dodatkowe fundusze, aby umożliwić państwu członkowskiemu zmianę programów rozwoju obszarów wiejskich, bez konieczności ograniczenia obecnie prowadzonych działań w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w innych dziedzinach. Perspektywa finansowa na lata 2007–2013 nie przewiduje jednak środków finansowych mających na celu niezbędne wzmocnienie wspólnotowej polityki rozwoju obszarów wiejskich. W tych okolicznościach należy pozyskiwać dużą część potrzebnych środków finansowych przez stopniowe zwiększanie redukcji płatności bezpośrednich za pomocą modulacji.
- (11) Charakterystyczną cechą dystrybucji środków bezpośredniego wsparcia dochodów wśród rolników jest przydzielenie znacznej części płatności stosunkowo małej liczbie dużych beneficjentów. Wiadomym jest, że więksi beneficjenci nie wymagają takiego samego poziomu jednolitego wsparcia, aby osiągnąć cel skutecznego wsparcia dochodów. Ponadto ze względu na możliwości dostosowania większym beneficjentom łatwiej jest zarządzać niższym poziomem jednolitego wsparcia. Sprawiedliwe jest zatem oczekiwanie, aby rolnicy otrzymujący duże kwoty wsparcia w sposób szczególnie przyczyniali się do finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich skierowanych na nowe wyzwania. Właściwe jest zatem ustanowienie mechanizmu umożliwiającego zwiększenie redukcji wyższych płatności i wykorzystanie uzyskanych w ten sposób wpływów do podjęcia nowych wyzwań w ramach rozwoju obszarów wiejskich.
- (12) Specyficzne położenie geograficzne regionów najbardziej oddalonych, jak również ich wyspiarski charakter, niewielkie rozmiary, górzysty teren oraz klimat nakładają dodatkowy ciężar na sektory rolnicze w tych regionach. W celu zmniejszenia takich obciążeń i ograniczeń należy przewidzieć odstępstwo od obowiązku stosowania zmniejszenia w ramach modulacji w odniesieniu do rolników w regionach najbardziej oddalonych.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

- (13) Państwa członkowskie, które podjęły decyzję o stosowaniu systemu dobrowolnej modulacji, powinny uwzględnić zwiększone stawki modulacji obowiązkowej. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 378/2007 z dnia 27 marca 2007 r. ustanawiające zasady dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ⁽¹⁾.
- (14) Kwoty otrzymane w wyniku zastosowania zmniejszenia w wysokości 5 punktów procentowych w ramach modulacji określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 powinny zostać przydzielone państwom członkowskim zgodnie z takimi samymi kryteriami ustanowionymi na mocy tego rozporządzenia, tj. zgodnie z obiektywnymi kryteriami przy jednoczesnym ustanowieniu przepisu dotyczącego pozostawienia określonej wielkości procentowej tych kwot w państwach członkowskich, w których zostały one uzyskane. Z uwagi na dostosowania strukturalne wynikające ze zniesienia interwencji na rynku żyta, należy utrzymać szczególne środki dla niektórych regionów produkujących żyto, które mają być finansowane z części kwot uzyskanych dzięki modulacji. Ponadto kwoty wynikające z zastosowania dalszych zmniejszeń w ramach modulacji powinny zostać udostępnione państwom członkowskim, w których zostały one uzyskane.
- (15) W celu ułatwienia stosowania modulacji, zwłaszcza w odniesieniu do procedur przyznawania płatności bezpośrednich dla rolników, oraz przesunięcia środków do programów rozwoju obszarów wiejskich należy określić w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego pułapy netto w celu ograniczenia płatności dla rolników po zastosowaniu modulacji. Aby uwzględnić specyficzny charakter wsparcia w ramach WPR w regionach najbardziej oddalonych oraz fakt, że płatności bezpośrednie nie są przedmiotem modulacji, pułap netto dla państw członkowskich, których to dotyczy, nie powinien obejmować płatności bezpośrednich w tych regionach. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Rady (WE) 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾.
- (16) Rolnicy w nowych państwach członkowskich które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie, otrzymują płatności bezpośrednie w ramach mechanizmu stopniowego ich wprowadzania przewidzianego w aktach przystąpienia tych państw. W celu zapewnienia odpowiedniej równowagi między instrumentami w dziedzinie polityki mającymi na celu wspieranie zrównoważonego rolnictwa a instrumentami rozwoju obszarów wiejskich, system modulacji w nowych państwach członkowskich należy stosować dopiero, gdy poziom płatności bezpośrednich mający zastosowanie w nowych państwach członkowskich będzie równy poziomowi mającemu zastosowanie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie.
- (17) Modulacja nie powinna spowodować zmniejszenia kwot netto wypłacanych rolnikom w nowych państwach członkowskich do poziomu poniżej kwot wypłacanych ich odpowiednikom w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie. Dlatego też po rozpoczęciu stosowania modulacji w odniesieniu do rolników w nowych państwach członkowskich, stawka zmniejszenia powinna ograniczać się do różnicy między poziomem stosowanym w ramach mechanizmu stopniowego wprowadzania a poziomem stosowanym w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie w następstwie zastosowania modulacji. Ponadto modulację należy uwzględnić podczas przyznawania krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich rolnikom w nowych państwach członkowskich, którzy podlegają modulacji.
- (18) Mając na względzie zapewnienie zgodności kwot przeznaczonych na finansowanie WPR z rocznymi pułapami ustanowionymi w perspektywie finansowej, należy zachować przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 mechanizm finansowy, zgodnie z którym poziom wsparcia bezpośredniego zostaje dostosowany, gdy z prognoz wynika, że przy zachowaniu marginesu bezpieczeństwa wynoszącego 300 000 000 EUR, pułap pośredni w pozycji 2 zostanie przekroczony w danym roku budżetowym. Uwzględniając poziomy płatności bezpośrednich dla rolników w nowych państwach członkowskich, ukształtowane w wyniku mechanizmu stopniowego ich wprowadzania, oraz w ramach stosowania tego mechanizmu do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych w nowych państwach członkowskich, wspomniany instrument dyscypliny finansowej nie powinien być stosowany w tych państwach członkowskich do momentu, w którym poziom płatności bezpośrednich mający zastosowanie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie nie będzie co najmniej równy poziomowi mającemu zastosowanie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie. Ze względu na szczególną pozycję, jaką w budżecie ogólnym Wspólnot Europejskich zajmują zasoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich ⁽³⁾, właściwe jest, aby wyjątkowo wprowadzić przepis stanowiący, że Rada przyjmuje niezbędną decyzję o zastosowaniu wspomnianego instrumentu dyscypliny finansowej na wniosek Komisji.
- (19) Aby pomóc rolnikom w spełnianiu standardów nowoczesnego rolnictwa o wysokiej jakości konieczne jest dalsze stosowanie przez państwa członkowskie ogólnego systemu, w ramach którego oferowane jest doradztwo dla gospodarstw, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003. System doradztwa rolniczego powinien pomóc rolnikom w kształtowaniu świadomości na temat przepływów materiałowych i procesów przebiegających w gospodarstwie dotyczących środowiska, bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt, bez wpływania w jakikolwiek sposób na ich obowiązki i odpowiedzialność w zakresie przestrzegania tych standardów.
- (20) Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 przewiduje, że państwa członkowskie muszą przyjąć środki niezbędne do zapewnienia, aby transakcje finansowane z Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR) były rzeczywiście wykonywane i prawidłowo przeprowadzane, a

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 5.4.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 23.6.2007, s. 17.

także do zapobiegania nieprawidłowościom i ich korygowania. W tym celu państwa członkowskie powinny uruchomić zintegrowany system administrowania i kontroli dotyczący płatności bezpośrednich. W celu poprawy skuteczności i kontroli wsparcia wspólnotowego państwa członkowskie powinny zostać upoważnione do korzystania ze zintegrowanego systemu również w przypadku wspólnotowych programów nieobjętych niniejszym rozporządzeniem.

(21) Należy zachować główne elementy zintegrowanego systemu administrowania i kontroli, w szczególności przepisy dotyczące skomputeryzowanej bazy danych, systemu identyfikacji działek rolnych, wniosków rolników o pomoc, zharmonizowanego systemu kontroli oraz, w ramach systemu płatności jednolitej, systemu identyfikacji i rejestrowania uprawnień do płatności.

(22) Zarządzanie małymi kwotami jest zajęciem uciążliwym dla właściwych organów państw członkowskich. W celu uniknięcia nadmiernego obciążenia administracyjnego państwa członkowskie powinny co do zasady powstrzymać się od przyznawania płatności bezpośrednich w przypadku gdy ich kwota byłaby niższa niż 100 EUR lub jeśli kwalifikujący się obszar gospodarstwa, którego dotyczy wniosek o wsparcie, jest mniejszy niż jeden hektar. Ponieważ jednak struktury gospodarstw rolnych państw członkowskich są bardzo różnorodne i mogą istotnie różnić się od przeciętnej struktury gospodarstw we Wspólnocie, należy ustanowić szczególny przepis, aby umożliwić państwom członkowskim zastosowanie minimalnego progu odzwierciedlającego ich szczególną sytuację. Ze względu na bardzo szczególną strukturę rolnictwa w regionach najbardziej oddalonych i na wyspach Morza Egejskiego, regiony te nie powinny podlegać stosowaniu jakichkolwiek minimalnych progów. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć swobodę wyboru jednego z tych dwóch rodzajów minimalnych progów, uwzględniając specyficzną strukturę swoich sektorów rolnych. W związku z tym, że rolnikom posiadającym tzw. gospodarstwa „bezrolne” przydzielono szczególne uprawnienia do płatności, stosowanie progu hektarowego byłoby nieskuteczne. Do tych rolników powinna mieć zastosowanie kwota minimalna ustalona na podstawie średniego wsparcia. W celu zapewnienia równego traktowania rolników, których płatności bezpośrednie są stopniowo wprowadzane, minimalne progi powinny opierać się na ostatecznych kwotach przyznawanych na koniec procesu stopniowego wprowadzania.

(23) Doświadczenie w stosowaniu systemu płatności jednolitej pokazuje, że w wielu przypadkach wsparcie dochodów niezwiązane z wielkością produkcji zostało przyznane beneficjentom, których działalność rolnicza stanowiła jedynie nieznaczną część ich ogólnej działalności gospodarczej lub których cel działalności nie był lub był tylko w niewielkim stopniu związany z prowadzeniem działalności rolniczej. Aby uniknąć przydzielania wsparcia dochodów z rolnictwa tego typu beneficjentom oraz aby zapewnić, że wsparcie wspólnotowe jest całkowicie

wykorzystywane w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, państwa członkowskie powinny mieć prawo w takich przypadkach do nieprzydzielania płatności bezpośrednich takim osobom fizycznym i prawnym na mocy niniejszego rozporządzenia.

(24) Płatności przewidziane w ramach wspólnotowych systemów wsparcia powinny być przekazywane przez właściwe organy krajowe beneficjentom w pełnej wysokości — z zastrzeżeniem jakichkolwiek zmniejszeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu — oraz w określonych terminach. W celu bardziej elastycznego zarządzania płatnościami bezpośrednimi należy umożliwić państwom członkowskim dokonywanie płatności w nie więcej niż dwóch ratach na rok.

(25) Systemy wsparcia w ramach WPR przewidują bezpośrednie wsparcie dochodów mające na celu, w szczególności, zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej. Cel ten jest ściśle związany z zachowaniem obszarów wiejskich. Aby przeciwdziałać każdemu niewłaściwemu przydzieleniu środków wspólnotowych, nie należy przekazywać płatności w ramach wsparcia rolnikom, którzy sztucznie stworzyli warunki niezbędne do uzyskania takiego wsparcia.

(26) Aby osiągnąć cele WPR, wspólne systemy wsparcia muszą być dostosowywane do rozwoju sytuacji, w razie konieczności w krótkim okresie czasu. Beneficjenci nie mogą zatem zakładać niezmienności warunków uzyskania wsparcia i powinni być przygotowani na ewentualny przegląd systemów, w szczególności w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej.

(27) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło system płatności jednolitej, w którym połączono różne istniejące mechanizmy wsparcia w jednolity system płatności bezpośrednich niezwiązanych z wielkością produkcji. Doświadczenie w stosowaniu systemu płatności jednolitej pokazuje, że niektóre jego elementy można uprościć z korzyścią dla rolników i administracji. Ponadto w związku z tym, że system płatności jednolitej został już wdrożony przez wszystkie państwa członkowskie objęte tym obowiązkiem, niektóre przepisy związane z jego początkowym wdrażaniem stały się nieaktualne i powinny zostać dostosowane. W tym kontekście wykryto przypadki znaczącego niewykorzystania uprawnień do płatności. Celem uniknięcia takich sytuacji oraz biorąc pod uwagę fakt, że rolnicy znają już zasady funkcjonowania systemu płatności jednolitej, ustalony początkowo okres zwrotu do rezerwy krajowej niewykorzystanych uprawnień do płatności należy ograniczyć do dwóch lat.

(28) Główne elementy systemu płatności jednolitej należy zachować. W szczególności należy zapewnić, poprzez określenie pułapów krajowych, aby całkowity poziom wsparcia i uprawnień nie przekraczał obecnych ograniczeń budżetowych. Państwa członkowskie powinny również uruchomić rezerwy krajowe, które mogą zostać

wykorzystane do ułatwienia nowym rolnikom uczestnictwa w systemie lub w celu uwzględnienia specyficznych potrzeb w niektórych regionach. Należy ustanowić zasady przekazywania i korzystania z uprawnień do płatności, aby zapobiec spekulacyjnemu przekazywaniu uprawnień do płatności oraz ich kumulacji bez odpowiadających podstaw rolniczych.

- (29) Stopniowe włączanie kolejnych sektorów do systemu płatności jednolitej stwarza konieczność dokonania przeglądu definicji gruntów kwalifikujących się do skorzystania z płatności w systemie lub aktywowania uprawnień do płatności. Należy jednak ustanowić przepis wyłączający z systemu wsparcia obszary przeznaczone pod uprawę warzyw i owoców w państwach członkowskich, które podjęły decyzję o odroczeniu włączenia tego sektora do systemu płatności jednolitej. Ponadto należy ustanowić szczególne środki w sektorze konopi, aby uniknąć przyznawania wsparcia nielegalnym uprawom.
- (30) Obowiązek odłogowania gruntów rolnych wprowadzono jako mechanizm kontroli podaży. Rozwój sytuacji rynkowej w sektorze roślin uprawnych oraz wprowadzenie pomocy niezwiązanej z wielkością produkcji nie uzasadnia już utrzymywania tego instrumentu, dlatego powinien on zostać zniesiony. Uprawnienia z tytułu odłogowania ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 powinny zatem być aktywowane w odniesieniu do hektarów podlegających tym samym warunkom kwalifikowalności, jakie stosuje się w przypadku jakichkolwiek innych uprawnień. Zniesienie obowiązku odłogowania może doprowadzić do tego, że grunty, które kwalifikowały się do celów aktywowania uprawnień z tytułu odłogowania, nie będą się już dłużej do tego kwalifikować. W celu zachowania kwalifikowalności tych gruntów, należy przewidzieć, że niektóre zalesione obszary, w tym obszary zalesione na mocy systemów krajowych zgodnych z odpowiednimi przepisami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 lub obszary podlegające pewnym zobowiązaniom środowiskowym kwalifikują się do objęcia systemem płatności jednolitej.
- (31) W następstwie włączenia wsparcia rynkowego uprzednio związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej, w państwach członkowskich, które podjęły decyzję o wdrożeniu modelu historycznego, wartość uprawnień do płatności opierała się na indywidualnym poziomie wsparcia przyznanego w przeszłości. Wobec coraz dłuższego czasu upływającego od wprowadzenia systemu płatności jednolitej oraz w następstwie stopniowego włączania do tego systemu kolejnych sektorów, coraz trudniej znaleźć uzasadnienie dla znaczących indywidualnych różnic w poziomach wsparcia, które opierają się jedynie na wsparciu przyznanym w przeszłości. Z tego względu państwom członkowskim, które wybrały model historyczny, należy na określonych warunkach umożliwić dokonanie przeglądu przydzielonych uprawnień do płatności celem zbliżenia ich wartości jednostkowej przy zachowaniu zgodności z zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego i celami WPR. W tym kontekście przy ustalaniu zbliżonych wartości uprawnień państwa członkowskie mogą wziąć pod uwagę specyfikę obszarów geograficznych. Wyrównanie uprawnień do płatności należy przeprowadzić w odpowiednim okresie przejściowym, ograniczając przy tym zakres zmniejszeń celem umożliwienia rolnikom odpowiedniego dostosowania się do zmieniających się poziomów wsparcia.
- (32) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 państwa członkowskie miały możliwość wyboru stosowania modelu historycznego lub regionalnego przy wprowadzaniu w życie systemu płatności jednolitej. Od tego czasu państwa członkowskie miały możliwość oceny skutków swojego wyboru w odniesieniu do jego trafności pod względem gospodarczym i administracyjnym. W świetle zdobytych doświadczeń państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość weryfikacji swoich początkowych wyborów. Z tego względu poza możliwością wyrównania wartości uprawnień do płatności, należy zezwolić państwom członkowskim, które wdrożyły model historyczny, na przejście do zregionalizowanego stosowania systemu płatności jednolitej zgodnie z możliwościami przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003. W szczególności państwa członkowskie powinny mieć możliwość dostosowywania terytorialnego rozkładu wsparcia bezpośredniego przez dokonywanie stopniowej redystrybucji między regionami. Możliwość ta zwiększyłaby elastyczność państw członkowskich, pozwalając im przeznaczać wsparcie bezpośrednie w najbardziej odpowiedni sposób na podstawie celów określonych w art. 33 Traktatu oraz na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak potencjał rolny i kryteria środowiskowe. Ponadto państwom członkowskim, które zdecydowały się wdrożyć model regionalny, należy na pewnych warunkach przyznać możliwość weryfikacji podjętych decyzji w celu zbliżenia wartości uprawnień do płatności zgodnie z ustanowionymi wcześniej programami rocznymi oraz zgodnie z zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego i celami WPR. Zmiany takie należy wprowadzić w odpowiednim okresie przejściowym, ograniczając przy tym zakres zmniejszeń celem umożliwienia rolnikom odpowiedniego dostosowania się do zmieniających się poziomów wsparcia.
- (33) Wprowadzając system płatności jednolitej niezwiązanej z wielkością produkcji, rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 jednocześnie umożliwiło państwom członkowskim wyłączenie w całości lub w części niektórych płatności z tego systemu. Rozporządzenie to przewiduje również przegląd i ewentualną zmianę tej możliwości w świetle rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych. Analiza doświadczeń w tym zakresie wskazuje, że oddzielenie płatności od wielkości produkcji wprowadza elastyczność w wyborze produktów, które mają być uprawiane, umożliwiając rolnikom podejmowanie decyzji dotyczących produkcji na podstawie jej zyskowności oraz reakcji rynku. Odnosi się to szczególnie do sektorów roślin uprawnych i chmielu oraz w pewnym zakresie do sektora wołowiny i cielęciny oraz sektora nasion. W związku z tym płatności częściowo związane z wielkością produkcji w sektorach roślin uprawnych i chmielu należy włączyć do systemu płatności jednolitej od 2010 roku. W przypadku chmielu rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 zezwalało państwom członkowskim na przyznawanie

części płatności obszarowej z tytułu chmielu uznanym organizacjom producentów. Aby umożliwić organizacjom producentów dalsze prowadzenie dotychczasowej działalności, rozporządzenie (WE) nr 1234/2007, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 72/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie zmian wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾ przewiduje stosowanie w odnośnych państwach członkowskich równoważnych kwot z przeznaczeniem na tę samą działalność. Kwoty takie powinny zatem być odejmowane od krajowych pułapów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu dla tych państw członkowskich. Aby umożliwić rolnikom w sektorze wołowiny i cielęciny oraz w sektorze nasion przystosowanie się do nowych zasad wsparcia, należy przewidzieć przepisy dotyczące wyłączenia płatności z tytułu wołowiny i cielęciny oraz pomocy z tytułu nasion najpóźniej do 2012 roku. Ponieważ w sektorze owoców i warzyw dopiero niedawno wprowadzono płatności częściowo związane z wielkością produkcji, i to tylko jako środek przejściowy, wyłączenie takich płatności z systemu płatności jednolitej powinno być nadal dopuszczalne, a państwa członkowskie powinny mieć możliwość dokonania przeglądu swoich decyzji w celu zwiększenia stopnia oddzielenia wsparcia od wielkości produkcji.

- (34) W odniesieniu do sektora krów mamek oraz mięsa baraniego i koziego utrzymanie minimalnego poziomu produkcji rolnej może być jednak nadal konieczne dla gospodarek rolnych w niektórych regionach, w szczególności takich, w których rolnicy nie mają innych alternatyw gospodarczych. W tej sytuacji państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania wsparcia związanego z wielkością produkcji albo na obecnym poziomie albo na niższym poziomie. W takim przypadku należy ustanowić szczególny przepis w odniesieniu do zgodności z wymogami a zakresie identyfikacji i rejestracji przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny ⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz ⁽³⁾, w szczególności w celu zapewnienia identyfikowalności zwierząt.
- (35) Należy zezwolić państwom członkowskim na wykorzystanie maksymalnie 10 % ich pułapów krajowych w ramach systemu płatności jednolitej na przyznanie specjalnego wsparcia w wyraźnie określonych przypadkach. Wsparcie takie powinno umożliwić państwom członkowskim zajęcie się kwestiami związanymi ze środowiskiem i dobrostanem zwierząt oraz poprawić jakość produktów rolnych i ich sprzedaż. Należy również udostępnić specjalne wsparcie w celu złagodzenia skutków stopniowego wycofywania kwot mlecznych oraz oddzielenia wsparcia od wielkości produkcji w szczególnie wrażliwych sektorach. Ze względu na rosnące znaczenie skutecznego zarządzania ryzykiem państwa członkowskie powinny otrzymać możliwość współfinansowania składek ubezpieczeniowych, jakie rolnicy płacą w związku z ubezpieczeniem upraw, zwierząt i roślin jak również współfinansowania rekompensat za niektóre straty gospodarcze poniesione w przypadku chorób zwierząt lub roślin oraz incydentów środowiskowych. Ze

względu na przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty środki finansowe, które można by wykorzystać na wsparcie związane z wielkością produkcji, powinny być ograniczone do odpowiedniego poziomu, przy czym państwa członkowskie borykające się ze szczególnymi problemami powinny mieć możliwość stosowania środków przejściowych. Należy odpowiednio określić warunki wnoszenia wkładu finansowego w składki z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin oraz rekompensat związanych z chorobami zwierząt i roślin oraz incydentami środowiskowymi. Ponadto państwom członkowskim, które zastosowały art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy przyznać wystarczająco długi okres przejściowy, który pozwoli im na sprawne przejście do nowych zasad przyznawania wsparcia specjalnego.

- (36) Z doświadczenia wynika, że obecnie państwa członkowskie nie wykorzystują całej kwoty środków finansowych dostępnych w ramach krajowych pułapów w ramach systemu płatności jednolitej, w szczególności w przypadku braku aktywacji uprawnień do płatności. W celu ułatwienia skuteczniejszego wykorzystania środków finansowych, należy zezwolić państwom członkowskim na przyznawanie wsparcia powyżej kwoty ich pułapów krajowych, do kwoty, której poziom zapewnia, że wsparcie mieści się w ramach marginesów pozostawiających niepełne wykorzystanie pułapu krajowego. Kwota taka powinna być obliczona na podstawie stopnia niepełnego wykorzystania środków budżetowych w ostatnim roku, dla którego istnieją dane, i nie powinna zagrażać zachowaniu całkowitych pułapów netto płatności bezpośrednich na państwo członkowskie. Ze tego względu oraz w celu zapewnienia, aby rolnicy nie zostali zaskoczeni nieprzewidywanymi zmniejszeniami płatności, przy obliczaniu tej kwoty należy zachować określone marginesy bezpieczeństwa. Kwoty te należy wykorzystać na finansowanie wsparcia specjalnego lub przekazać na fundusz EFRROW.
- (37) Płatności bezpośrednie stosowane w ramach systemu płatności jednolitej były oparte na referencyjnych kwotach płatności bezpośrednich, które zostały przyznane w przeszłości lub na regionalnych stawkach płatności na hektar. Rolnicy w nowych państwach członkowskich nie otrzymywali wcześniej wspólnotowych płatności bezpośrednich i nie dysponowali historycznym odniesieniem do lat kalendarzowych 2000, 2001 i 2002. W związku z tym w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono przepis o stosowaniu systemu płatności jednolitej w nowych państwach członkowskich w oparciu o regionalne stawki płatności na hektar. Kilka lat po przystąpieniu nowych państw członkowskich do Wspólnoty wykorzystanie okresów referencyjnych w przypadku tych nowych państw członkowskich, które jeszcze nie wprowadziły systemu płatności jednolitej mogłoby jednak zostać wzięte pod uwagę. W celu ułatwienia przejścia do systemu płatności jednolitej oraz w szczególności w celu zapobiegania stosowaniu praktyk spekulacyjnych, nowe państwa członkowskie powinny zostać uprawnione do uwzględnienia obszarów, w odniesieniu do których w przeszłości przyznano wsparcie w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, do celów obliczania wysokości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitej.
- (38) W ramach regionalnego wariantu systemu płatności jednolitej, nowe państwa członkowskie powinny mieć

⁽¹⁾ Patrz strona 1 w tym Dz.U.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.

możliwość dostosowania wartości uprawnień do płatności na hektar na podstawie obiektywnych kryteriów, w celu zapewnienia równego traktowania rolników i uniknięcia zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

- (39) Nowe państwa członkowskie powinny mieć takie same możliwości częściowego wdrożenia systemu płatności jednolitej, jakie mają inne państwa członkowskie.
- (40) Oddzielenie wsparcia bezpośredniego od wielkości produkcji i wprowadzenie systemu płatności jednolitej były podstawowymi elementami procesu reformy WPR. W 2003 roku kilka powodów zadecydowało o utrzymaniu specjalnego wsparcia w odniesieniu do niektórych upraw. Doświadczenie zdobyte podczas stosowania rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rozwój sytuacji rynkowej wskazują, że systemy, które nie weszły do systemu płatności jednolitej w 2003 roku, można obecnie włączyć do tego systemu celem promowania bardziej zorientowanego na rynek i zrównoważonego rolnictwa. W szczególności dotyczy to sektora oliwy z oliwek, w którym wprowadzono jedynie niewielkie powiązanie płatności z wielkością produkcji, jak również sektorów pszenicy durum, roślin białkowych, ryżu, skrobi ziemniaczanej oraz orzechów, gdzie malejąca skuteczność płatności powiązanej z wielkością produkcji uzasadnia możliwość oddzielenia wsparcia. W przypadku lnu i konopi, suszu paszowego oraz ziemniaków na skrobię należy także oddzielić wsparcie z tytułu przetwarzania oraz włączyć odpowiednie kwoty do systemu płatności jednolitej. W przypadku roślin białkowych, ryżu, skrobi ziemniaczanej, orzechów oraz lnu i konopi, w celu umożliwienia producentom dostosowania się, właściwe jest włączenie od 2012 roku pomocy dla tych sektorów do systemu płatności jednolitej oraz jednocześnie — z wyjątkiem pomocy z tytułu przetwórstwa, która regulowana jest przepisami rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 — umożliwienie państwom członkowskim podjęcia decyzji o wcześniejszym włączeniu takiej pomocy do systemu. W przypadku orzechów, należy zezwolić państwom członkowskim na utrzymanie wsparcia związanego z wielkością produkcji w odniesieniu do krajowej części pomocy, tak aby złagodzić skutki oddzielenia wsparcia od wielkości produkcji.
- (41) W związku z włączeniem do systemu płatności jednolitej kolejnych sektorów należy ustanowić przepis dotyczący obliczania nowego poziomu indywidualnego wsparcia dochodów w ramach tego systemu. W przypadku orzechów, skrobi ziemniaczanej, lnu i konopi oraz suszu paszowego, takie wyższe płatności należy przyznawać na podstawie wsparcia, jakie rolnicy otrzymali w ostatnich latach. W przypadku włączenia do systemu płatności jednolitej tych form wsparcia, które były częściowo z niego wyłączone, należy jednak przyznać państwom członkowskim możliwość korzystania z pierwotnych okresów referencyjnych. W przypadku skrobi ziemniaczanej kwoty udostępnione do dystrybucji w Niemczech i Niderlandach powinny uwzględniać dostawy transgraniczne skrobi ziemniaczanej produkowanej w jednym z tych państw członkowskich z zamiarem przetwarzania w drugim. Ponadto mając na celu pokrycie szczególnych potrzeb swoich sektorów rolnych oraz zapewnienie, aby wsparcie otrzymywane w przeszłości przez rolników nie zostało drastycznie zmniejszone, należy zezwolić państwom członkowskim w pewnych granicach na zastosowanie środków, które mają zostać włączone do systemu płatności jednolitej, w celu wsparcia rolników, którzy w innych sektorach w ciągu tych samych lat wykonywali pewne rodzaje działalności rolniczej, takie jak: wykorzystanie użytków zielonych lub chów zwierząt.
- (42) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono specjalne wsparcie w odniesieniu do upraw energetycznych w celu wsparcia rozwoju tego sektora. W związku z rozwojem sytuacji w sektorze bioenergii w ostatnim czasie, a zwłaszcza w związku z dużym popytem na tego rodzaju produkty na rynkach międzynarodowych oraz wprowadzeniem wiążącego poziomu udziału bioenergii w całkowitej ilości paliw do roku 2020, nie ma już wystarczającego powodu udzielania specjalnego wsparcia z tytułu upraw energetycznych.
- (43) Po włączeniu sektora bawełny do systemu płatności jednolitej uznano za konieczne, aby część wsparcia nadal była związana z uprawą bawełny za pomocą szczególnej płatności na kwalifikujący się hektar upraw, celem uniknięcia jakiegokolwiek ryzyka zakłócenia produkcji w regionach produkujących bawełnę. Decyzję tę należy utrzymać zgodnie z celami określonymi w protokole nr 4 dotyczącym bawełny dołączonym do aktu przystąpienia z 1979 r.
- (44) W celu złagodzenia skutków procesu restrukturyzacji w państwach członkowskich, które udzieliły pomocy restrukturyzacyjnej przewidzianej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającym tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (¹), należy zachować pomoc przewidzianą dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej przez okres nieprzekraczający pięciu kolejnych lat.
- (45) Po włączeniu sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej wprowadzono tymczasową pomoc obszarową związaną z wielkością produkcji z tytułu truskawek i malin. Właściwe jest przedłużenie takiego wsparcia poza początkowo wyznaczone terminy, przy jednoczesnym zapewnieniu oddzielenia go od wielkości produkcji. Pułapy krajowe powinny zostać dostosowane aby to uwzględnić.
- (46) Przejściowy uproszczony system wsparcia w zakresie przyznawania płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich w oparciu o wielkość obszaru, tj. system jednolitej płatności obszarowej, okazał się skutecznym i prostym systemem przyznawania rolnikom wsparcia dochodów w nowych państwach członkowskich. W celu uproszczenia powinno się zezwolić tym nowym państwom członkowskim, które wybrały stosowanie tego systemu, na jego dalsze stosowanie do końca 2013 roku.
- (47) W związku z reformami sektora cukru oraz sektora owoców i warzyw oraz ich włączeniem do systemu płatności jednolitej należy zezwolić tym państwom członkowskim, które wybrały stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej, na przyznawanie wsparcia dochodów plantatorom buraków cukrowych, trzciny

(¹) Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42.

cukrowej i cykorii oraz producentom niektórych owoców i warzyw w formie oddzielnych płatności. Podobnie tym państwom członkowskim należy zezwolić na wypłacanie oddzielnego specjalnego wsparcia na warunkach podobnych do tych, które mają zastosowanie do innych państw członkowskich.

(48) W związku ze stopniowym wprowadzaniem płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich, państwom tym pozwolono na przyznawanie krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich. Należy zachować warunki dotyczące przyznawania takich płatności.

(49) W początkowej fazie przydzielania uprawnień do płatności przez państwa członkowskie pewne błędy spowodowały, że rolnicy otrzymali szczególnie wysokie płatności. Zazwyczaj taka nieprawidłowość podlega korekcie finansowej do czasu podjęcia środków korygujących. Uwzględniając jednak czas, jaki upłynął od pierwszego przydzielenia uprawnień do płatności, niezbędna korekta spowodowałaby niewspółmierne ograniczenia prawne i administracyjne w państwach członkowskich. Dla zachowania pewności prawa należy zatem uregulować przydzielanie takich płatności.

(50) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 Francja, Portugalia i Hiszpania postanowiły wyłączyć z systemu płatności jednolitej te płatności bezpośrednie, które realizowane są odpowiednio we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze oraz na Wyspach Kanaryjskich, i przyznawać je zgodnie z warunkami przewidzianymi w tytule IV tego rozporządzenia. Część pomocy przewidzianej w tym tytule została w całości włączona do systemu płatności jednolitej. W celu uproszczenia oraz uwzględnienia szczególnych okoliczności dotyczących regionów najbardziej oddalonych powinno się zarządzać taką pomocą w ramach programów wsparcia ustanowionych na mocy rozporządzenia (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej⁽¹⁾. W tym celu należy przesunąć odpowiednie fundusze z krajowych pułapów płatności bezpośrednich do kwoty finansowej określonej w tym rozporządzeniu. Aby zezwolić państwom członkowskim, których to dotyczy, na dostosowanie programów wsparcia, takie przesunięcia powinny mieć miejsce jedynie w roku 2010. Do tego czasu płatności bezpośrednie w regionach najbardziej oddalonych będą mieć zastosowanie na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 247/2006.

(51) O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, należy określić, że przepisy niniejszego rozporządzenia, które mogłyby powodować zachowania państw członkowskich, które mogą stanowić pomoc państwa, są wyłączone ze stosowania zasad dotyczących pomocy

państwa, z uwagi na to, że dane przepisy zawierają odpowiednie warunki przyznawania wsparcia lub przewidują przyjęcie takich warunków przez Komisję w celu uniknięcia niepożądanego zakłócenia konkurencji.

(52) Należy przyjąć środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE⁽²⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji.

(53) Aby zezwolić zarówno państwom członkowskim, jak również rolnikom na korzystanie z mechanizmów upraszczających, które wprowadza niniejsze rozporządzenie, a w szczególności ze zniesienia obowiązku odłogowania, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od 1 stycznia 2009 r. Jednakże przepisy, które mogą zmniejszać prawa rolników lub stwarzać nowe obowiązki, między innymi obowiązki wynikające z zasady wzajemnej zgodności, których rolnicy muszą przestrzegać przez cały rok, powinny mieć zastosowanie dopiero od 2010 roku, a w przypadku normy dotyczącej ustalenia stref buforowych wzdłuż cieków wodnych — do dnia 1 stycznia 2012 r. Ponadto należy zapewnić państwom członkowskim wystarczającą ilość czasu na wdrożenie przepisów umożliwiających dalsze oddzielenia płatności bezpośrednich od wielkości produkcji oraz przepisów umożliwiających im przegląd decyzji podjętych w kontekście reformy z 2003 roku. Z tego względu odnośne przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być stosowane dopiero od 2010 roku, a uchylane rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 powinno być stosowane w ciągu 2009 roku do tych programów pomocy, które zostaną włączone do systemu płatności jednolitej dopiero od roku 2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia:

- wspólne zasady dotyczące płatności bezpośrednich;
- system wsparcia dochodów rolników (zwany dalej „systemem płatności jednolitej”);
- przejściowy uproszczony system wsparcia dochodów rolników w nowych państwach członkowskich określonych w art. 2 lit. g) (zwany dalej „systemem jednolitej płatności obszarowej”);
- systemy wsparcia dla rolników produkujących ryż, ziemniaki skrobiowe, rośliny białkowe, orzechy, nasiona, bawełnę, cukier, owoce i warzywa, mięso baranie i kozie, wołowinę i cielęcinę;

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- e) ramy umożliwiające nowym państwom członkowskim, określonym w art. 2 lit. g), uzupełnienie płatności bezpośrednich.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w art. 299 Traktatu, oraz która prowadzi działalność rolniczą;
- b) „gospodarstwo” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez rolnika znajdujące się na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
- c) „działalność rolnicza” oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, włączając w to zbiory, dojenie, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt do celów gospodarskich, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 6;
- d) „płatność bezpośrednia” oznacza płatność przyznawaną bezpośrednio rolnikom w ramach systemu wsparcia wymienionego w załączniku I;
- e) „płatności w danym roku kalendarzowym” lub „płatności w okresie reprezentatywnym” oznaczają płatności, które zostały lub które mają zostać przyznane w odniesieniu do danego roku/danych lat, włączając w to wszystkie płatności w odniesieniu do innych okresów rozpoczynających się w tym roku kalendarzowym/tych latach kalendarzowych;
- f) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu — z wyłączeniem produktów rybołówstwa — jak również bawełnę;
- g) „nowe państwa członkowskie” oznaczają Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Maltę, Polskę, Rumunię, Słowenię i Słowację;
- h) „powierzchnia użytków rolnych” oznacza każdą powierzchnię zajmowaną przez grunty orne, trwałe użytki zielone lub uprawy trwałe.

Artykuł 3

Finansowanie płatności bezpośrednich

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia są finansowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

TYTUŁ II

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH

ROZDZIAŁ 1

Zasada wzajemnej zgodności

Artykuł 4

Wymogi główne

1. Rolnik otrzymujący płatności bezpośrednie spełnia wymogi podstawowe w zakresie zarządzania wymienione w załączniku II oraz przestrzega zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o której mowa w art. 6.

Obowiązki, o których mowa w akapicie pierwszym, mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczy to działalności rolniczej rolnika lub powierzchni użytków rolnych w gospodarstwie.

2. Właściwy organ krajowy dostarcza rolnikom, między innymi drogą elektroniczną, wykaz wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, których należy przestrzegać.

Artykuł 5

Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania

1. Przepisy wspólnotowe ustanawiają wymogi podstawowe w zakresie zarządzania wymienione w załączniku II w następujących obszarach:

- a) zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin,
- b) środowisko,
- c) dobrostan zwierząt.

2. Akty, o których mowa w załączniku II, mają zastosowanie w wersji aktualnie obowiązującej oraz, w przypadku dyrektyw, w postaci wdrożonej przez państwa członkowskie.

Artykuł 6

Dobra kultura rolna zgodna z ochroną środowiska

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie określają, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie ram ustanowionych w załączniku III, uwzględniając szczególne cechy odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarki rolnej, użytkowanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw. Państwa członkowskie nie określają wymogów minimalnych, które nie są przewidziane w tych ramach.

Normy wymienione w trzeciej kolumnie załącznika III są dobrowolne z wyjątkiem przypadków gdy:

- a) państwo członkowskie przed dniem 1 stycznia 2009 r. określiło dla takiej normy wymóg minimalny dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska; lub
- b) przepisy krajowe dotyczące tej normy są stosowane w państwie członkowskim.

2. Państwa członkowskie inne niż nowe państwa członkowskie zapewniają, aby grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na rok 2003, pozostały trwałymi użytkami zielonymi. Nowe państwa członkowskie, oprócz Bułgarii i Rumunii, zapewniają, aby grunty będące trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 maja 2004 r. pozostały trwałymi użytkami zielonymi. Bułgaria i Rumunia zapewniają, aby grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 stycznia 2007 r. pozostały trwałymi użytkami zielonymi.

Państwo członkowskie może jednak, w należycie uzasadnionych okolicznościach, odstąpić od przepisów pierwszego akapitu, pod warunkiem podjęcia działań mających na celu przeciwdziałanie wszelkiemu znaczącemu zmniejszeniu całkowitej powierzchni trwałych użytków zielonych.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z zasadami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i plantacji zagajników o krótkiej rotacji.

ROZDZIAŁ 2

Modulacja i dyscyplina finansowa

Artykuł 7

Modulacja

1. Wszelkie płatności bezpośrednie, których kwota przewyższa 5 000 EUR, które mają być przyznawane rolnikowi w danym roku kalendarzowym zmniejsza się w każdym roku do 2012 r. o następujące wielkości procentowe:

- a) w 2009 r.: o 7 %;
- b) w 2010 r.: o 8 %;
- c) w 2011 r.: o 9 %;
- d) w 2012 r.: o 10 %.

2. Zmniejszenia przewidziane w ust. 1 zwiększa się o cztery punkty procentowe w przypadku kwot wyższych niż 300 000 EUR.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze oraz na Wyspach Kanaryjskich oraz na wyspach Morza Egejskiego.

Artykuł 8

Pałupy netto

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 11 niniejszego rozporządzenia, całkowite kwoty netto płatności bezpośrednich, którą mogą być przyznane w państwie członkowskim w odniesieniu do danego roku kalendarzowego po zastosowaniu art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia oraz art. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007 oraz z wyjątkiem płatności bezpośrednich przyznawanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 247/2006 i rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, nie przekraczają pałupów określonych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby państwa członkowskie przeprowadzają liniowe zmniejszenia kwot płatności bezpośrednich podlegających zmniejszeniu przewidzianym w art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007, w celu przestrzegania pałupów określonych w tym załączniku.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Komisja dokonuje przeglądu pałupów określonych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia:

- a) modyfikacji całkowitych maksymalnych kwot płatności bezpośrednich, które mogą być przyznane;
- b) modyfikacji dotyczących systemu dobrowolnej modulacji przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 378/2007;
- c) zmian strukturalnych w gospodarstwach;
- d) przekazów do EFRROW zgodnie z art. 136 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Kwoty wynikające ze stosowania modulacji

1. Kwoty wynikające z zastosowania zmniejszeń przewidzianych w art. 7 niniejszego rozporządzenia w którymkolwiek z państw członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie udostępnia się w ramach dodatkowego wsparcia wspólnotowego w zakresie programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanego przez EFRROW, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.

2. Kwoty odpowiadające jednemu punktowi procentowemu są przydzielane państwom członkowskim, w których uzyskano odpowiednie kwoty. Kwoty wynikające z zastosowania zmniejszenia o 4 punkty procentowe są rozdzielane między państwa członkowskie, których to dotyczy, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, na podstawie następujących kryteriów:

- a) powierzchnia użytków rolnych;
- b) zatrudnienie w rolnictwie;
- c) produkt krajowy brutto (PKB) na mieszkańca według parytetu siły nabywczej.

Każde odnośne państwo członkowskie otrzymuje jednak co najmniej 80 % sumy kwot, o których mowa w akapicie pierwszym, uzyskanych w tym państwie członkowskim.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 akapit drugi, jeżeli w państwie członkowskim udział żyta w całkowitej produkcji zbóż przekroczył 5 %, licząc średnio w okresie 2000–2002, a jego udział w całkowitej wspólnotowej produkcji żyta przekroczył 50 % w tym samym okresie, temu państwu członkowskiemu przekazuje się co najmniej 90 % kwot uzyskanych w wyniku modulacji w tym państwie, do roku 2013 włącznie.

W takim przypadku, bez uszczerbku dla możliwości przewidzianych w art. 68, co najmniej 10 % kwoty przydzielanej danemu państwu członkowskiemu udostępnia się na środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w regionach produkcji żyta.

Do celów niniejszego ustępu, „zboża” oznaczają produkty wymienione w załączniku V.

4. Pozostała kwota wynikająca ze stosowania art. 7 ust. 1 i kwoty wynikające ze stosowania art. 7 ust. 2 przydziela się państwom członkowskim, w których zostały uzyskane odnośne kwoty, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2. Kwoty te wykorzystuje się zgodnie z art. 69 ust. 5a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Artykuł 10

Szczególne zasady dotyczące modulacji w nowych państwach członkowskich

1. Artykuł 7 ma zastosowanie do rolników w nowym państwie członkowskim w danym roku kalendarzowym jedynie wtedy, gdy poziom płatności bezpośrednich stosowany w tym państwie członkowskim na ten rok kalendarzowy zgodnie z art. 121 jest co najmniej równy poziomowi stosowanemu wówczas w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, z uwzględnieniem wszelkich zmniejszeń zastosowanych na mocy art. 7 ust. 1.

2. Jeśli art. 7 stosuje się do rolników w nowym państwie członkowskim, wartość procentowa mająca zastosowanie na mocy art. 7 ust. 1 ogranicza się do różnicy między poziomem płatności bezpośrednich mającym w odniesieniu do niego zastosowanie na mocy art. 121 a poziomem płatności w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, z uwzględnieniem wszystkich redukcji zastosowanych na mocy art. 7 ust. 1.

3. Wszelkie kwoty wynikające ze stosowania art. 7 ust. 1 i 2 przydziela się nowemu państwu członkowskiemu, w którym zostały one uzyskane, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2. Kwoty te wykorzystuje się zgodnie z art. 69 ust. 5a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Artykuł 11

Dyscyplina finansowa

1. W celu zapewnienia, aby kwoty przeznaczone na finansowanie wydatków związanych z rynkiem i płatności bezpośrednich w ramach WPR przewidziane obecnie w pozycji 2 załącznika I do porozumienia międzyinstytucjonalnego między

Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ mieściły się w rocznych pułapach określonych w decyzji 2002/929/WE przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie w dniu 18 listopada 2002 r. dotyczącej konkluzji Rady Europejskiej, która zebrała się w Brukseli w dniach 24–25 października 2002 r. ⁽²⁾, dostosowanie płatności bezpośrednich jest ustalane w momencie, gdy prognozy dotyczące finansowania wyżej wymienionych środków przewidzianych w pozycji 2 na dany rok budżetowy, powiększone o kwoty określone w art. 134 i 135 niniejszego rozporządzenia przed zastosowaniem modulacji przewidzianej w art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007, wskazują, że przekroczony zostanie mający zastosowanie wyżej wymieniony pułap roczny, z uwzględnieniem marginesu wynoszącego 300 000 000 EUR poniżej tego pułapu.

2. Rada, stanowiąc na podstawie wniosku Komisji przedstawionego nie później niż dnia 31 marca roku kalendarzowego, którego dotyczą dostosowania, o których mowa w ust. 1, ustala te dostosowania nie później niż dnia 30 czerwca tego samego roku kalendarzowego.

3. W ramach stosowania harmonogramu przyrostów przewidzianego w art. 121 do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych w nowych państwach członkowskich, ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do nowych państw członkowskich aż do rozpoczęcia roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego poziom płatności bezpośrednich stosowany w nowych państwach członkowskich osiągnięte jest co najmniej równy poziomowi takich płatności mającemu wówczas zastosowanie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ 3

System doradztwa rolniczego

Artykuł 12

System doradztwa rolniczego

1. Państwa członkowskie prowadzą system doradztwa dla rolników w zakresie zarządzania gruntami i gospodarstwem (zwany dalej „systemem doradztwa rolniczego”), prowadzony przez jeden lub większą liczbę wyznaczonych organów lub przez podmioty prywatne.

2. System doradztwa obejmuje co najmniej wymogi podstawowe w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

3. Rolnicy mogą uczestniczyć w systemie doradztwa rolniczego na zasadzie dobrowolności.

Państwa członkowskie mogą zgodnie z obiektywnymi kryteriami określić kategorie rolników, które będą miały dostęp do systemu doradztwa rolniczego na zasadach pierwszeństwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 28.11.2002, s. 48.

4. Przed dniem 31 grudnia 2010 r. Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania systemu doradztwa rolniczego, w razie potrzeby wraz z odpowiednimi wnioskami.

Artykuł 13

Obowiązki wyznaczonych organów i podmiotów prywatnych

Bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, państwa członkowskie zapewniają, aby wyznaczone organy i podmioty prywatne, o których mowa w art. 12 ust. 1, nie ujawniały informacji osobowych ani prywatnych, ani danych, które uzyskują w trakcie prowadzenia działalności doradczej, osobom innym niż rolnik zarządzający odnośnym gospodarstwem, z wyjątkiem wszelkich nieprawidłowości lub naruszeń stwierdzonych podczas wykonywania działalności, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia organom publicznym na mocy prawa wspólnotowego lub krajowego, w szczególności w przypadku przestępstw.

ROZDZIAŁ 4

Zintegrowany system administrowania i kontroli

Artykuł 14

Zakres

Każde państwo członkowskie ustanawia i prowadzi zintegrowany system administrowania i kontroli (zwany dalej „systemem zintegrowanym”).

System zintegrowany stosuje się w odniesieniu do systemów wsparcia wymienionych w załączniku I.

W zakresie, w jakim jest to niezbędne, system zintegrowany ma również zastosowanie do administrowania i kontroli przepisów określonych w rozdziałach 1 i 2 niniejszego tytułu.

Artykuł 15

Elementy systemu zintegrowanego

1. System zintegrowany obejmuje następujące elementy:

- a) skomputeryzowaną bazę danych;
- b) system identyfikacji działek rolnych;
- c) system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności;
- d) wnioski o pomoc;
- e) zintegrowany system kontroli;
- f) jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika, który składa wnioski o pomoc.

2. W przypadkach, w których stosuje się art. 52 i 53 niniejszego rozporządzenia, system zintegrowany obejmuje system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1760/2000 i (WE) nr 21/2004.

3. Państwa członkowskie mogą włączyć do systemu identyfikacji działek rolnych system informacji geograficznej dotyczący uprawy oliwek.

Artykuł 16

Skomputeryzowana baza danych

1. W skomputeryzowanej bazie danych rejestruje się dotyczące każdego gospodarstwa rolnego dane uzyskane z wniosków o pomoc.

Baza danych pozwala w szczególności na zapoznanie się przez właściwy organ państwa członkowskiego z danymi dotyczącymi poszczególnych lat kalendarzowych lub gospodarczych, poczynając od roku 2000. Pozwala ona także na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się z danymi dotyczącymi czterech poprzednich lat.

2. Państwa członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem że zarówno one, jak i procedury administracyjne rejestrowania danych i dostępu do nich, są zaprojektowane w jednolity sposób na obszarze całego terytorium danego państwa członkowskiego oraz są kompatybilne między sobą w celu umożliwienia kontroli krzyżowych.

Artykuł 17

System identyfikacji działek rolnych

System identyfikacji działek rolnych ustanawiany jest na podstawie map lub dokumentów ewidencji gruntów lub też innych danych kartograficznych. Korzysta się z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznych, w tym najlepiej ortoobrazów lotniczych lub satelitarnych, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:10 000.

Artykuł 18

System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności

1. Ustanawia się system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności pozwalający na weryfikację uprawnień oraz kontrole krzyżowe z wnioskami o pomoc i systemem identyfikacji działek rolnych.

2. System, o którym mowa w ust. 1, pozwala na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się, poprzez właściwy organ państwa członkowskiego, z danymi dotyczącymi co najmniej czterech kolejnych poprzednich lat kalendarzowych.

Artykuł 19

Wnioski o pomoc

1. Każdego roku rolnicy składają wnioski o płatności bezpośrednie, wskazując stosownie do sytuacji:

- a) wszystkie działki rolne leżące na terenie danego gospodarstwa oraz, w przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 15 ust. 3, liczbę drzew oliwnych oraz ich rozmieszczenie na działce;

- b) uprawnienia do płatności deklarowanych do aktywowania;
- c) wszelkie inne informacje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub przez dane państwo członkowskie.

2. Państwa członkowskie dostarczają, między innymi drogą elektroniczną, z góry ustalone formularze sporządzone w oparciu o obszary określone w poprzednim roku oraz materiały graficzne wskazujące położenie takich obszarów, oraz, w stosownych przypadkach, umiejscowienie drzew oliwnych. Państwo członkowskie może zdecydować, że wniosek o pomoc ma zawierać jedynie zmiany w odniesieniu do wniosku o pomoc złożonego w poprzednim roku.

3. Państwo członkowskie może zdecydować, że jeden wniosek o pomoc obejmuje kilka lub wszystkie systemy wsparcia wymienione w załączniku I lub inne systemy wsparcia.

Artykuł 20

Weryfikacja warunków kwalifikowalności

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o pomoc w celu weryfikacji warunków kwalifikowalności do pomocy.

2. Kontrole administracyjne uzupełniają system kontroli na miejscu w celu zweryfikowania kwalifikowalności do pomocy. W tym celu państwa członkowskie sporządzają próbę kontrolną zawierającą listę gospodarstw rolnych.

Państwa członkowskie mogą korzystać z technik teledetekcji i globalnego systemu nawigacji satelitarnej w celu przeprowadzania kontroli działek rolnych na miejscu.

3. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za koordynowanie obu rodzajów kontroli przewidzianych w niniejszym rozdziale.

W przypadku gdy państwo członkowskie przewiduje delegowanie wykonania niektórych elementów prac, które należy przeprowadzić na mocy niniejszego rozdziału, wyspecjalizowanym agencjom lub firmom, wyznaczony organ zachowuje prawo do kontroli oraz odpowiedzialność za takie prace.

Artykuł 21

Zmniejszenia i wykluczenia w przypadku nieprzestrzegania zasad kwalifikowalności

1. Bez uszczerbku dla wszelkich zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w art. 23, w przypadku gdy zostanie stwierdzone, że rolnik nie spełnia warunków kwalifikowalności dotyczących przyznawania pomocy przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, płatność lub część płatności, która została lub ma zostać przyznana i w odniesieniu do której warunki kwalifikowalności zostały spełnione, podlega zmniejszeniom i wykluczeniom określonym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

2. Procentowa wielkość zmniejszenia jest stopniowana w zależności od rozmiaru, zasięgu, trwałości i powtarzania się

stwierdzonej niezgodności, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy na rok kalendarzowy lub na więcej lat.

Artykuł 22

Kontrole w zakresie zasady wzajemnej zgodności

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania, czy rolnik wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w rozdziale 1.

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać już istniejące systemy administrowania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania oraz z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska.

Systemy te, a zwłaszcza system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z dyrektywą Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń⁽¹⁾ i rozporządzeniami (WE) nr 1760/2000 i (WE) nr 21/2004, są zgodne z systemem zintegrowanym, jak przewiduje art. 26 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Zmniejszenia lub wykluczenia z płatności w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności

1. W przypadku niezastosowania się do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w jakimkolwiek momencie w ciągu danego roku kalendarzowego (zwanego dalej „danym rokiem kalendarzowym”), i gdy taka niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania, które można bezpośrednio przypisać rolnikowi składającemu wniosek o pomoc w danym roku kalendarzowym, całkowitą kwotę płatności bezpośrednich, które zostały lub mają zostać przyznane temu rolnikowi po zastosowaniu do niego art. 7, 10 i 11, zmniejsza się lub wyklucza zgodnie z zasadami szczegółowymi określonymi w art. 24.

Akapit pierwszy ma również zastosowanie, gdy dana niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania, które można bezpośrednio przypisać osobie, której przekazano grunt rolny lub która takiego przekazania dokonała.

Do celów niniejszego ustępu „przekazanie” oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której grunt rolny przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej.

Od roku 2010, w drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w przypadku gdy osoba, której można bezpośrednio przypisać odpowiedzialność za działanie lub zaniechanie, przedłożyła wniosek o pomoc w danym roku kalendarzowym, zmniejszenie lub wykluczenie stosowane są do całkowitych kwot płatności bezpośrednich, które zostały lub mają zostać przyznane tej osobie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 oraz zgodnie z warunkami określonymi w szczegółowych przepisach, o których mowa w art. 24 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu zmniejszenia lub wykluczenia z płatności w przypadku, gdy ich kwoty wynoszą 100 EUR lub mniej na rolnika i na rok kalendarzowy.

W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje o zastosowaniu wariantu przewidzianego w akapicie pierwszym, w następnym roku właściwy organ podejmuje działania wymagane do zapewnienia, że rolnik usunie stwierdzone niezgodności, których to dotyczy. Rolnik jest powiadamiany o stwierdzeniu niezgodności i obowiązku podjęcia działania naprawczego.

Artykuł 24

Szczegółowe zasady dotyczące zmniejszeń lub wykluczeń w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności

1. Szczegółowe zasady dotyczące zmniejszeń i wykluczeń, o których mowa w art. 23, ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2. W tym kontekście uwzględnia się rozmiar, zasięg, trwałość i powtarzalnie się stwierdzonej niezgodności, jak również kryteria określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. W przypadku zaniedbania wielkość procentowa zmniejszenia nie przekracza 5 %, a w przypadku powtarzających się niezgodności — 15 %.

W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu zmniejszenia, gdy z uwagi na swój rozmiar, zasięg i trwałość, przypadek niezgodności może być uważany za drobny. Przypadki niezgodności stanowiące bezpośrednie ryzyko dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt nie są jednak uznawane za drobne.

O ile rolnik nie podjął natychmiastowego działania naprawczego usuwającego stwierdzoną niezgodność, właściwy organ podejmuje niezbędne działania, które mogą, w stosownych przypadkach, ograniczać się do kontroli administracyjnej w celu zapewnienia, aby rolnik usunął stwierdzoną niezgodność. Rolnik jest powiadamiany o stwierdzeniu drobnej niezgodności i o obowiązku podjęcia działania naprawczego.

3. W przypadku umyślnej niezgodności wielkość procentowa zmniejszenia wynosi co do zasady nie mniej niż 20 %, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy i obowiązywać przez jeden rok kalendarzowy lub przez większą ilość lat.

4. W każdym przypadku całkowita kwota zmniejszeń i wykluczeń w odniesieniu do jednego roku kalendarzowego nie może być wyższa niż całkowita kwota, o której mowa w art. 23 ust. 1.

Artykuł 25

Kwoty wynikające z zasady wzajemnej zgodności

Kwoty wynikające z zastosowania zmniejszeń i wykluczeń w przypadku niezgodności z przepisami rozdziału 1 są przekazywane do EFRG. Państwa członkowskie mogą zatrzymać 25 % tych kwot.

Artykuł 26

Zgodność systemów wsparcia z systemem zintegrowanym

1. W celu stosowania systemów wsparcia wymienionych w załączniku VI państwa członkowskie zapewniają, aby procedury administrowania i kontroli stosowane do tych systemów były kompatybilne z systemem zintegrowanym w zakresie:

- a) skomputeryzowanej bazy danych;
- b) systemów identyfikacji działek rolnych;
- c) kontroli administracyjnych.

W tym celu należy ustanowić bazy danych, systemy i kontrole, o których mowa odpowiednio w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), które pozwolą na wspólne bezproblemowe i bezkonfliktowe funkcjonowanie oraz wymianę danych między nimi.

2. Państwa członkowskie mogą, do celów stosowania systemów wsparcia wspólnotowego lub krajowego innych niż te wymienione w załączniku VI, włączyć do swoich procedur administrowania i kontroli jeden lub więcej elementów systemu zintegrowanego.

Artykuł 27

Informowanie i kontrole

1. Komisja jest regularnie informowana o stosowaniu systemu zintegrowanego.

Komisja organizuje wymiany poglądów na ten temat z państwami członkowskimi.

2. Zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, po poinformowaniu właściwych organów w odpowiednim czasie, upoważnieni przedstawiciele wyznaczeni przez Komisję mogą przeprowadzić:

- a) wszelkie badania lub kontrole dotyczące środków podjętych w celu ustanowienia i wdrożenia systemu zintegrowanego;
- b) kontrole w wyspecjalizowanych agencjach i firmach, o których mowa w art. 20 ust. 3.

3. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich za wdrożenie i stosowanie systemu zintegrowanego, Komisja może zwrócić się o pomoc do wyspecjalizowanych podmiotów lub osób w celu ułatwienia utworzenia, nadzorowania i korzystania z systemu zintegrowanego, w szczególności mając na względzie udzielenie właściwym organom państw członkowskich porad technicznych, jeśli się o nie zwróci.

ROZDZIAŁ 5

Artykuł 29

Inne przepisy ogólne**Płatność**

Artykuł 28

Minimalne wymogi dotyczące otrzymywania płatności bezpośrednich

1. Od 2010 roku państwa członkowskie nie przyznają płatności bezpośrednich rolnikom w jednym z poniższych przypadków:

- a) w przypadku gdy całkowita kwota płatności bezpośrednich, o które złożono wniosek lub które mają być przyznane, przed zastosowaniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w art. 21 i 23 wynosi mniej niż 100 EUR w danym roku kalendarzowym; lub
- b) w przypadku gdy kwalifikujący się obszar gospodarstwa, w odniesieniu do którego złożono wniosek o płatności bezpośrednie lub w odniesieniu do którego płatności te mają być przyznane, przed zastosowaniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w art. 21, wynosi poniżej jednego hektara.

Aby uwzględnić strukturę swej gospodarki rolnej, państwa członkowskie mogą dostosowywać progi, o których mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a) i b), w granicach limitów określonych w załączniku VII.

Rolnicy posiadający uprawnienia szczególne, o których mowa w art. 44 ust. 1, podlegają warunkom, o których mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a).

Oдноśne państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą stosowały niniejszego ustępu do francuskich departamentów zamorskich, Azorów i Madery oraz Wysp Kanaryjskich i wysp Morza Egejskiego.

W przypadku gdy wypłacana kwota jest zmniejszana w wyniku progresywnego wprowadzania płatności bezpośrednich, jak przewidziano w art. 121 niniejszego rozporządzenia, w załączniku VII pkt K do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub w załączniku IX pkt C do niniejszego rozporządzenia, kwota, o którą złożono wniosek lub która ma zostać przyznana, obliczana jest na podstawie ostatecznej kwoty wsparcia, którą otrzymać ma rolnik.

2. Od 2010 roku państwa członkowskie mogą ustanowić odpowiednie obiektywne i niedyskryminujące kryteria aby zapewnić, że płatności bezpośrednie nie będą przyznawane osobom fizycznym ani prawnym:

- a) których działalność rolnicza stanowi tylko nieznaczącą część ogółu ich działalności gospodarczej; lub
 - b) których główna działalność gospodarcza lub przedmiot działalności nie polegają na prowadzeniu działalności rolniczej.
3. Uprawnienia do płatności, które w wyniku zastosowania ust. 1 i 2 nie uprawniają do otrzymania płatności przez dwa kolejne lata, powracają do rezerwy krajowej.

1. O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, płatności dokonywane w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I są w całości przekazywane beneficjentom.

2. Płatności są przekazywane w nie więcej niż dwóch ratach na rok, w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego.

3. Płatności w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I nie dokonuje się przed zakończeniem sprawdzania warunków kwalifikowalności dokonywanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 20.

4. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 2 niniejszego artykułu oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, Komisja może:

- a) przewidzieć płatności zaliczkowe;
- b) upoważnić państwa członkowskie, w zależności od sytuacji budżetowej, do przekazania przed dniem 1 grudnia płatności zaliczkowych w regionach, w których ze względu na nadzwyczajne okoliczności rolnicy stoją w obliczu dotkliwych trudności finansowych:
 - (i) w wysokości do 50 % płatności,
 - lub
 - (ii) w wysokości do 80 % płatności w przypadku, gdy płatności zaliczkowe zostały już przewidziane.

Artykuł 30

Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa

Nie naruszając szczególnych przepisów odnoszących się do poszczególnych systemów wsparcia, nie dokonuje się żadnych płatności na rzecz beneficjentów, w odniesieniu do których ustalono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, aby uzyskać korzyści sprzeczne z celami danego systemu wsparcia.

Artykuł 31

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

Do celów niniejszego rozporządzenia działanie siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajne są uznawane przez właściwy organ w przypadkach takich, jak:

- a) śmierć rolnika;
- b) długookresowa niezdolność rolnika do pracy;
- c) poważna klęska żywiołowa w dużym stopniu dotykająca grunty rolne gospodarstwa;
- d) wypadek powodujący zniszczenie w gospodarstwie budynków dla zwierząt gospodarskich;
- e) choroba epizootyczna dotykająca wszystkie zwierzęta gospodarskie rolnika lub część tych zwierząt.

Artykuł 32

Przegląd

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I stosuje się bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który można przeprowadzić w dowolnym czasie w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej.

TYTUŁ III

SYSTEM PŁATNOŚCI JEDNOLITEJ

ROZDZIAŁ I

Ogólne wdrażanie

Artykuł 33

Uprawnienia do płatności

1. Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej jest dostępne dla rolników, jeżeli:

- a) posiadają uprawnienia do płatności, które uzyskali zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003;
- b) uzyskują uprawnienia do płatności na mocy niniejszego rozporządzenia:
 - (i) w drodze przekazania;
 - (ii) z rezerwy krajowej;
 - (iii) zgodnie z załącznikiem IX;
 - (iv) zgodnie z art. 47 ust. 2, art. 59, art. 64 ust. 2 akapit trzeci, art. 65 i art. 68 ust. 4 lit. c).

2. Do celów art. 47 ust. 2, art. 57 ust. 6, art. 64 ust. 2 i art. 65 za „rolnika posiadającego uprawnienia do płatności” uważa się rolnika, któremu przydzielono lub ostatecznie przekazano uprawnienia do płatności.

3. Uprawnienia z tytułu odłogowania ustanowione zgodnie z art. 53 ust. 2, art. 63 ust. 2 i art. 71j rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 nie podlegają wcześniejszym obowiązkom w zakresie odłogowania.

Artykuł 34

Aktywowanie uprawnień do płatności na kwalifikujący się hektar

1. Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej jest przyznawane rolnikom w momencie aktywowania uprawnienia do płatności na kwalifikujący się hektar. Aktywowane uprawnienia do płatności dają prawo do płatności kwot w nich określonych.

2. Do celów niniejszego tytułu „kwalifikujący się hektar” oznacza:

- a) każdą powierzchnię użytków rolnych gospodarstwa oraz wszelkie obszary obsadzone zagajnikami o krótkiej rotacji

(kod CN ex 0602 90 41), wykorzystywane do prowadzenia działalności rolniczej lub, jeżeli obszary są wykorzystywane także do prowadzenia działalności pozarolniczej, głównie wykorzystywane do prowadzenia działalności rolniczej; oraz

- b) wszystkie obszary, które uprawniały do otrzymywania płatności w ramach systemu płatności jednolitej w 2008 roku i które:

- (i) przestały być zgodne z definicją „kwalifikowania się” z powodu wdrożenia dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾, dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾ oraz dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽³⁾, lub

- (ii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, są zalesione zgodnie z art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽⁴⁾ lub art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub w ramach systemu krajowego, którego warunki są zgodne z art. 43 ust. 1, 2 i 3 tego rozporządzenia, lub

- (iii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, są obszarami odłogowanymi zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 lub art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, określa szczegółowe zasady wykorzystywania kwalifikujących się hektarów do prowadzenia działalności pozarolniczej.

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych, hektary spełniają warunki kwalifikowalności na przestrzeni całego roku kalendarzowego.

Artykuł 35

Zgłoszenie kwalifikujących się hektarów

1. Rolnik zgłasza działki, które odpowiadają kwalifikującym się hektarom powiązanym z każdym uprawnieniem do płatności. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych działki te pozostają w posiadaniu rolnika w dniu określonym przez państwo członkowskie, który nie przypada później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o pomoc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

2. Państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych okolicznościach, zezwolić rolnikowi na zmianę jego zgłoszenia, pod warunkiem że przestrzega on liczby hektarów odpowiadającej jego uprawnieniom do płatności oraz warunków przyznawania płatności jednolitej dla odnośnej powierzchni.

Artykuł 36

Zmiana uprawnień do płatności

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, uprawnienia do płatności na hektar nie ulegają zmianie.

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, określa szczegółowe zasady zmiany, od 2010 roku, uprawnień do płatności w szczególności w przypadku ułamkowych części uprawnień.

Artykuł 37

Wnioski o wiele płatności

Obszar odpowiadający liczbie kwalifikujących się hektarów, w odniesieniu do którego złożono wniosek o płatność jednolitą, może stanowić podstawę do złożenia wniosku o każdą inną płatność bezpośrednią, jak również o każdą inną pomoc nieobjętą przepisami niniejszego rozporządzenia, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

Artykuł 38

Użytkowanie gruntów w przypadku opóźnionego włączenia sektora owoców i warzyw

W przypadku gdy państwo członkowskie podjęło decyzję o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w art. 51 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (zwanego dalej „opóźnionym włączeniem”), działki w regionach objętych zakresem decyzji do daty nie późniejszej niż 31 grudnia 2010 r. nie kwalifikują się do płatności, jeżeli są wykorzystywane do:

- a) produkcji owoców i warzyw;
- b) produkcji ziemniaków późnych; lub
- c) prowadzenia szkółek.

W przypadku opóźnionego włączenia państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu na uprawę poplonów na kwalifikujących się hektarach przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy, począwszy od dnia 15 sierpnia każdego roku. Jednak na wniosek państwa członkowskiego data ta może zostać zmieniona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, w odniesieniu do regionów, w których zbiór zbóż odbywa się zwykle wcześniej ze względu na warunki klimatyczne.

Artykuł 39

Użytkowanie gruntów do produkcji konopi

1. Obszary wykorzystywane do produkcji konopi kwalifikują się jedynie wtedy, gdy zastosowane odmiany zawierają maksy-

malnie 0,2 % tetrahydrokanabinolu. Państwa członkowskie ustanawiają system pozwalający na weryfikację zawartości tetrahydrokanabinolu w roślinach uprawianych na co najmniej 30 % powierzchni upraw konopi. Jeżeli jednak państwo członkowskie wprowadzi system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw, wówczas minimalna powierzchnia wynosi 20 %.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, przyznawanie płatności jest uzależnione od wykorzystania nasion kwalifikowanych niektórych odmian.

Artykuł 40

Pałupy krajowe

1. Dla każdego państwa członkowskiego i w każdym roku całkowita wartość wszystkich przydzielonych uprawnień do płatności i pałup ustalonych zgodnie z art. 51 ust. 2 i art. 69 ust. 3 niniejszego rozporządzenia lub — w odniesieniu do roku 2009 — zgodnie z art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, nie może być wyższa niż odpowiedni pałup krajowy określony w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy uprawnienia do płatności przydzielane są plantatorom winorośli, Komisja uwzględnia najnowsze dane udostępnione jej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 9 i z art. 102 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (¹), oraz dostosowuje krajowe pałupy określone w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Do dnia 1 grudnia roku poprzedzającego dostosowanie pałup krajowych państwa członkowskie przekazują Komisji średnią regionalną wartości uprawnień, o których mowa w załączniku IX pkt B do niniejszego rozporządzenia.

2. W razie konieczności państwo członkowskie stosuje liniowe zmniejszenie wartości uprawnień do płatności w celu zapewnienia przestrzegania pałupu określonego w załączniku VIII.

Artykuł 41

Rezerwa krajowa

1. Każde państwo członkowskie prowadzi rezerwę krajową, która obejmuje różnicę między:

- a) pałupem krajowym określonym w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia a
- b) całkowitą wartością wszystkich przydzielonych uprawnień do płatności i pałup ustanowionych zgodnie z art. 51 ust. 2 i art. 69 ust. 3 niniejszego rozporządzenia lub, w odniesieniu do roku 2009, pałup ustanowionych zgodnie z art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

(¹) Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przydzielania, na zasadzie pierwszeństwa, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w sposób zapewniający równe traktowanie rolników i nie prowadzący do wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, uprawnień do płatności rolnikom, którzy rozpoczynają prowadzenie działalności rolniczej.

3. Państwa członkowskie, które nie stosują art. 68 ust. 1 lit. c), mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, uprawnień do płatności dla rolników z obszarów podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju odnoszącymi się do jednej z form interwencji publicznej w celu zapobiegania porzucaniu gruntów lub w celu zrekompensowania rolnikom szczególnie niekorzystnych warunków panujących na tych obszarach.

4. Państwa członkowskie wykorzystują rezerwę krajową do celu przydzielenia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, uprawnień do płatności dla rolników znajdujących się w szczególnej sytuacji, która ma zostać określona przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

5. Stosując niniejszy artykuł, państwa członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową lub liczbę uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom.

Artykuł 42

Niewykorzystane uprawnienia do płatności

Każde uprawnienie do płatności, które nie zostało aktywowane zgodnie z art. 34 w okresie dwóch lat, zostaje dodane do rezerwy krajowej, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych. Jednak w przypadku roku 2009 uprawnienia do płatności nieaktywowane w dwuletnim okresie 2007–2008 nie są dodawane do rezerwy krajowej, jeśli zostały aktywowane w 2006 roku, a w przypadku 2010 roku uprawnienia do płatności nieaktywowane w dwuletnim okresie 2008–2009 nie są dodawane do rezerwy krajowej, jeśli zostały aktywowane w 2007 roku.

Artykuł 43

Przekazanie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane wyłącznie rolnikowi prowadzącemu działalność w tym samym państwie członkowskim, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Jednak nawet w przypadku faktycznego albo przewidywanego dziedziczenia, uprawnienia do płatności mogą być wykorzystywane wyłącznie w państwie członkowskim, w którym dane uprawnienia do płatności zostały ustanowione.

Państwo członkowskie może zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane lub wykorzystane wyłącznie na obszarze tego samego regionu.

2. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane w drodze sprzedaży lub innego przekazania o charakterze ostatecznym, z gruntami lub bez. Natomiast dzierżawa lub podobne typy transakcji są dozwolone wyłącznie, jeżeli przekazywane uprawnienia do płatności są powiązane z przekazaniem równoważnej liczby kwalifikujących się hektarów.

3. W przypadku sprzedaży uprawnień do płatności, z gruntami lub bez, państwa członkowskie mogą, działając zgodnie z zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego, zdecydować, że część sprzedanych uprawnień do płatności powraca do rezerwy krajowej lub że ich wartość jednostkowa zostaje zmniejszona na korzyść rezerwy krajowej zgodnie z kryteriami, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 44

Warunki dotyczące uprawnień szczególnych

1. O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, uprawnienia do płatności ustanowione na mocy tytułu III rozdział 3 sekcja 2 oraz art. 71m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jak również art. 60 i art. 65 akapit czwarty niniejszego rozporządzenia (zwane dalej „uprawnieniami szczególnymi”) podlegają warunkom określonym w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. W drodze odstępstwa od art. 34 ust. 1 rolnik, który posiada uprawnienia szczególne jest uprawniony przez państwo członkowskie do odstępstwa od wymogu aktywowania jego uprawnień do płatności dla równoważnej liczby kwalifikujących się hektarów, pod warunkiem, że kontynuuje co najmniej:

- a) w 50 % działalność rolniczą prowadzoną w okresie referencyjnym, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003, wyrażoną w jednostkach hodowlanych (LU); lub
- b) w przypadku uprawnień szczególnych ustanowionych na mocy art. 60, kontynuuje co najmniej w 50 % działalność rolniczą prowadzoną przed przejściem do systemu płatności jednolitej wyrażoną w jednostkach LU; lub
- c) w przypadku art. 65, kontynuuje co najmniej w 50 % działalność rolniczą prowadzoną podczas stosowania art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wyrażoną w jednostkach LU.

Jeżeli jednak rolnikowi przydzielono uprawnienia szczególne na mocy zarówno rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jak i niniejszego rozporządzenia, kontynuuje on działalność w co najmniej 50 % najwyższego z poziomów działalności, o których mowa w akapicie pierwszym.

Warunków, o których mowa w akapicie pierwszym, nie stosuje się do Malty.

3. W przypadku przekazania uprawnień szczególnych, w latach 2009, 2010 i 2011, nabywca uprawnień może skorzystać z odstępstwa przewidzianego w ust. 2, jedynie jeśli przekazywane są wszystkie uprawnienia szczególne. Od 2012 roku nabywca uprawnień korzysta z odstępstwa wyłącznie w przypadku faktycznego dziedziczenia albo przewidywanego dziedziczenia.

Przepisów akapitu pierwszego nie stosuje się do Malty.

Artykuł 45

Zmiana uprawnień do płatności

1. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie, które wprowadziły system płatności jednolitej, zgodnie z tytułem III rozdziału 1–4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, działając zgodnie z zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego mogą podjąć decyzję o rozpoczęciu w 2010 roku lub później działań zmierzających do zbliżenia wartości uprawnień do płatności.

W przypadku gdy decyzja ta stosuje się od roku 2010, zostaje podjęta do dnia 1 sierpnia 2009 r. We wszystkich pozostałych przypadkach podejmuje się ją do dnia 1 sierpnia 2010 r.

2. Do celów stosowania ust. 1 akapit pierwszy uprawnienia do płatności mogą zostać poddane stopniowym zmianom rocznym zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami. Jeżeli zmiana powoduje zmniejszenie wartości uprawnień do płatności, wprowadza się ją z zastosowaniem co najmniej trzech ustanowionych wcześniej progów rocznych.

W żadnym z progów rocznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zmniejszenie wartości jakichkolwiek uprawnień do płatności nie wynosi więcej niż 50 % różnicy między wartością początkową a wartością końcową. W przypadku gdy zmniejszenie wartości wynosi mniej niż 10 % wartości początkowej, państwa członkowskie mogą zastosować mniej niż trzy progi.

3. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszego artykułu:

- a) na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określany zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna lub administracyjna i potencjał rolny; lub
- b) w przypadku stosowania art. 46 ust. 4 — w regionie określonym zgodnie z art. 46 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

Wdrażanie regionalne i częściowe

Sekcja 1

Wdrażanie regionalne

Artykuł 46

Regionalne przydzielanie pułapów krajowych, o których mowa w art. 40

1. Po wprowadzeniu systemu płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdziałami 1–4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003

państwo członkowskie może podjąć decyzję o stosowaniu systemu płatności jednolitej w 2010 roku lub później na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

W przypadku gdy decyzja ta ma zastosowanie od roku 2010, podejmuje się ją do dnia 1 sierpnia 2009 r. We wszystkich pozostałych przypadkach podejmuje się ją do dnia 1 sierpnia 2010 r.

2. Państwa członkowskie określają te regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak ich struktura instytucjonalna lub administracyjna oraz regionalny potencjał rolny.

Państwa członkowskie mogą uznawać całe swoje terytorium za jeden region.

3. Państwa członkowskie dzielą pułapy krajowe, o których mowa w art. 40, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że te regionalne pułapy podlegają stopniowym zmianom rocznym zgodnie z nie więcej niż trzema ustanowionymi wcześniej progami rocznymi oraz obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak potencjał rolny lub kryteria środowiskowe.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie stosujące ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu podejmuje decyzję o niestosowaniu art. 47, dostosowuje, w zakresie niezbędnym do przestrzegania mających zastosowanie pułapów regionalnych, wartość uprawnień do płatności w każdym ze swoich regionów. W tym celu uprawnienia do płatności podlegają liniowym zmniejszeniom lub zwiększeniom wartości. Całkowite zmniejszenie wartości uprawnień do płatności na mocy niniejszego ustępu ograniczone jest do 10 % ich początkowej wartości.

5. Jeśli państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu zarówno art. 45 jak i niniejszego artykułu, zmniejszenia wartości uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, są uwzględniane przy obliczaniu limitów określonych w art. 45 ust. 2 akapit drugi.

Artykuł 47

Regionalizacja systemu płatności jednolitej

1. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o podziale nie więcej niż 50 % pułapu regionalnego ustanowionego na mocy art. 46 między wszystkich rolników, których gospodarstwa położone są w danym regionie, w tym rolników nie posiadających uprawnień do płatności.

2. Rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności, których wartość jednostkowa jest obliczana przez podzielenie odpowiadającej im części pułapu regionalnego ustanowionego na mocy art. 46 przez liczbę kwalifikujących się hektarów ustanowionych na poziomie regionalnym.

Wartość tych uprawnień do płatności jest zwiększana w przypadkach, w których przed zastosowaniem niniejszego artykułu rolnik posiada uprawnienia do płatności. W tym celu regionalna wartość jednostkowa każdego z tych uprawnień rolnika do płatności zwiększa się o kwotę obliczoną na podstawie całkowitej wartości uprawnień do płatności, które rolnik posiadał do daty, którą ustala dane państwo członkowskie. Zwiększenia te oblicza się w granicach pozostałej części pułapu regionalnego po zastosowaniu ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Liczba uprawnień do płatności przypadających na rolnika jest równa liczbie hektarów, które rolnik zgłasza w roku zastosowania systemu płatności jednolitej na poziomie regionalnym, o czym mowa w art. 46 ust. 1, zgodnie z art. 34 ust. 2, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych.

4. Uprawnienia do płatności znajdujące się w posiadaniu rolników przed podziałem, o którym mowa w ust. 1 i 2, zostają nieważnione i zastąpione nowymi uprawnieniami, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 48

Zmiana uprawnień do płatności

1. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie, które stosują art. 47, działając zgodnie z zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego, mogą podjąć decyzję o rozpoczęciu w roku następującym po zastosowaniu systemu płatności jednolitej na poziomie regionalnym, o czym mowa w art. 46 ust. 1, działań zmierzających do zbliżenia wartości uprawnień do płatności ustanowionych na mocy niniejszej sekcji.

W przypadku gdy decyzja ta ma zastosowanie od roku 2010, podejmuje się ją do dnia 1 sierpnia 2009 r. We wszystkich pozostałych przypadkach podejmuje się ją do dnia 1 sierpnia 2010 r.

Do celów stosowania akapitu pierwszego uprawnienia do płatności mogą zostać poddane stopniowym zmianom rocznym zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami. Jeżeli zmiana powoduje zmniejszenie wartości uprawnień do płatności, wprowadza się ją z zastosowaniem co najmniej dwóch ustanowionych wcześniej progów rocznych.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie, które wprowadziły system płatności jednolitej, zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 lub rozdział 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, działając zgodnie z zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego, mogą podjąć decyzję o rozpoczęciu w 2010 roku lub później działań zmierzających do zbliżenia wartości uprawnień do płatności.

W przypadku gdy decyzja ta ma zastosowanie od roku 2010, podejmuje się ją do dnia 1 sierpnia 2009 r. We wszystkich pozostałych przypadkach podejmuje się ją do dnia 1 sierpnia 2010 r.

Do celów stosowania akapitu pierwszego uprawnienia do płatności są poddane stopniowym zmianom rocznym zgodnie z

obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami. Jeżeli zmiana powoduje zmniejszenie wartości uprawnień, wprowadza się ją z zastosowaniem co najmniej trzech ustanowionych wcześniej progów rocznych.

Akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla decyzji podjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 63 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwa od minimalnej liczby progów przewidzianej w akapicie pierwszym oraz limitów ustalonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. W żadnym z progów rocznych, o których mowa w ust. 1 i 2, zmniejszenie wartości jakichkolwiek uprawnień do płatności nie wynosi więcej niż 50 % różnicy między wartością początkową a wartością końcową. W przypadku gdy zmniejszenie wartości wynosi mniej niż 10 % wartości początkowej, państwa członkowskie mogą zastosować mniej niż trzy progi.

4. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu ust. 1, 2 i 3 na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określany zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna lub administracyjna oraz regionalny potencjał rolny.

Artykuł 49

Użytki zielone

W przypadku stosowania art. 47 państwa członkowskie mogą zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami określić, w ramach pułapów regionalnych ustanowionych na mocy art. 46, lub ich części, różne wartości jednostkowe uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom, o których mowa w art. 47 ust. 1:

- dla hektarów zajętych przez użytki zielone w dniu wyznaczonym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na 2008 rok i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów; lub
- dla hektarów zajętych przez trwałe użytki zielone w dniu wyznaczonym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na 2008 rok i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów.

Artykuł 50

Warunki dotyczące uprawnień do płatności ustanowionych na mocy niniejszej sekcji

1. Uprawnienia do płatności ustanowione zgodnie z niniejszą sekcją lub z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 lub rozdziałem 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą być przekazane lub wykorzystane tylko w ramach tego samego regionu między regionami, w których wartość uprawnień do płatności na hektar jest taka sama.

2. O ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, zastosowanie mają pozostałe przepisy niniejszego tytułu.

Sekcja 2

Częściowe wdrożenie

Artykuł 51

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie, które przyznały płatności w sektorze mięsa baraniego i koziego lub płatności z tytułu wołowiny i cielęciny zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą, do dnia 1 sierpnia 2009 r., podjąć decyzję o kontynuacji przyznawania tych płatności na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji. Mogą również podjąć decyzję o ustaleniu wielkości składowej ich pułapów krajowych przeznaczonej na przyznawanie tych płatności na poziomie niższym niż poziom określony zgodnie z art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W przypadku gdy państwa członkowskie nie podejmie takiej decyzji, płatności są od 2010 roku włączone do systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 66 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w art. 53 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą również do dnia 1 sierpnia 2010 r. podjąć decyzję o nieprzyznawaniu tych płatności i o włączeniu ich od 2011 roku do systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 66 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy państwo członkowskie wyłączyło z systemu płatności jednolitej w całości lub części płatności z tytułu owoców i warzyw zgodnie z art. 68b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, może ono:

- a) od 2010 roku przyznawać płatności z tytułu owoców i warzyw na warunkach określonych w niniejszej sekcji oraz zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 68b ust. 1 i 2 lub art. 143bc ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003; lub
- b) do dnia 1 sierpnia 2009 r. podjąć decyzję o włączeniu zgodnie z art. 66 niniejszego rozporządzenia do systemu płatności jednolitej płatności z tytułu owoców i warzyw wyłączonych z tego systemu na mocy art. 68b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003; lub
- c) do dnia 1 sierpnia 2009 r. podjąć decyzję o przyznaniu przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw na warunkach określonych w niniejszej sekcji i na poziomie niższym, niż poziom ustanowiony zgodnie z art. 68b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Nowe państwa członkowskie, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej, przy wprowadzaniu systemu płatności jednolitej mogą podjąć decyzję o przyznaniu płatności, o których mowa w akapicie pierwszym, na warunkach określonych w niniejszej sekcji. W przypadku przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw nowe państwa członkowskie, które nie zastosowały art. 143bc rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, nie stosują art. 54 niniejszego rozporządzenia. Ponadto w przypadku przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw nowe państwa członkowskie uwzględniają, w odpowiednich przypadkach, art. 128 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Na podstawie wyboru dokonanego przez każde z państw członkowskich Komisja określa, zgodnie z procedurą, o której

mowa w art. 141 ust. 2, pułap dla każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 52, 53 i 54.

Pułap ten jest równy składowej każdego rodzaju płatności bezpośredniej w pułapach krajowych, o których mowa w art. 40, pomnożonej przez wielkość procentowe zmniejszenia zastosowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 52, 53 i 54.

Artykuł 52

Płatności z tytułu mięsa baraniego i koziego

Państwa członkowskie mogą zatrzymać do 50 % składowych pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadających płatnościom w sektorze mięsa baraniego i koziego wymienionym w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym przypadku dokonują, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom zajmującym się chowem owiec i kóz, na warunkach określonych w tytule IV rozdział 1 sekcja 10 niniejszego rozporządzenia oraz w ramach pułapów określonych zgodnie z art. 51 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 53

Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny

1. Państwa członkowskie, które zastosowały art. 68 ust. 2 lit. a) pkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz nowe państwa członkowskie, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej, mogą zatrzymać całość lub część składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej premii z tytułu krów mamek, o której mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tych przypadkach dokonują one, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest z tytułu utrzymywania krów mamek na warunkach określonych w tytule IV rozdział 1 sekcja 11 niniejszego rozporządzenia i w ramach pułapów określonych zgodnie z art. 51 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. W roku 2010 i 2011 państwa członkowskie, które zastosowały art. 68 ust. 1, art. 68 ust. 2 lit. a) pkt (ii) lub art. 68 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz nowe państwa członkowskie, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej, mogą zatrzymać wszystkie lub część pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadających premii z tytułu uboju cieląt, premii z tytułu uboju bydła innego niż cielęta lub specjalnej premii z tytułu byków. W tych przypadkach dokonują dodatkowych płatności na rzecz rolników. Dodatkowe płatności przyznawane są z tytułu uboju cieląt, uboju bydła innego niż cielęta oraz utrzymywania bydła płci męskiej, na warunkach określonych w tytule IV rozdział 1 sekcja 11 niniejszego rozporządzenia i w ramach pułapu określonego zgodnie z art. 51 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 54

Przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Państwa członkowskie mogą zatrzymać do dnia 31 grudnia 2011 r. do 50 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 40, odpowiadającej wysokości wsparcia z tytułu produkcji pomidorów.

W takim przypadku oraz w granicach pułapu określonego zgodnie z art. 51 ust. 2, dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym pomidory na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 1 sekcja 8.

2. Państwa członkowskie mogą zatrzymać:

- a) do dnia 31 grudnia 2010 r. — do 100 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej wysokości wsparcia z tytułu produkcji owoców i warzyw innych niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim niniejszego ustępu, które są dostarczane w celu przetworzenia i kwalifikowały się w ramach systemów pomocy określonych w rozporządzeniach (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96; oraz
- b) od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2012 r. — do 75 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej wysokości wsparcia z tytułu produkcji owoców i warzyw innych niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim niniejszego ustępu, które są dostarczane w celu przetworzenia i kwalifikowały się w ramach systemów pomocy określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzającym program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych ⁽²⁾.

W takim przypadku oraz w granicach pułapu określonego zgodnie z art. 51 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym co najmniej jeden z następujących rodzajów owoców i warzyw określonych przez dane państwo członkowskie, na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 1 sekcja 8:

- a) świeże figi;
- b) świeże owoce cytrusowe;
- c) winogrona stołowe;

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 49.

d) gruszki;

e) brzoskwinie i nektaryny; oraz

f) śliwki z odmiany d'Ente.

3. Składowe pułapów krajowych, o których mowa w ust. 1 i 2, są określone w załączniku X.

ROZDZIAŁ 3

Wdrożenie w nowych państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 55

Wprowadzenie systemu płatności jednolitej w państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej

1. O ile przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, niniejszy tytuł stosuje się do nowych państw członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej przewidziany w tytule V rozdział 2.

Nie stosuje się art. 41 ani rozdziału 2 sekcja 1.

2. Każde nowe państwo członkowskie, które zastosowało system jednolitej płatności obszarowej, podejmuje decyzję, o których mowa w art. 51 ust. 1 i art. 69 ust. 1 do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rok, w ciągu którego zastosuje ono po raz pierwszy system płatności jednolitej.

3. Z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii każde nowe państwo członkowskie, które zastosowało system jednolitej płatności obszarowej może postanowić, że oprócz spełniania warunków kwalifikowalności określonych w art. 34 ust. 2, „kwalifikujący się hektar” oznacza każdą powierzchnię użytków rolnych na obrębie gospodarstwa utrzymywaną w dobrej kulturze rolnej na dzień 30 czerwca 2003 r. bez względu na to, czy była ona wówczas wykorzystywana do produkcji, czy też nie.

Artykuł 56

Wniosek o wsparcie

1. Rolnicy składają wnioski o wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej do dnia, który zostanie określony przez nowe państwa członkowskie, lecz nie później niż do dnia 15 maja.

2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, uprawnienia do płatności są przydzielane tylko tym rolnikom, którzy złożyli wniosek o przyznanie płatności jednolitej do dnia 15 maja pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej.

Artykuł 57

Rezerwa krajowa

1. Każde z nowych państw członkowskich stosuje liniowe procentowe zmniejszenie swojego pułapu krajowego, o którym mowa w art. 40, w celu utworzenia rezerwy krajowej.

2. Nowe państwa członkowskie wykorzystują rezerwę krajową do celu przydzielenia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, uprawnień do płatności dla rolników znajdujących się w szczególnej sytuacji, która ma zostać określona przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

3. W trakcie pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przydzielenia uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, rolnikom działającym w specyficznych sektorach i znajdującym się w szczególnej sytuacji w wyniku przejścia na system płatności jednolitej.

4. Nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przydzielenia uprawnień do płatności rolnikom, którzy rozpoczęli działalność rolniczą po dniu 1 stycznia pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej i którzy nie uzyskali żadnej płatności bezpośredniej w tym roku, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

5. Nowe państwa członkowskie, które nie stosują art. 68 ust. 1 lit. c), mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przydzielenia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, uprawnień do płatności rolnikom z obszarów podlegających restrukturyzacji i objętych programami rozwoju odnoszącym się do jednej z form interwencji publicznej w celu zapobiegania porzucaniu gruntów i w celu zrehabilitowania rolnikom szczególnie niekorzystnych warunków panujących na tych obszarach.

6. W celu stosowania ust. 2–5 nowe państwa członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową uprawnień do płatności będących w posiadaniu danego rolnika w ramach limitu w wysokości 5 000 EUR lub przydzielić danemu rolnikowi nowe uprawnienia do płatności.

7. Nowe państwa członkowskie stosują liniowe zmniejszenia uprawnień do płatności, w przypadku gdy ich rezerwa krajowa nie wystarcza do uwzględnienia przypadków, o których mowa w ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 58

Regionalne przydzielanie krajowych pułapów, o których mowa w art. 40

1. Nowe państwa członkowskie mogą stosować system płatności jednolitej na poziomie regionalnym.

2. Nowe państwa członkowskie określają te regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.

3. W stosownych przypadkach nowe państwo członkowskie dzieli pułap krajowy, o którym mowa w art. 40, po wszelkich zmniejszeniach przewidzianych w art. 57, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.

Artykuł 59

Przydzielanie uprawnień do płatności

1. Rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności, których wartość jednostkowa jest obliczana przez podzielenie mającego zastosowanie krajowego pułapu, o którym mowa w art. 40, po zastosowaniu zmniejszeń przewidzianych w art. 57 przez liczbę uprawnień do płatności ustanowionych na poziomie krajowym zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, 3. liczba uprawnień do płatności przypadających na rolnika jest równa liczbie hektarów, które rolnik zgłasza zgodnie z art. 35 ust. 1 w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że liczba uprawnień do płatności przypadających na rolnika jest równa średniej rocznej liczbie wszystkich hektarów, które w ciągu co najmniej jednego roku w okresie reprezentatywnym ustalonym przez państwo członkowskie, ale nie później niż w roku 2008 stanowiły podstawę do otrzymania jednolitej płatności obszarowej.

W przypadku jednak gdy rolnik rozpoczął działalność rolniczą w trakcie okresu reprezentatywnego, średnia liczba hektarów jest obliczana na podstawie płatności, które zostały mu przyznane w roku kalendarzowym lub w latach kalendarzowych, podczas których prowadził działalność rolniczą.

Artykuł 60

Rolnicy nieposiadający kwalifikujących się hektarów

Rolnikowi prowadzącemu działalność w sektorze wołowiny i cielęciny, sektorze mleczarskim lub sektorze mięsa baraniego i koziego, który jest uprawniony do otrzymywania uprawnień do płatności zgodnie z art. 57 ust. 3 i art. 59, lecz w pierwszym roku wdrażania systemu płatności jednolitej nie posiada kwalifikujących się hektarów, przydzielane są uprawnienia szczególne, o których mowa w art. 44, w wysokości nie przekraczającej 5 000 EUR na uprawnienie.

Artykuł 61

Użytki zielone

Nowe państwa członkowskie mogą także, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, określić, w ramach pułapów regionalnych ustanowionych na mocy art. 58 lub ich części, różne jednostkowe wartości uprawnień do płatności, które mają być przydzielone rolnikom, o których mowa w art. 59 ust. 1:

a) dla hektarów zidentyfikowanych jako użytki zielone w dniu 30 czerwca 2008 r. i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów; lub

b) dla hektarów zidentyfikowanych jako trwałe użytki zielone w dniu 30 czerwca 2008 r. i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów.

Artykuł 62

Warunki dotyczące uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności ustanowione zgodnie z niniejszym rozdziałem mogą być przekazane jedynie w obrębie tego samego regionu lub między regionami, w których uprawnienia na hektar są takie same.

2. Nowe państwa członkowskie, działając zgodnie z zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego, mogą podjąć decyzję o zbliżeniu wartości uprawnień do płatności określonych zgodnie z niniejszym rozdziałem. Decyzję tę podejmuje się do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej.

Do celów stosowania akapitu pierwszego uprawnienia do płatności są poddane stopniowym zmianom rocznym zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami oraz zgodnie z ustalonymi wcześniej progami rocznymi.

3. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, rolnik może przekazać swoje uprawnienia do płatności bez gruntów jedynie w przypadku aktywowania, w rozumieniu art. 34, co najmniej 80 % swoich uprawnień do płatności w okresie co najmniej jednego roku kalendarzowego lub po dobrowolnym przekazaniu do rezerwy krajowej wszystkich uprawnień do płatności, których nie wykorzystał w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej.

ROZDZIAŁ 4

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej

Artykuł 63

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej

1. Od 2010 roku państwa członkowskie włączają wsparcie dostępne w ramach systemów wsparcia związanych z wielkością produkcji, o których mowa w załączniku XI, do systemu płatności jednolitej zgodnie z zasadami określonymi w art. 64, 65, 66 i 67.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1:

a) państwa członkowskie, które wprowadziły system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdział 1–4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu całości lub części wsparcia, o którym mowa w ust. 1, na ustanowienie uprawnień do płatności lub zwiększenie wartości uprawnień do płatności na podstawie rodzaju działalności rolniczych prowadzonych przez rolników podczas jednego lub większej liczby lat w okresie 2005–2008 i zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak potencjał rolny lub kryteria środowiskowe;

b) państwa członkowskie, które wprowadziły system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 lub rozdział 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, lub korzystające z możliwości przewidzianej w art. 47 niniejszego rozporządzenia, mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu całości lub części wsparcia, o którym mowa w ust. 1, na zwiększenie wartości wszystkich uprawnień do płatności o kwotę uzupełniającą odpowiadającą kwocie, o jaką zwiększono pułap regionalny, podzieloną przez całkowitą liczbę uprawnień do płatności.

Państwa członkowskie mogą również dokonać rozróżnienia wzrostu wartości uprawnień do płatności przez uwzględnienie kryteriów, o których mowa w art. 64 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub na podstawie rodzaju działalności rolniczych prowadzonych przez rolników podczas jednego lub większej liczby lat w okresie 2005–2008 i zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak potencjał rolny lub kryteria środowiskowe.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z odstępstwa przewidzianego w ust. 2 lit. a), podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby rolnicy, którzy skorzystali ze wsparcia, o którym mowa w ust. 1, nie byli wyłączeni z systemu płatności jednolitej. W szczególności zapewnia ono, aby ogólne wsparcie, które rolnik otrzyma po włączeniu systemów wsparcia związanych z wielkością produkcji, o których mowa w ust. 1, do systemu płatności jednolitej, nie spadło poniżej 75 % średniego rocznego wsparcia, które rolnik otrzymał w ramach wszystkich płatności bezpośrednich podczas odnośnych okresów referencyjnych, o których mowa w art. 64, 65 i 66.

Artykuł 64

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji wyłączonego z systemu płatności jednolitej

1. Kwoty, o których mowa w załączniku XII i które były dostępne dla wsparcia związanego z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w załączniku XI pkt 1 i 2, są rozdzielane przez państwa członkowskie między rolników w danych sektorach zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, z uwzględnieniem, w szczególności, bezpośredniego lub pośredniego wsparcia, jakie otrzymali ci rolnicy w ramach odpowiednich systemów wsparcia w okresie co najmniej jednego roku w latach 2005–2008. W przypadku systemów dotyczących skrobi ziemniaczanej, o których mowa w załączniku XI pkt 1 i 2, państwa członkowskie mogą rozdzielić kwoty dostępne w ramach tych systemów z uwzględnieniem ilości ziemniaków, jaka objęta jest umowami kontraktacyjnymi między producentem ziemniaków a wytwórcą skrobi w granicach kwoty przyznanej temu wytwórcy, o czym mowa w art. 84a rozporządzenia nr 1234/2007 w danym roku.

2. Państwa członkowskie zwiększają wartość uprawnień do płatności znajdujących się w posiadaniu danych rolników na podstawie kwot wynikających z zastosowania ust. 1.

Wzrost wartości uprawnień do płatności na rolnika oblicza się przez podzielenie kwot, o których mowa w akapicie pierwszym, przez liczbę uprawnień do płatności danego rolnika.

Jednakże w przypadku gdy rolnik w danym sektorze nie posiada żadnych uprawnień do płatności, przydziela mu się uprawnienia do płatności:

- a) których liczba jest równa liczbie hektarów zgłoszonych przez rolnika zgodnie z art. 35 ust. 1 w odniesieniu do roku, w którym dokonano włączenia systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej;
- b) których wartość jest ustalona przez podzielenie kwoty wynikającej z zastosowania ust. 1 przez liczbę ustaloną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

3. Jednakże w przypadku gdy kwota przeznaczana na system pomocy jest niższa niż 250 000 EUR, dane państwo członkowskie może podjąć decyzję o nierozdzielaniu kwot i dodaniu ich do rezerwy krajowej.

Artykuł 65

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji częściowo wyłączonego z systemu płatności jednolitej

Kwoty, które były dostępne dla wsparcia związanego z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w załączniku XI pkt 3 są rozdzielane przez państwa członkowskie między rolników w danych sektorach proporcjonalnie do wsparcia, które rolnicy ci otrzymali w ramach odpowiednich systemów wsparcia w odnośnych okresach referencyjnych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003.

Państwa członkowskie mogą jednak wybrać bliższy okres reprezentatywny, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami oraz, w przypadku gdy państwo członkowskie wprowadziło system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 lub rozdział 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub gdy korzysta z możliwości przewidzianej w art. 47 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie zwiększają wartość uprawnień do płatności danych rolników lub przydzielają uprawnienia do płatności zgodnie z art. 64 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy rolnik, który otrzymał płatności na mocy art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, byłby uprawniony do otrzymania uprawnień do płatności zgodnie z niniejszym artykułem, lecz w roku włączenia systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej nie posiada hektarów kwalifikujących się lub jeżeli kwota uprawnień do płatności na hektar wynosi ponad 5 000 EUR, rolnikowi temu przydziela się uprawnienia szczególne, o których mowa w art. 44, w wysokości nie przekraczającej 5 000 EUR na uprawnienie.

Artykuł 66

Fakultatywne włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji częściowo wyłączonego z systemu płatności jednolitej

W przypadku gdy państwo członkowskie:

- a) nie podejmie decyzji, o której mowa w art. 51 ust. 1 akapit pierwszy;
- b) zgodnie z art. 51 ust. 1 akapit drugi podejmuje decyzję o nieprzyznawaniu od roku 2011 płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w art. 53 ust. 2; lub
- c) zgodnie z art. 51 ust. 1 akapit trzeci podejmuje decyzję o nieprzyznawaniu płatności z tytułu owoców i warzyw,

kwoty, które były dostępne dla wsparcia związanego z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w załączniku XI pkt 4, zostają włączone do systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 65.

Artykuł 67

Wcześniejsze włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej

Do dnia 1 sierpnia 2009 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o włączeniu pomocy z tytułu nasion, o której mowa w tytule IV sekcja 5 oraz systemów, o których mowa w załączniku XI pkt 1, z wyjątkiem specjalnej premii jakościowej z tytułu pszenicy durum, do systemu płatności jednolitej w roku 2010 lub 2011. W tym przypadku Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, dostosowuje pułapy krajowe, o których mowa w art. 40, poprzez dodanie kwot określonych w załączniku XII dla danego systemu pomocy.

ROZDZIAŁ 5

Wsparcie specjalne

Artykuł 68

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie specjalne na warunkach określonych w niniejszym rozdziale:

- a) z tytułu:
 - (i) prowadzenia określonych rodzajów gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska,
 - (ii) poprawy jakości produktów rolnych,
 - (iii) poprawy sprzedaży produktów rolnych,
 - (iv) stosowania zastrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt,
 - (v) określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi;

- b) ukierunkowane na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze mleczarskim, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu na obszarach wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub — w tych samych sektorach — z tytułu wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej;
- c) na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju w celu zapobiegania porzucaniu gruntów lub ukierunkowanego na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy na tych obszarach;
- d) w formie dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin zgodnie z warunkami określonymi w art. 70;
- e) przez fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin i incydentów środowiskowych zgodnie z warunkami określonymi w art. 71.
2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), może być przyznane tylko jeżeli:
- a) w odniesieniu do określonych rodzajów działalności rolnej, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (v):
- (i) spełnia ono wymogi określone w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, i tylko z przeznaczeniem na pokrycie dodatkowych kosztów, które zostały rzeczywiście poniesione, oraz zrekompen-sowanie dochodów utraconych dla osiągnięcia danego celu; oraz
- (ii) zostało ono zatwierdzone przez Komisję;
- b) w odniesieniu do poprawy jakości produktów rolnych, o której mowa w ust. 1 lit. a) pkt (ii) — jest ono zgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽¹⁾, z rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾, z rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych ⁽³⁾ oraz z częścią II tytuł II rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- c) w odniesieniu do poprawy sprzedaży produktów rolnych, o której mowa w ust. 1 lit. a) pkt (iii) — spełnia ono kryteria określone w art. 2–5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich ⁽⁴⁾.

3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu może być przyznane tylko w zakresie, który jest niezbędny, aby stworzyć zachętę do utrzymania obecnych poziomów produkcji.

W przypadku sektorów mięsa baraniego i koziego oraz wołowiny i cielęciny, jeżeli wsparcie to stosowane jest wraz ze wspar-

ciem przyznawanym na mocy art. 52 i 53, całkowita jego wartość nie przekracza, odpowiednio, puli środków finansowych wsparcia otrzymanego po zastosowaniu maksymalnej wartości procentowej zatrzymania określonej w art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W przypadku sektora ryżu, wsparcie, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, może być przyznawane dopiero od roku kalendarzowego, w którym państwa członkowskie włączą do systemu płatności jednolitej specjalną płatność z tytułu uprawy ryżu przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 1.

4. Wsparcie, o którym mowa:

- a) w ust. 1 lit. a) i d) niniejszego artykułu, przybiera formę dodatkowych płatności rocznych;
- b) w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, przybiera formę dodatkowych płatności rocznych, takich jak płatności do bydła lub premie z tytułu użytków zielonych;
- c) w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, przybiera formę zwiększenia wartości jednostkowej lub liczby uprawnień do płatności przysługujących rolnikom;
- d) w ust. 1 lit. e) niniejszego artykułu, przybiera formę rekompensat określonych w art. 71.

5. Przekazanie uprawnień do płatności o zwiększonych wartościach jednostkowych i dodatkowych uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 4 lit. c), może być dozwolone jedynie, jeżeli przekazaniu uprawnień towarzyszy przekazanie równoważnej liczby hektarów.

6. Wszelkie wsparcie przyznawane na mocy ust. 1 jest zgodne z innymi środkami i politykami Wspólnoty.

7. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, określa warunki uzyskania zatwierdzenia wsparcia przez Komisję, o którym mowa w ust. 2 lit. a) pkt (ii), oraz warunki przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszej sekcji, w szczególności w celu zapewnienia spójności z innymi środkami i politykami Wspólnoty oraz w celu uniknięcia kumulowania wsparcia.

8. Do dnia 1 sierpnia 2011 r. państwa członkowskie, które podjęły decyzję, o której mowa w art. 69 ust. 1, mogą dokonać jej przeglądu i postanowić, że od roku 2012:

- a) zmodyfikują kwoty finansowania wsparcia, o którym mowa w niniejszym rozdziale, w granicach określonych w art. 69; lub
- b) zakończą stosowanie wsparcia specjalnego na mocy niniejszego rozdziału.

Zgodnie z decyzją podjętą przez każde z państw członkowskich zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, odpowiedni pułap tego wsparcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o zakończeniu stosowania niniejszego rozdziału lub w przypadku gdy zmniejsza ono kwoty przeznaczone na jego finansowanie, zastosowanie ma art. 72 ust. 2.

Artykuł 69

Przepisy finansowe dotyczące wsparcia specjalnego

1. Do dnia 1 sierpnia 2009 r., 1 sierpnia 2010 r. lub 1 sierpnia 2011 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu od roku następującego po tej decyzji do 10 % pułapu krajowego, o którym mowa w art. 40, lub w przypadku Malty, kwoty 2 000 000 EUR, z przeznaczeniem na wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 ust. 1.

2. Państwa członkowskie mogą zastosować zatrzymanie środków w wysokości 10 % w podziale na sektory przez zatrzymanie do 10 % składowych swoich pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, odpowiadających jakiegokolwiek sektorowi, o którym mowa w załączniku VI do tego rozporządzenia. Zatrzymane środki finansowe mogą być wykorzystywane jedynie na stosowanie wsparcia, o którym mowa w art. 68. ust. 1 niniejszego rozporządzenia w sektorach, których dotyczy zatrzymanie środków.

3. Zgodnie z decyzją podjętą przez każde z państw członkowskich zgodnie z ust. 1 w sprawie kwoty pułapu krajowego, która zostanie wykorzystana, Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, odpowiedni pułap dla tego wsparcia.

Wyłącznie w celu zapewnienia zgodności z pułapami krajowymi przewidzianymi w art. 40 ust. 2, kwoty wykorzystane na przyznanie wsparcia, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. c), odejmowane są od pułapu krajowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1. Są one liczone jako przyznane uprawnienia do płatności.

4. Wsparcie przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) pkt (i), (ii), (iii) i (iv) oraz w art. 68 ust. 1 lit. b) i e), ograniczone jest do 3,5 % pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 lub, w przypadku Malty, do kwoty 2 000 000 EUR, o której mowa w art. 69 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, z przeznaczeniem w szczególności na finansowanie środków, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. b) w sektorze mleczarskim.

Państwa członkowskie mogą ustanawiać limity dla poszczególnych środków.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4, w latach kalendarzowych 2010–2013 w tych państwach członkowskich, które przyznawały wsparcie w odniesieniu do krów mamek zgodnie z art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, nie zastosowawszy możliwości przewidzianej w art. 68 ust. 2 lit. a) pkt (i) tego rozporządzenia, limit określony w ust. 4 ustala się na 6 % ich pułapów krajowych, o których mowa w art. 40. Ponadto w państwach członkowskich, w których więcej niż 60 % mleka produkuje się na północ od 62 równoleżnika 62, granicę tę ustala się na 10 % ich pułapów krajowych, o których mowa w art. 40.

Wszelkie kwoty wsparcia przekraczające 3,5 % pułapów krajowych, o których mowa w art. 40, są jednak wykorzystywane wyłącznie na finansowanie środków, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, w sektorach: mleczarskim oraz wołowiny i cielęciny.

Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego ustępu do dnia 31 grudnia 2013 r.

6. Państwa członkowskie gromadzą fundusze niezbędne do zapewnienia wsparcia przewidziane:

a) w art. 68 ust. 1, wykorzystując kwotę obliczaną przez Komisję zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu i ustalaną zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2; lub

b) w art. 68 ust. 1 lit. a), b), c) i d), stosując liniowe zmniejszenie wartości uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom lub płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 52 i 53, lub w rezerwie krajowej;

c) w art. 68 ust. 1 lit. e), stosując, w razie konieczności, liniowe zmniejszenie jednej lub większej liczby płatności, które mają być dokonane na rzecz beneficjentów odnośnych płatności zgodnie z niniejszym tytułem oraz w ramach limitów określonych w ust. 1 i 4 niniejszego artykułu.

Wyłącznie w celu zapewnienia zgodności z pułapami krajowymi przewidzianymi w art. 40 ust. 2, w przypadku gdy państwo członkowskie wykorzystuje możliwość przewidzianą w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a), odnośnej kwoty nie wlicza się do pułapów ustalonych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.

7. Kwoty, o których mowa w ust. 6 lit. a) niniejszego artykułu są równe różnicy między:

a) pułapami krajowymi określonymi w załączniku VIII lub w załączniku VIIIa rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 na rok 2007 po zastosowaniu art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia i art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007 oraz po zmniejszeniu o 0,5 %; oraz

b) wykonaniem budżetu na rok budżetowy 2008 w zakresie systemu płatności jednolitej oraz płatności, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 tytuł III rozdział 5 sekcje 2 i 3, w odniesieniu do płatności dotyczących zmniejszonego pułapu na rok 2007, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu.

W żadnym przypadku kwota ta nie jest wyższa niż 4 % pułapu, o którym mowa w lit. a) akapit pierwszy niniejszego ustępu.

W przypadku nowych państw członkowskich, które zastosowały system płatności jednolitej w 2007 roku, kwota ta jest mnożona przez 1,75 w 2010 roku, przez 2 w 2011 roku, przez 2,25 w 2012 roku i przez 2,5 w 2013 roku i kolejnych latach.

Na wniosek państwa członkowskiego Komisja zmienia ustalone kwoty zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, i na podstawie szczegółowych zasad, które mają zostać ustalone zgodnie z tą samą procedurą.

Wykorzystanie tych kwot przez państwa członkowskie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 8 niniejszego rozporządzenia.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w art. 68 ust. 8 i w art. 131 ust. 1 określa środki, które mają być zastosowane i obejmuje wszystkie dalsze przepisy wykonawcze odnoszące się do stosowania niniejszego rozdziału, w tym opis warunków kwalifikowalności w ramach środków, które mają być zastosowane, odnośnej kwoty i środków finansowych, które mają zostać zebrane.

9. Nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu ust. 1, 2, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu i art. 131 ust. 1 na podstawie swoich pułapów krajowych:

- a) określonych dla roku 2016 w przypadku Bułgarii i Rumunii;
- b) określonych dla roku 2013 w przypadku pozostałych nowych państw członkowskich.

W tym przypadku art. 132 nie ma zastosowania do środków podjętych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 70

Ubezpieczenie upraw, zwierząt i roślin

1. Państwa członkowskie mogą przyznać wkład finansowy w składki z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin od strat gospodarczych spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi oraz chorobami zwierząt lub roślin lub inwazją szkodników.

Do celów niniejszego artykułu:

- a) „niekorzystne zjawiska klimatyczne” oznaczają warunki pogodowe, które mogą być porównywane do klęsk żywiołowych, takie jak mróz, grad, lód, deszcz lub susza;
- b) „choroby zwierząt” oznaczają choroby wymienione w wykazie chorób zwierząt ustanowionym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt lub w załączniku do decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾;
- c) „straty gospodarcze” oznaczają wszelkie dodatkowe koszty poniesione przez rolnika w wyniku podjęcia przez niego środków nadzwyczajnych w celu zmniejszenia podaży na danym rynku lub wszelką znaczną utratę produkcji.

2. Wkład finansowy może być przyznany wyłącznie w odniesieniu do strat spowodowanych niekorzystnym zjawiskiem klimatycznym, chorobą zwierząt lub roślin, lub inwazją szkodników, które niszczą więcej niż 30 % średniej rocznej produkcji rolnika z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat opartej na okresie pięciu wcześniejszych lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

3. Wkład finansowy przyznawany na rolnika nie przekracza 65 % należnej składki z tytułu ubezpieczenia.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć kwotę składki kwalifikującej się do wkładu finansowego, stosując odpowiednie pułapy.

4. Możliwość skorzystania z ubezpieczenia upraw lub zwierząt lub roślin jest dostępna jedynie w przypadku, gdy wystąpienie niekorzystnego zjawiska klimatycznego lub epidemii choroby zwierząt lub roślin lub inwazji szkodników zostały formalnie uznane przez właściwy organ danego państwa członkowskiego.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą z wyprzedzeniem ustanowić kryteria, na podstawie których będzie można uważać, że wystąpienie wymienionych okoliczności zostało formalnie uznane.

5. Płatności z tytułu ubezpieczeń rekompensują nie więcej niż całkowity koszt poniesionych strat, o których mowa w ust. 1, i nie wprowadzają wymagań ani nie określają rodzaju lub ilości dalszej produkcji.

6. Każdy wkład finansowy jest wypłacany bezpośrednio danemu rolnikowi.

7. Wydatki państw członkowskich w zakresie przyznawania wkładów finansowych są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 69 ust. 1, w wymiarze 75 % wkładu finansowego.

Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do pokrycia za pośrednictwem obowiązkowych systemów odpowiedzialności zbiorowej we właściwych sektorach w pełni lub w części ich udziału w finansowaniu wkładów finansowych i części składki ubezpieczeniowej, która ma być ponoszona przez rolników. Jest to możliwe niezależnie od art. 125l i 125n rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby straty gospodarcze, za które przyznawana jest rekompensata zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi, w tym art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ani wszelkie inne środki w dziedzinie zdrowia ludzi i zdrowia zwierząt lub roślin, nie były następnie rekompensowane zgodnie z akapitem pierwszym ust. 1.

9. Wkład finansowy nie stanowi przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego usług ubezpieczeniowych. Wkład finansowy nie ogranicza się do ubezpieczenia zapewnianego przez jeden zakład ubezpieczeń lub grupę przedsiębiorstw ani nie jest uzależniony od warunku, że umowa ubezpieczenia ma być zawarta z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w danym państwie członkowskim.

Artykuł 71

Fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin oraz incydentów środowiskowych

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć wypłatę rekompensaty finansowej rolnikom z tytułu strat gospodarczych spowodowanych wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin lub incydem środowiskowym poprzez wkład finansowy w fundusze wspólnego inwestowania.

2. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „fundusz wspólnego inwestowania” oznacza system akredytowany przez państwo członkowskie zgodnie z jego prawem krajowym, który umożliwia stowarzyszonym rolnikom ubezpieczenie się i za pomocą którego rekompensaty wypłacane są tym rolnikom, którzy ponieśli straty gospodarcze spowodowane wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin lub incydem środowiskowym;
- b) „straty gospodarcze” oznaczają wszelkie dodatkowe koszty poniesione przez rolnika w wyniku podjęcia przez niego środków nadzwyczajnych w celu zmniejszenia podaży na danym rynku lub wszelką znaczną utratę produkcji;
- c) „incydent środowiskowy” oznacza konkretny przypadek zanieczyszczenia, skażenia lub degradacji stanu środowiska związany z konkretnym wydarzeniem oraz mający ograniczony zakres geograficzny. Pojęcie to nie obejmuje ogólnych zagrożeń dla środowiska niezwiązanych z konkretnym wydarzeniem, takich jak zmiany klimatu lub kwaśne deszcze.

3. W przypadku chorób zwierząt, rekompensata finansowa może być przyznana tylko w odniesieniu do chorób wymienionych w wykazie chorób zwierząt sporządzonym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt lub w załączniku do decyzji 90/424/EWG.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby straty gospodarcze, za które przyznawana jest rekompensata finansowa zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi, w tym art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ani wszelkie inne środki w dziedzinie zdrowia ludzi i zdrowia zwierząt lub roślin nie były następnie rekompensowane zgodnie z ust. 1.

5. Z funduszy wspólnego inwestowania rekompensata finansowa wypłacana jest bezpośrednio zrzeszonym rolnikom, którzy ponieśli straty gospodarcze.

Rekompensata finansowa wypłacana z funduszy wspólnego inwestowania pochodzi z:

- a) kapitału podstawowego wniesionego do funduszu przez zrzeszonych i niezrzeszonych rolników lub przez inne podmioty w łańcuchu rolnym; lub
- b) pożyczek zaciągniętych przez fundusze na warunkach komercyjnych; oraz
- c) wszelkich kwot otrzymanych zgodnie z ust. 11.

Żaden początkowy kapitał podstawowy nie jest zasilany z funduszy publicznych.

6. Wkłady finansowe określone w ust. 1 mogą dotyczyć:

- a) kosztów administracyjnych utworzenia funduszy wspólnego inwestowania, rozłożonych na okres nieprzekraczający trzech lat;
- b) spłaty kapitału i odsetek od pożyczek komercyjnych zaciągniętych przez fundusz wspólnego inwestowania w celu wypłaty rolnikom rekompensaty finansowej;
- c) kwot wypłaconych przez fundusz wspólnego inwestowania z jego kapitału podstawowego jako finansowa rekompensata dla rolników.

Minimalny i maksymalny okres zaciągania pożyczek komercyjnych kwalifikujących się do przyznania wkładu finansowego określany jest przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

W przypadku gdy fundusz wypłaca rekompensatę finansową zgodnie lit. c) akapit pierwszy, publiczny wkład finansowy podlega takiemu samemu harmonogramowi, jaki obowiązuje w przypadku pożyczek komercyjnych zaciąganych na minimalny okres.

7. Żaden wkład finansowy nie przekracza 65 % kosztów, o których mowa w ust. 6. Wszelkie koszty, których nie pokrywają wkłady finansowe, ponoszone są przez zrzeszonych rolników.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć koszty, które kwalifikują się do przyznania wkładu finansowego, przez zastosowanie:

- a) pułapów w odniesieniu do funduszu;
- b) odpowiednich pułapów jednostkowych.

8. Wydatki państw członkowskich w zakresie wkładów finansowych są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 69 ust. 1, w wymiarze 75 %.

Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do pokrycia w pełni lub w części ich udziału lub udziału zrzeszonych rolników w finansowaniu wkładów finansowych za pośrednictwem obowiązkowych systemów odpowiedzialności zbiorowej w danych sektorach. Jest to możliwe niezależnie od art. 125l i 125n rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

9. Państwa członkowskie określają zasady tworzenia funduszy wspólnego inwestowania i zarządzania nimi, w szczególności w zakresie przyznawania rolnikom rekompensat w przypadku kryzysu oraz w zakresie zarządzania i monitorowania zgodności z tymi zasadami.

10. Państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne sprawozdanie z wdrażania niniejszego artykułu. Format, treść, okresy i terminy dotyczące tego sprawozdania określone są przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

11. W przypadku gdy rolnik otrzymuje rekompensatę finansową z funduszu wspólnego inwestowania na mocy niniejszego artykułu, wszelkie uprawnienia, które przysługują rolnikowi na mocy przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego, do otrzymania od jakiejkolwiek strony trzeciej odszkodowania za zrekompensowane straty gospodarcze, przenoszone są na fundusz wspólnego inwestowania zgodnie z zasadami, które mają być ustanowione przez dane państwo członkowskie.

Artykuł 72

Przepisy przejściowe

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zastosowało art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kwoty zatrzymane na mocy tego artykułu włączane są do systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 65 niniejszego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy państwo członkowskie, które zastosowało art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, postanawia stosować wsparcie specjalne przewidziane w niniejszym rozdziale, może ono wykorzystać kwoty zatrzymane na mocy art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 do pokrycia potrzeb w zakresie finansowania, o których mowa w art. 69 ust. 6 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli potrzeby w zakresie finansowania, o których mowa w art. 69 ust. 6, są niższe niż kwoty zatrzymane na mocy art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, różnicę włącza się do systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 65 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie, które zastosowało na mocy art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 środki niezgodne z niniejszym rozdziałem, postanawia stosować wsparcie specjalne przewidziane w niniejszym rozdziale, może ono do dnia 1 sierpnia 2009 r. podjąć decyzję o stosowaniu w latach 2010, 2011 i 2012, na mocy art. 68 niniejszego rozporządzenia, środków zgłoszonych Komisji na mocy art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz jego przepisów wykonawczych. W drodze odstępstwa od art. 69 ust. 4, całkowite wsparcie przyznawane na mocy środków, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a), b) i e), może być ograniczone do pułapu ustalonego dla danego państwa członkowskiego z zastosowaniem art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W takim przypadku państwa członkowskie mogą także do 1 sierpnia 2009 r. podjąć decyzję o corocznym dostosowywaniu takich środków w celu zapewnienia ich zgodności z niniejszym rozdziałem. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o niezapewnieniu zgodności tych środków, odnośne kwoty włączane są do systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 65 niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie mogą przyznać wsparcie przewidziane w niniejszym rozdziale od 2009 roku, pod warunkiem, że, w drodze odstępstwa od art. 69 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, finansują one wsparcie, o którym mowa w art. 68 ust. 1, tylko z zastosowaniem kwot rezerwy krajowej oraz że przepisy krajowe zaczynają obowiązywać w terminie ustalonym przez państwo członkowskie dla złożenia wniosku o pomoc.

TYTUŁ IV

INNE MECHANIZMY POMOCOWE

ROZDZIAŁ 1

Wspólnotowe mechanizmy pomocowe

Sekcja 1

Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu

Artykuł 73

Zakres

W latach 2009, 2010 i 2011 pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym ryż objęty kodem CN 1006 10 na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji („specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu”).

Artykuł 74

Warunki i kwota pomocy

1. Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu jest przyznawana od hektara gruntów obsianych ryżem, na których roślina ta jest uprawiana co najmniej do początku stadium kwitnienia w normalnych warunkach wzrostu.

Jednakże rośliny, które są uprawiane na obszarach w pełni obsiewanych oraz zgodnie z lokalnymi normami, ale które nie osiągają stadium kwitnienia w wyniku nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez dane państwo członkowskie, nadal kwalifikują się do pomocy pod warunkiem, że do czasu osiągnięcia przez rośliny tego stadium wzrostu obszary te nie są wykorzystywane do żadnych innych celów.

2. Kwota specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu ma poniższą wartość, według plonów w danych państwach członkowskich:

Państwo członkowskie	EUR/ha
Bułgaria	345,255
Grecja	561,00
Hiszpania	476,25
Francja	
— terytorium metropolitarne	411,75
— Gujana Francuska	563,25
Włochy	453,00
Węgry	232,50
Portugalia	453,75
Rumunia	126,075

Artykuł 75

Powierzchnie

Niniejszym ustanawia się następujące obszary bazowe dla każdego państwa członkowskiego będącego producentem:

Państwo członkowskie	Obszary bazowe (w hektarach)
Bułgaria	4 166
Grecja	20 333
Hiszpania	104 973
Francja	
— terytorium metropolitarne	19 050
— Gujana Francuska	4 190
Włochy	219 588
Węgry	3 222
Portugalia	24 667
Rumunia	500

Państwo członkowskie może podzielić swój obszar bazowy lub swoje obszary bazowe na podobszary według obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

Artykuł 76

Przekroczenie powierzchni obszarów

1. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim powierzchnia obszaru przeznaczonego pod uprawę ryżu w danym roku przekroczy powierzchnię obszaru bazowego ustanowionego w art. 75, obszar przypadający na rolnika, dla którego występuje się o specjalną płatność z tytułu uprawy ryżu, jest w takim roku proporcjonalnie zmniejszany.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie dzieli swój obszar bazowy lub obszary bazowe na podobszary bazowe, zmniejszenie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie tylko do rolników z podobszarów bazowych, w których limit powierzchni podobszarów bazowych został przekroczony. Zmniejszenia takiego dokonuje się, gdy w danym państwie członkowskim obszary w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów podobszarów bazowych, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których limity podobszarów bazowych zostały przekroczone.

Sekcja 2

Pomoc dla producentów ziemniaków na skrobię

Artykuł 77

Zakres i kwota pomocy

Pomoc przyznaje się rolnikom produkującym ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej na lata gospo-

darcze 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012 („pomoc dla producentów ziemniaków na skrobię”), na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

Kwota pomocy wynosi 66,32 EUR w odniesieniu do ilości ziemniaków potrzebnych do wyprodukowania jednej tony skrobi.

Kwota ta jest dostosowywana w zależności od zawartości skrobi w ziemniakach.

Artykuł 78

Warunki

Pomoc dla producentów ziemniaków na skrobię jest wypłacana jedynie z tytułu ilości ziemniaków będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej pomiędzy producentem ziemniaków a producentem skrobi ziemniaczanej w granicach kwoty przyznanej takiemu producentowi skrobi ziemniaczanej zgodnie z art. 84a ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007.

Sekcja 3

Premia z tytułu roślin białkowych

Artykuł 79

Zakres

Na lata 2009, 2010 i 2011 przyznaje się pomoc rolnikom produkującym rośliny wysokobiałkowe („premię z tytułu roślin białkowych”) na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

Rośliny białkowe obejmują:

- a) groch objęty kodem CN 0713 10;
- b) bób objęty kodem CN 0713 50;
- c) łubin słodki objęty kodem CN ex 1209 29 50.

Artykuł 80

Kwota i kwalifikowalność

Premia z tytułu roślin białkowych wynosi 55,57 EUR na hektar roślin białkowych zebranych po stadium dojrzałości mlecznej.

Jednakże rośliny, które są uprawiane na obszarach w pełni obsiewanych oraz zgodnie z lokalnymi normami, ale które nie osiągną stadium dojrzałości mlecznej w wyniku nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez dane państwo członkowskie, nadal kwalifikują się do premii z tytułu roślin białkowych pod warunkiem, że do czasu osiągnięcia przez rośliny tego stadium wzrostu obszary te nie są wykorzystywane do żadnych innych celów.

Artykuł 81

Powierzchnie

1. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną wynoszącą 1 648 000 ha, dla której można przyznać premię z tytułu roślin białkowych.

2. W przypadku gdy obszar, dla którego składany jest wniosek o premię z tytułu roślin białkowych, jest większy niż maksymalna powierzchnia gwarantowana, obszar, dla którego składany jest wniosek o premię z tytułu roślin białkowych, przypadający na rolnika jest w takim roku zmniejszany proporcjonalnie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

3. W przypadku gdy zgodnie z art. 67 państwo członkowskie podejmuje decyzję o włączeniu premii z tytułu roślin białkowych przewidzianej w niniejszej sekcji do systemu płatności jednolitej, Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, zmniejsza maksymalną powierzchnię gwarantowaną, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, proporcjonalnie do kwoty przyznanej temu państwu członkowskiemu z tytułu roślin białkowych w załączniku XII.

Sekcja 4

Płatność obszarowa z tytułu orzechów

Artykuł 82

Wspólnotowa płatność obszarowa z tytułu orzechów

1. Na lata 2009, 2010 i 2011 przyznaje się pomoc wspólnotową rolnikom produkującym orzechy („płatność obszarową z tytułu orzechów”), na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji.

Orzechy obejmują:

- migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12;
- orzechy laskowe objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22;
- orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 i 0802 32;
- orzechy pistacjowe objęte kodami CN 0802 50;
- chleb świętojański objęty kodami CN 1212 10 10.

2. Państwa członkowskie mogą różnicować płatność obszarową z tytułu orzechów w zależności od produktów lub przez zwiększanie lub zmniejszanie krajowych powierzchni gwarantowanych (dalej zwanych „KPG”) ustanowionych w art. 83 ust. 3. Jednakże w każdym państwie członkowskim całkowita kwota płatności obszarowej z tytułu orzechów przyznawanej w danym roku nie może przekraczać pułapu ustanowionego w art. 83 ust. 4.

Artykuł 83

Powierzchnie

1. Państwa członkowskie przyznają wspólnotową płatność obszarową z tytułu orzechów w granicach pułapu obliczonego przez pomnożenie liczby hektarów swojej odpowiedniej krajowej powierzchni gwarantowanej, określonej w ust. 3, przez średnią kwotę w wysokości 120,75 EUR.

2. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną wynoszącą 829 229 ha.

3. Maksymalna powierzchnia gwarantowana, o której mowa w ust. 2, zostaje podzielona na następujące KPG:

Państwo członkowskie	KPG (ha)
Belgia	100
Bułgaria	11 984
Niemcy	1 500
Grecja	41 100
Hiszpania	568 200
Francja	17 300
Włochy	130 100
Cypr	5 100
Luksemburg	100
Węgry	2 900
Niderlandy	100
Austria	100
Polska	4 200
Portugalia	41 300
Rumunia	1 645
Słowenia	300
Słowacja	3 100
Zjednoczone Królestwo	100

4. Państwa członkowskie mogą podzielić swoje odpowiednie KPG na podobszary bazowe według obiektywnych kryteriów, w szczególności na poziomie regionalnym lub w powiązaniu z produkcją.

Artykuł 84

Przekroczenie powierzchni podobszarów bazowych

W przypadku gdy państwo członkowskie dzieli swoją KPG na podobszary bazowe, a limit powierzchni jednego lub większej liczby podobszarów bazowych został przekroczony, powierzchnia, dla której występuje się o płatność obszarową z tytułu orzechów, przypadająca na rolnika jest w takim roku proporcjonalnie zmniejszana w odniesieniu do rolników z danych podobszarów bazowych, w których limit został przekroczony. Zmniejszenia takiego dokonuje się, gdy w danym państwie członkowskim powierzone w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów podobszarów bazowych, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których limity podobszarów bazowych zostały przekroczone.

Artykuł 85

Warunki kwalifikowalności

1. Wypłata płatności obszarowej z tytułu orzechów jest uzależniona, w szczególności, od minimalnego rozmiaru działki i gęstości zadrzewienia.

2. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie płatności obszarowej z tytułu orzechów od tego, czy rolnicy są członkami organizacji producentów uznanej zgodnie z art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Jeżeli zastosowanie ma ust. 2, państwa członkowskie mogą zdecydować, że płatność obszarowa z tytułu orzechów jest wypłacana organizacji producentów na rzecz jej członków. W tym przypadku kwota pomocy otrzymywanej przez organizację producentów jest wypłacana jej członkom. Państwa członkowskie mogą jednak upoważnić organizację producentów, aby — jako rekompensatę za usługi świadczone na rzecz jej członków — zmniejszyła kwotę płatności obszarowej z tytułu orzechów o nie więcej niż 2 %.

Artykuł 86

Pomoc krajowa

1. Oprócz płatności obszarowej z tytułu orzechów państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową nieprzekraczającą 120,75 EUR na hektar na rok.

2. Pomoc krajowa może być wypłacana jedynie na rzecz obszarów otrzymujących płatności obszarowe z tytułu orzechów.

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie pomocy krajowej od członkostwa rolników w organizacji producentów uznanej zgodnie z art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Sekcja 5

Pomoc z tytułu nasion

Artykuł 87

Pomoc

1. Na lata 2009, 2010 i 2011 państwa członkowskie, które zastosowały art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i nie wykorzystują możliwości przewidzianej w art. 67 niniejszego rozporządzenia, przyznają co roku pomoce określone w załączniku XIII do niniejszego rozporządzenia z tytułu produkcji podstawowych lub kwalifikowanych nasion jednego lub większej ilości gatunków roślin wymienionych w załączniku XIII, na warunkach określonych w niniejszej sekcji („pomoc z tytułu nasion”).

2. W przypadku gdy powierzchnia zaakceptowana do certyfikacji, dla której złożono wniosek o pomoc z tytułu nasion, jest również przedmiotem wniosku o wsparcie na mocy systemu płatności jednolitej, kwota pomocy z tytułu nasion — z wyjątkiem przypadków, o których mowa w załączniku XIII pkt 1 i 2 — jest zmniejszana, ale nie osiąga wartości ujemnych, o kwotę wsparcia, która ma zostać przyznana w danym roku dla danego obszaru w ramach systemu płatności jednolitej.

3. Kwota pomocy z tytułu nasion nie przekracza pułapu ustalonego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i odpowiadającego składowej pomocy z tytułu nasion dla danych gatunków zawartej w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, ustalonym zgodnie z art. 64 ust. 2

rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 („pułap pomocy z tytułu nasion”). Jednakże w przypadku nowych państw członkowskich ten pułap pomocy z tytułu nasion odpowiada kwotom określonym w załączniku XIV do niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy całkowita kwota pomocy z tytułu nasion, dla której złożono wniosek, przekracza pułap pomocy z tytułu nasion określony przez Komisję, pomoc przypadająca na rolnika jest w danym roku proporcjonalnie zmniejszana.

4. Odmiany konopi (*Cannabis sativa* L.), dla których wypłacana jest pomoc z tytułu nasion przewidziana w niniejszym artykule, są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Sekcja 6

Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny

Artykuł 88

Zakres

Pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym bawełnę objętą kodem CN 5201 00 na warunkach określonych w niniejszej sekcji („płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny”).

Artykuł 89

Kwalifikowalność

1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest przyznawana na kwalifikujący się hektar obszaru uprawy bawełny. Aby kwalifikować się do otrzymania pomocy, powierzchnia musi należeć do gruntów rolnych zatwierdzonych przez państwo członkowskie do produkcji bawełny, obsianych zatwierdzonymi odmianami i na których rzeczywiście zbierane są plony w normalnych warunkach wzrostu.

Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest wypłacana z tytułu bawełny o należytej, przyjętej w handlu jakości.

2. Państwa członkowskie zatwierdzają grunty i odmiany, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami i warunkami przyjętymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 90

Obszary bazowe, stałe wielkości plonów i kwoty referencyjne

1. Niniejszym ustanawia się następujące krajowe obszary bazowe:

- Bułgaria: 3 342 ha,
- Grecja: 250 000 ha,
- Hiszpania: 48 000 ha,
- Portugalia: 360 ha.

2. Niniejszym ustanawia się następujące stałe wielkości plonów w okresie referencyjnym:

- Bułgaria: 1,2 tony/ha,
- Grecja: 3,2 tony/ha,
- Hiszpania: 3,5 tony/ha,
- Portugalia: 2,2 tony/ha.

3. Kwota pomocy na kwalifikujący się hektar ustalana jest przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

- Bułgaria: 671,33 EUR,
- Grecja: 251,75 EUR,
- Hiszpania: 400,00 EUR,
- Portugalia: 252,73 EUR.

4. Jeżeli w danym roku powierzchnia kwalifikującego się obszaru bawełny w danym państwie członkowskim przekracza powierzchnię obszaru bazowego ustanowioną w ust. 1, to pomoc, o której mowa w ust. 3, dla tego państwa członkowskiego jest zmniejszana proporcjonalnie do wielkości, o jaką przekroczony został obszar bazowy.

5. Szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 91

Zatwierdzone organizacje wewnątrzbranżowe

1. Do celów niniejszej sekcji „zatwierdzona organizacja wewnątrzbranżowa” oznacza pomiot prawny, który zrzesza rolników produkujących bawełnę i co najmniej jeden podmiot zajmujący się odziarnianiem bawełny oraz prowadzi taką działalność, jak:

- a) pomoc, w szczególności poprzez badania naukowe i badania rynkowe, w koordynacji sposobu wprowadzania bawełny do obrotu;
- b) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami wspólnotowymi;
- c) orientowanie produkcji na produkty, które są lepiej dostosowane do potrzeb rynkowych i popytu konsumentów, szczególnie pod względem jakości i ochrony konsumentów;
- d) aktualizacja metod i środków mających na celu poprawę jakości produktów;
- e) opracowywanie strategii marketingowych służących promowaniu bawełny za pośrednictwem systemów certyfikacji jakości.

2. Państwo członkowskie, na którego terytorium mają siedzibę podmioty zajmujące się odziarnianiem bawełny, zatwierdza organizacje międzybranżowe spełniające kryteria, które mają zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 92

Wypłata pomocy

1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny przyznawana jest rolnikom na kwalifikujący się hektar zgodnie z art. 90.

2. Rolnikom, którzy są członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, przyznaje się płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny na kwalifikujący się hektar w ramach obszaru bazowego określonego w art. 90 ust. 1, zwiększoną o kwotę 2 EUR.

Sekcja 7

Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej

Artykuł 93

Zakres

1. W państwach członkowskich, które przyznały pomoc restrukturyzacyjną przewidzianą w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 na co najmniej 50 % kwoty cukru ustanowionej w dniu 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, przyznaje się pomoc producentom buraków cukrowych i trzciny cukrowej na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

2. Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej przyznawana jest na okres nieprzekraczający pięciu kolejnych lat od roku gospodarczego, w którym osiągnięty został próg 50 %, o którym mowa w ust. 1, ale nie później niż na rok gospodarczy 2013/2014.

Artykuł 94

Warunki

Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej przyznawana jest z tytułu ilości cukru kwotowego uzyskanego z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej dostarczonych w ramach umów zawartych zgodnie z art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 95

Kwota pomocy

Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej wyrażona jest w kwocie przypadającej na tonę białego cukru standardowej jakości. Kwota pomocy równa jest połowie kwoty uzyskanej w wyniku podzielenia kwoty pułapu dla danego państwa członkowskiego na dany rok, o której mowa w załączniku XV do niniejszego rozporządzenia, przez całkowitą wysokość kwoty cukru i syropu inulinowego ustalonej w dniu 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii, do pomocy przyznawanej producentom buraków cukrowych i trzciny cukrowej nie mają zastosowania art. 121 i 132 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1.

Sekcja 8

Przejęciowe płatności z tytułu owoców i warzyw

Artykuł 96

Przejęciowe pomoce obszarowe

1. W przypadku gdy art. 54 ust. 1 lub art. 128 ust. 1 są stosowane podczas okresu, o którym mowa w tych przepisach, można udzielić przejęciowej pomocy obszarowej na warunkach określonych w niniejszej sekcji rolnikom produkującym pomidory dostarczane w celu przetworzenia.

2. W przypadku gdy art. 54 ust. 2 lub art. 128 ust. 2 są stosowane podczas okresu, o którym mowa w tych przepisach, można udzielić przejęciowej pomocy obszarowej, na warunkach określonych w niniejszej sekcji, rolnikom produkującym jeden lub większą ilość produktów z owoców i warzyw wymienionych w art. 54 ust. 2 akapit trzeci, określonych przez państwa członkowskie i dostarczanych w celu przetworzenia.

Artykuł 97

Kwota pomocy i kwalifikowalność

1. Państwa członkowskie określają na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów kwotę pomocy na hektar gruntów, na których uprawiane są pomidory i każdy rodzaj owoców i warzyw wymieniony w art. 54 ust. 2.

2. Całkowita kwota pomocy przewidzianej w ust. 1 niniejszego artykułu w żadnym wypadku nie przekracza pułapu określonego zgodnie z art. 51 ust. 2 lub art. 128.

3. Pomoć przewidziana w ust. 1 niniejszego artykułu przyznawana jest jedynie w odniesieniu do obszarów, których produkcja objęta jest umową dotyczącą przetwarzania na jeden z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

4. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie pomocy przewidzianej w ust. 1 niniejszego artykułu od dalszych obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, w tym od warunku, aby rolnik był członkiem organizacji producentów lub grupy producentów uznanej na mocy odpowiednio art. 125b lub art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Sekcja 9

Przejęciowe płatności z tytułu owoców miękkich

Artykuł 98

Płatność z tytułu owoców miękkich

1. Do dnia 31 grudnia 2011 r. przyznawana jest przejęciowa pomoc obszarowa producentom truskawek objętych kodem CN 0810 10 00 oraz malin objętych kodem CN 0810 20 10, które są dostarczane w celu przetworzenia („przejęciowa płatność z tytułu owoców miękkich”), na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

2. Przejęciowa płatność z tytułu owoców miękkich przyznawana jest jedynie w odniesieniu do obszarów, których produkcja

objęta jest umową dotyczącą przetwarzania na jeden z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Kwota przejęciowej płatności z tytułu owoców miękkich wynosi 230 EUR/ha.

4. Państwa członkowskie mogą wypłacać pomoc krajową uzupełniającą przejęciową płatność z tytułu owoców miękkich. Całkowita kwota pomocy wspólnotowej i krajowej nie przekracza 400 EUR/ha.

5. Przejęciowa płatność z tytułu owoców miękkich wypłacana jest jedynie w odniesieniu do maksymalnych krajowych powierzchni gwarantowanych, przydzielonych państwom członkowskim w następujący sposób:

Państwo członkowskie	Maksymalna krajowa powierzchnia gwarantowana (w hektarach)
Bułgaria	2 400
Węgry	1 700
Łotwa	400
Litwa	600
Polska	48 000

Jeżeli obszar kwalifikujący się w danym państwie członkowskim i w danym roku jest większy niż maksymalna krajowa powierzchnia gwarantowana, kwota przejęciowej płatności z tytułu owoców miękkich, o której mowa w ust. 3, zmniejszana jest proporcjonalnie do wielkości, o jaką przekroczona została maksymalna krajowa powierzchnia gwarantowana.

6. Do przejęciowej płatności z tytułu owoców miękkich nie mają zastosowania artykuły 121 i 132.

Sekcja 10

Premie w sektorze mięsa baraniego i koziego

Artykuł 99

Zakres

W przypadku gdy stosowany jest art. 52, państwa członkowskie przyznają w ujęciu rocznym premie oraz premie uzupełniające rolnikom, którzy prowadzą chów owiec i kóz, na warunkach przewidzianych w niniejszej sekcji, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

Artykuł 100

Definicje

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

a) „maciora” oznacza samicę z gatunku owiec, która kociła się przynajmniej raz lub która ma co najmniej jeden rok życia;

- b) „samica kozy” oznacza samicę z gatunku kóz, która kociła się przynajmniej raz lub która ma co najmniej jeden rok życia.

Artykuł 101

Premie z tytułu maciorek i kóz

1. Rolnik utrzymujący maciorki w swoim gospodarstwie może, po złożeniu wniosku, kwalifikować się do otrzymania premii z tytułu utrzymywania maciorek („premi z tytułu maciorek”).

2. Rolnik utrzymujący samice kóz w swoim gospodarstwie może, po złożeniu wniosku, kwalifikować się do otrzymania premii z tytułu utrzymywania samic kóz („premi z tytułu kóz”). Premia ta przyznawana jest rolnikom na określonych obszarach, na których produkcja spełnia następujące dwa kryteria:

a) chów kóz jest ukierunkowany głównie na produkcję mięsa koziego;

b) techniki chowu kóz i owiec mają podobny charakter.

Wykaz takich obszarów ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

3. Premia z tytułu maciorek oraz premia z tytułu kóz są przyznawane w formie płatności rocznej na każde kwalifikujące się zwierzę na rok kalendarzowy oraz na rolnika w granicach indywidualnych pułapów. Minimalna liczba zwierząt, których dotyczy składany wniosek o premię, określana jest przez państwo członkowskie. Ta minimalna liczba nie może być mniejsza niż dziesięć ani większa niż 50.

4. Kwota premii z tytułu maciorek wynosi 21 EUR na maciorkę. Jednakże w przypadku rolników sprzedających mleko owcze lub produkty na bazie mleka owczego kwota premii z tytułu maciorek wynosi 16,8 EUR na maciorkę.

5. Kwota premii z tytułu kóz wynosi 16,8 EUR na samicę kozy.

Artykuł 102

Premia uzupełniająca

1. Premia uzupełniająca wypłacana jest rolnikom w obszarach, gdzie produkcja owiec i kóz stanowi działalność tradycyjną lub ma znaczący udział w gospodarce wiejskiej. Obszary te są określone przez państwa członkowskie. W każdym przypadku premia uzupełniająca jest przyznawana jedynie rolnikowi, w którego gospodarstwie co najmniej 50 % powierzchni wykorzystywanej na cele rolnicze znajduje się na obszarach charakteryzujących się mniej korzystnymi warunkami gospodarowania określonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

2. Premia uzupełniająca przyznawana jest również rolnikowi zajmującemu się sezonowym wypasem zwierząt, pod warunkiem że:

a) co najmniej 90 % zwierząt, których dotyczy wnioski o przyznanie premii, jest wypasanych przez co najmniej 90 kolejnych dni na obszarach kwalifikujących się ustanowionych zgodnie z ust. 1; oraz

b) siedziba gospodarstwa znajduje się na ściśle określonym obszarze geograficznym, w odniesieniu do którego państwo członkowskie ustaliło, że w chowie owiec lub kóz tradycyjnie stosuje się sezonowy wypas, oraz że takie przemieszczenia zwierząt są konieczne ze względu na brak wystarczającej ilości paszy w okresie sezonowego wypasu zwierząt.

3. Kwotę premii uzupełniającej ustala się na poziomie 7 EUR na maciorkę i na samicę kozy. Premia uzupełniająca jest przyznawana na tych samych warunkach, które ustanowiono w odniesieniu do przyznawania premii z tytułu maciorek i kóz.

Artykuł 103

Wspólne zasady dotyczące premii

1. Premie są wypłacane rolnikom — beneficjentom na podstawie liczby maciorek lub samic kóz utrzymywanych w gospodarstwie przez minimalny okres, który ma zostać określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

2. Aby kwalifikować się do premii, zwierzę zostaje poddane identyfikacji i rejestracji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 21/2004.

Artykuł 104

Limity indywidualne

1. W dniu 1 stycznia 2009 r. przypadający na rolnika indywidualny pułap, o którym mowa w art. 101 ust. 3, jest równy liczbie praw do premii, które ten rolnik posiadał w dniu 31 grudnia 2008 r. zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi.

2. Państwa członkowskie podejmą środki niezbędne do zapewnienia, aby suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekraczała pułapów krajowych określonych w ust. 4 oraz aby rezerwy krajowe określone w art. 106 były utrzymywane.

Po upływie okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 122 oraz w przypadku stosowania art. 52, przydzielenie producentom indywidualnych pułapów i utworzenie rezerwy krajowej, o której mowa w art. 106, następuje nie później niż na koniec pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej.

3. Unieważnia się prawa do premii, które zostały wycofane w ramach środków podjętych zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy.

4. Zastosowanie mają następujące pułapy krajowe:

Państwo członkowskie	Pułap krajowy
Bułgaria	2 058 483
Republika Czeska	66 733
Dania	104 000
Estonia	48 000
Hiszpania	19 580 000
Francja	7 842 000
Cypr	472 401
Łotwa	18 437
Litwa	17 304
Węgry	1 146 000
Polska	335 880
Portugalia	2 690 000
Rumunia	5 880 620
Słowenia	84 909
Słowacja	305 756
Finlandia	80 000
Razem	40 730 523

Artykuł 105

Przeniesienie praw do premii

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje swoje gospodarstwo, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii osobie, która przejmuje gospodarstwo.

2. Rolnik może również przekazać swoje prawa do premii w całości lub w części innym rolnikom bez przekazywania swojego gospodarstwa.

W przypadku przeniesienia praw do premii bez przekazywania gospodarstwa, nieprzekraczająca 15 % część przenoszonych praw do premii jest zwracana, bez jakiegokolwiek rekompensaty, do rezerwy krajowej państwa członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

Państwa członkowskie mogą nabyć prawa do premii od rolników, którzy dobrowolnie zgadzają się w całości lub w części zwrócić swoje prawa do premii. W takim przypadku kwoty wypłacone rolnikom za zbycie takich praw do premii mogą zostać uregulowane ze środków budżetu krajowego.

W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 oraz w należycie uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadku sprzedaży lub przekazania gospodarstwa w inny sposób, przekazanie praw do premii dokonywane jest za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa członkowskie mogą podjąć środki niezbędne do przeciwdziałania przekazywaniu praw do premii z obszarów lub regionów wrażliwych, gdzie produkcja owiec ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki.

4. Przed upływem określonego przez siebie terminu państwa członkowskie mogą zezwolić na tymczasowe przekazanie tej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 106

Rezerwa krajowa

1. Każde państwo członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii.

2. Wszelkie prawa do premii wycofane zgodnie z art. 105 ust. 2 lub z innymi przepisami wspólnotowymi są dodawane do rezerwy krajowej.

3. Państwa członkowskie mogą przydzielać rolnikom prawa do premii w granicach swoich rezerw krajowych. Przydzielając prawa do premii, pierwszeństwo przyznawane jest w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 107

Pułapy

Suma kwot każdej premii, o którą składany jest wniosek, nie przekracza limitu pułapu określonego przez Komisję na zgodnie z art. 51 ust. 2.

Gdy całkowita kwota pomocy, o którą składany jest wniosek, przekracza ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest w takim roku proporcjonalnie zmniejszana.

Sekcja 11

Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny

Artykuł 108

Zakres

W przypadku zastosowania przepisów art. 53 państwa członkowskie przyznają, na warunkach określonych w niniejszej sekcji i o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, dodatkową płatność lub płatności wybrane przez dane państwo członkowskie zgodnie z tym artykułem.

Artykuł 109

Definicje

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- a) „region” oznacza państwo członkowskie lub region w ramach państwa członkowskiego, w zależności od wyboru danego państwa członkowskiego;
- b) „byk” oznacza niekastrowanego samca z gatunku bydła;
- c) „wół” oznacza kastrowanego samca z gatunku bydła;
- d) krowa „mamka” oznacza krowę należącą do rasy mięsnej lub krowę będącą krzyżówką z rasą mięsną oraz należącą do stada przeznaczonego do chowu cieląt na potrzeby produkcji mięsa;
- e) „jałówka” oznacza samicę z gatunku bydła w wieku od ośmiu miesięcy, która jeszcze się nie cielili.

Artykuł 110

Premia specjalna

1. Rolnik utrzymujący samce z gatunku bydła w swoim gospodarstwie może, po złożeniu wniosku, kwalifikować się do otrzymania premii specjalnej. Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na gospodarstwo w granicach pułapów regionalnych na nie więcej niż 90 zwierząt z każdego z przedziałów wiekowych, o którym mowa w ust. 2.

Do celów niniejszego artykułu „pułap regionalny” oznacza liczbę zwierząt uprawnionych do korzystania z premii specjalnej w danym regionie i na dany rok kalendarzowy.

2. Premia specjalna przyznawana jest nie więcej niż:

- a) raz w życiu każdego byka w wieku powyżej dziewięciu miesięcy; lub
- b) dwa razy w życiu każdego wołu:
 - (i) po raz pierwszy w wieku dziewięciu miesięcy,
 - (ii) po raz drugi po osiągnięciu przez zwierzę wieku 21 miesięcy.

3. Aby kwalifikować się do premii specjalnej:

- a) każde zwierzę, którego dotyczy wniosek, musi być utrzymywane przez rolnika z przeznaczeniem na opas przez okres, który zostanie określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2;
- b) na każde zwierzę do chwili uboju lub wywozu wystawiony jest paszport, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 i który zawiera wszystkie istotne informacje dotyczące statusu zwierzęcia w zakresie premii lub, w przypadku braku paszportu — równorzędny dokument administracyjny.

4. W przypadku gdy w danym regionie łączna liczba byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy oraz wołów w wieku od dziewięciu do dwudziestu miesięcy, w odniesieniu do których złożono wniosek oraz które spełniają warunki przyznania premii specjalnej, przekracza mający zastosowanie pułap regio-

nalny określony w ust. 8, całkowita liczba zwierząt kwalifikujących się na mocy ust. 2 lit. a) i b) przypadających na rolnika na dany rok jest proporcjonalnie zmniejszana.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 4 państwa członkowskie mogą, na podstawie obiektywnych kryteriów, które stanowią część polityki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, oraz jedynie pod warunkiem, że uwzględniają one aspekty odnoszące się do środowiska i zatrudnienia, zmienić lub uchylić limit pogłowia wynoszący 90 zwierząt na gospodarstwo, jak również przedział wiekowy. W takim przypadku państwa mogą zdecydować o zastosowaniu ust. 4 w taki sposób, aby osiągnąć poziom zmniejszeń wymagany do zapewnienia zgodności z mającym zastosowanie pułapem regionalnym bez stosowania takich zmniejszeń do drobnych rolników, którzy złożyli wnioski o specjalne premie na dany rok z tytułu nie więcej niż minimalnej liczby zwierząt określonej przez dane państwo członkowskie.

6. Państwa członkowskie mogą zdecydować o przyznaniu premii specjalnej w momencie uboju. W takim przypadku kryterium wieku, o którym mowa w ust. 2 lit. a) w odniesieniu do byków, zastępowane jest minimalną wagą tuszy wynoszącą 185 kg.

Premia jest wypłacana lub przekazywana na rzecz rolników.

7. Kwotę premii specjalnej ustalana się w wysokości:

- a) 210 EUR na kwalifikującego się byka;
- b) 150 EUR na kwalifikującego się wołu i przedział wiekowy.

8. Zastosowanie mają następujące pułapy regionalne:

Państwo członkowskie	Pułap regionalny
Bułgaria	90 343
Republika Czeska	244 349
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700
Estonia	18 800
Cypr	12 000
Łotwa	70 200
Litwa	150 000
Polska	926 000
Rumunia	452 000
Słowenia	92 276
Słowacja	78 348
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000

Artykuł 111

Premia z tytułu krów mamek

1. Rolnik utrzymujący krowy mamki w swoim gospodarstwie może, po złożeniu wniosku, kwalifikować się do otrzymania premii z tytułu utrzymywania krów mamek („premia z tytułu krów mamek”). Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na rolnika w granicach indywidualnych pułapów.

2. Premia z tytułu krów mamek przyznawana jest każdemu rolnikowi, który:

- a) nie dostarcza mleka ani produktów mleczarskich ze swojego gospodarstwa przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Dostarczanie mleka lub produktów mleczarskich bezpośrednio z gospodarstwa do konsumenta nie uniemożliwia jednak przyznania takiej premii;

- b) dostarcza mleko lub produkty mleczarskie, na które łączna kwota indywidualna, o której mowa w art. 67 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, nie przekracza 120 000 kg.

Państwa członkowskie mogą jednak zdecydować, na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, które określają, o zmianie lub uchyleniu takiego limitu ilościowego pod warunkiem, że rolnik utrzymuje, przez co najmniej sześć kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku, liczbę krów mamek nie mniejszą niż 60 % oraz jałówek — nie większą niż 40 % liczby zwierząt, z tytułu których ubiegał się o premię.

Do celów określenia liczby zwierząt kwalifikujących się do otrzymania premii na mocy lit. a) i b) akapitu pierwszego, ustala się, czy krowy należą do stada mamek, czy do stada mlecznego na podstawie indywidualnej kwoty mlecznej beneficjenta dostępnej w gospodarstwie w dniu 31 marca danego roku kalendarzowego, wyrażonej w tonach, oraz przeciętnego udoju mleka.

3. Uprawnienia rolników do premii ograniczane są przez zastosowanie indywidualnego pułapu określonego w art. 112.

4. Kwotę premii ustala się na poziomie 200 EUR na kwalifikujące się zwierzę.

5. Państwa członkowskie mogą przyznać dodatkową premię krajową z tytułu krów mamek w wysokości nieprzekraczającej 50 EUR na zwierzę pod warunkiem, że nie powoduje to dyskryminacji między hodowcami bydła w danym państwie członkowskim.

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się w regionie określonym w art. 5 i 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności⁽¹⁾, pierwsze 24,15 EUR kwoty takiej premii dodatkowej na zwierzę jest finansowane z EFRG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się na całym terytorium państwa członkowskiego, jeżeli w danym państwie członkowskim pogłowie bydła obejmuje duży odsetek krów mamek, które stanowią co najmniej 30 % łącznej liczby krów, oraz jeżeli co najmniej 30 % poddawanych ubojowi samców z gatunku bydła należy do klasy mięsności S i E, EFRG finansuje premię dodatkową w pełnej wysokości. Przekroczenie wymienionych wielkości procentowych ustala się na podstawie średniej z dwóch lat poprzedzających rok, na który przyznana została premia.

6. Do celów niniejszego artykułu brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną i należące do stada przeznaczonego do chowu cieląt na potrzeby produkcji mięsa.

Artykuł 112

Indywidualny pułap w odniesieniu do krów mamek

1. Każdemu rolnikowi utrzymującemu krowy mamki przyznawana jest pomoc w granicach indywidualnych pułapów, które zostały ustanowione zgodnie z art. 126 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby suma praw do premii na ich terytorium nie przekraczała pułapów krajowych określonych w ust. 5 oraz aby rezerwy krajowe, o których mowa w art. 114, były utrzymane.

Po upływie okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 122 oraz w przypadku stosowania art. 53 ust. 1, przyznanie indywidualnych pułapów producentom i utworzenie rezerwy krajowej, o której mowa w art. 114, następuje nie później niż na koniec pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej.

3. W przypadku gdy dostosowanie, o którym mowa w ust. 2, wymaga zmniejszenia indywidualnych pułapów będących w posiadaniu rolników, jest ono przeprowadzane bez płatności wyrównawczych oraz na podstawie decyzji opartych na obiektywnych kryteriach, obejmujących w szczególności:

- a) procent, w jakim rolnicy wykorzystali swoje indywidualne pułapy podczas trzech lat referencyjnych poprzedzających rok 2000;
- b) wdrożenie programu inwestycyjnego lub programu ekstensyfikacji w sektorze wołowy i cielęciny;
- c) określone okoliczności naturalne lub zastosowanie kar, skutkujące niewypłaceniem lub zmniejszeniem płatności premii za co najmniej jeden rok referencyjny;
- d) dodatkowe okoliczności nadzwyczajne powodujące, że płatności dokonane w odniesieniu do co najmniej jednego roku referencyjnego nie odpowiadały warunkom faktycznym panującym w poprzednich latach.

4. Prawa do premii, które zostały wycofane zgodnie ze środkami podjętymi zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy, zostają unieważnione.

5. Zastosowanie mają następujące pułapy krajowe:

Państwo członkowskie	Pułap krajowy
Belgia	394 253
Bułgaria	16 019
Republika Czeska	90 300
Estonia	13 416
Hiszpania	1 441 539
Francja	3 779 866
Cypr	500
Łotwa	19 368
Litwa	47 232
Węgry	117 000
Malta	454
Austria	375 000
Polska	325 581
Portugalia	458 941
Rumunia	150 000
Słowenia	86 384
Słowacja	28 080

Artykuł 113

Przekazanie praw do premii z tytułu krów mamek

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje prawo własności do swojego gospodarstwa, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii z tytułu krów mamek osobie, która przejmie jego gospodarstwo.

2. Rolnik, o którym mowa w ust. 1 może również przekazać swoje prawa do premii w całości lub w części innym rolnikom bez przenoszenia praw do swojego gospodarstwa.

W przypadku gdy prawa do premii są przekazywane bez przenoszenia praw do gospodarstwa, nieprzekraczająca 15 % część przenoszonych praw do premii jest zwracana, bez jakiegokolwiek rekompensaty, do rezerwy krajowej państwa członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

3. Państwa członkowskie:

a) podejmują środki niezbędne do przeciwdziałania przekazywaniu praw do premii poza obszary lub regiony wrażliwe,

gdzie produkcja wołowiny i cielęciny ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki;

b) mogą przewidzieć, że przekazanie praw do premii bez przekazania praw do gospodarstwa dokonywane jest bezpośrednio pomiędzy rolnikami lub jest dokonywane za pośrednictwem rezerwy krajowej.

4. Przed upływem określonego przez siebie terminu państwa członkowskie mogą zezwolić na tymczasowe przekazanie tej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 114

Krajowa rezerwa praw do premii z tytułu krów mamek

1. Każde państwo członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii z tytułu krów mamek.

2. Wszelkie prawa do premii wycofane zgodnie z art. 113 ust. 2 akapit drugi lub z innymi przepisami wspólnotowymi dodawane są do rezerwy krajowej, bez uszczerbku dla art. 112 ust. 4.

3. Państwa członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe do przydzielania praw do premii w granicach swoich rezerw krajowych, w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 115

Jałówki

1. W drodze odstępstwa od art. 111 ust. 3 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie, w których więcej niż 60 % krów mamek i jałówek utrzymywanych jest na obszarach górskich w rozumieniu art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, mogą zdecydować o przyznawaniu jałówkom premii z tytułu krów mamek oddzielnie od premii dla krów mamek, w granicach odrębnego pułapu krajowego, który ustawi dane państwo członkowskie.

Taki odrębny pułap krajowy nie przekracza 40 % pułapu krajowego danego państwa członkowskiego określonego w art. 112 ust. 5. Pułap krajowy jest zmniejszany o kwotę równą odrębnemu pułapowi krajowemu. W przypadku gdy w państwie członkowskim, które korzysta z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie, łączna liczba jałówek, w odniesieniu do których złożono wnioski i które spełniają warunki przyznawania premii z tytułu krów mamek, przekracza odrębny pułap krajowy, proporcjonalnie zmniejsza się liczbę jałówek kwalifikujących się do premii przypadających na rolnika w danym roku.

2. Do celów niniejszego artykułu brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną.

Artykuł 116

Premia ubojowa

1. Rolnik utrzymujący bydło w swoim gospodarstwie może, po złożeniu wniosku, kwalifikować się do otrzymania premii ubojowej. Jest ona przyznawana z tytułu uboju zwierząt kwalifikujących się do premii lub ich wywozu do kraju trzeciego oraz w ramach pułapów krajowych, które zostaną określone.

Do premii ubojowej kwalifikują się następujące zwierzęta:

- a) byki, woły, krowy i jałówki w wieku od ośmiu miesięcy;
- b) cielęta w wieku powyżej jednego miesiąca i poniżej ośmiu miesięcy o wadze tuszy do 185 kg.

Zwierzęta wymienione w akapicie drugim lit. a) i b) kwalifikują się do premii ubojowej pod warunkiem, że były one utrzymywane przez rolnika przez okres, który zostanie określony.

2. Kwotę premii ustala się w wysokości:

- a) 80 EUR na kwalifikujące się zwierzę określone w ust. 1 lit. a);
- b) 50 EUR na kwalifikujące się zwierzę określone w ust. 1 lit. b).

3. Pułapy krajowe, o których mowa w ust. 1, ustalane są przez państwo członkowskie osobno dla obu grup zwierząt określonych w lit. a) i b) tego ustępu. Każdy pułap jest równy liczbie zwierząt w każdej z tych dwóch grup, które w roku 1995 zostały poddane ubojowi w danym państwie członkowskim. Do każdego pułapu dodaje się liczbę zwierząt wywiezionych do krajów trzecich według danych Eurostatu lub innych zaakceptowanych przez Komisję opublikowanych oficjalnych informacji statystycznych dotyczących tego roku.

W odniesieniu do nowych państw członkowskich zastosowanie mają następujące pułapy krajowe:

	Byki, woły, krowy i jałówki	Cielęta w wieku powyżej 1 miesiąca i poniżej 8 miesięcy o wadze tuszy do 185 kg
Bułgaria	22 191	101 542
Republika Czeska	483 382	27 380
Estonia	107 813	30 000
Cypr	21 000	—
Łotwa	124 320	53 280
Litwa	367 484	244 200

	Byki, woły, krowy i jałówki	Cielęta w wieku powyżej 1 miesiąca i poniżej 8 miesięcy o wadze tuszy do 185 kg
Węgry	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polska	1 815 430	839 518
Rumunia	1 148 000	85 000
Słowenia	161 137	35 852
Słowacja	204 062	62 841

4. Gdy w danym państwie członkowskim łączna liczba zwierząt, w odniesieniu do których złożono wnioski dotyczący jednej z dwóch grup zwierząt określonych w ust. 1 lit. a) lub b) i które spełniają warunki przyznania premii ubojowej, przekracza pułap krajowy ustanowiony dla takiej grupy, całkowita liczba kwalifikujących się zwierząt w ramach danej grupy przypadająca na rolnika w danym roku jest proporcjonalnie zmniejszana.

Artykuł 117

Wspólne zasady dotyczące premii

Aby kwalifikować się do otrzymania płatności na mocy niniejszej sekcji, zwierzę zostaje poddane identyfikacji i rejestracji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000.

Zwierzę uważa się jednak za kwalifikujące się do płatności również wtedy, gdy informacje określone w art. 7 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 zostały przekazane właściwemu organowi pierwszego dnia okresu przetrzymywania zwierzęcia, co ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 118

Pułapy

Suma kwot każdej płatności, o którą złożono wniosek na mocy niniejszej sekcji, nie przekracza pułapu określonego przez Komisję zgodnie z art. 51 ust. 2.

W przypadku gdy całkowita kwota płatności, o które złożono wniosek, przekracza ustalony pułap, płatności przypadające na rolnika są w takim roku proporcjonalnie zmniejszane.

Artykuł 119

Substancje zabronione na mocy dyrektywy 96/22/WE

1. W przypadku gdy w zwierzęciu zaliczanym do stada była należącego do rolnika wykryte są, zgodnie z odpowiednimi przepisami dyrektywy Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, pozostałości substancji zabronionych na mocy dyrektywy 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostaticznym i β -agonistycznym ⁽²⁾ lub pozostałości substancji, które są dozwolone na mocy tej dyrektywy lecz zostały użyte nielegalnie, lub w przypadku gdy w gospodarstwie rolnika wykryte są niedozwolone substancje lub produkty lub też substancje lub produkty, które są dozwolone na mocy dyrektywy 96/22/WE lecz posiadane są nielegalnie, rolnik zostaje wykluczony na rok kalendarzowy, w którym nastąpiło wykrycie, z otrzymywania kwot przewidzianych w niniejszej sekcji.

W przypadku powtarzających się naruszeń przepisów, długość okresu wykluczenia może, w zależności od wagi wykroczenia, zostać wydłużona do pięciu lat począwszy od roku, w którym wykryto ponowne naruszenie przepisów.

2. Jeżeli właściciel lub posiadacz zwierząt utrudnia przeprowadzanie inspekcji oraz pobieranie próbek, które są konieczne do realizacji krajowych planów monitorowania pozostałości, lub też utrudnia przeprowadzanie postępowań wyjaśniających lub kontroli przewidzianych w dyrektywie 96/23/WE, stosuje się sankcje przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 2

Pomoc krajowa

Artykuł 120

Krajowa pomoc z tytułu orzechów

1. Od roku 2012 lub, jeśli w przypadku stosowania art. 67, płatność obszarowa z tytułu orzechów przewidziana w niniejszym tytule rozdział 1 sekcja 4, jest włączona do systemu płatności jednolitej, państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową nieprzekraczającą 120,75 EUR na hektar rocznie, rolnikom produkującym następujące produkty:

- a) migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12;
- b) orzechy laskowe objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22;
- c) orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 i 0802 32;
- d) orzechy pistacjowe objęte kodami CN 0802 50;
- e) chleb świętojański objęty kodami CN 1212 10 10.

2. Pomoc krajowa może być wypłacana w odniesieniu do maksymalnej powierzchni wynoszącej:

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3.

Państwo członkowskie	Maksymalna powierzchnia (w hektarach)
Belgia	100
Bułgaria	11 984
Niemcy	1 500
Grecja	41 100
Hiszpania	568 200
Francja	17 300
Włochy	130 100
Cypr	5 100
Luksemburg	100
Węgry	2 900
Niderlandy	100
Polska	4 200
Portugalia	41 300
Rumunia	1 645
Słowenia	300
Słowacja	3 100
Zjednoczone Królestwo	100

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie pomocy krajowej od członkostwa rolników w organizacji producentów uznanej na mocy przepisów art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

TYTUŁ V

WDRAŻANIE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH W NOWYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 121

Wprowadzenie płatności bezpośrednich

W nowych państwach członkowskich, oprócz Bułgarii i Rumunii, płatności bezpośrednie wprowadza się zgodnie z następującym harmonogramem przyrostów wyrażonych jako odsetek mającego wówczas zastosowanie poziomu takich płatności w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie:

— 60 % w 2009 r.,

— 70 % w 2010 r.,

- 80 % w 2011 r.,
- 90 % w 2012 r.,
- 100 % od 2013 r.

W Bułgarii i Rumunii płatności bezpośrednie wprowadza się zgodnie z następującym harmonogramem przyrostów wyrażonych jako odsetek mającego wówczas zastosowanie poziomu takich płatności w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie:

- 35 % w 2009 r.,
- 40 % w 2010 r.,
- 50 % w 2011 r.,
- 60 % w 2012 r.,
- 70 % w 2013 r.,
- 80 % w 2014 r.,
- 90 % w 2015 r.,
- 100 % od 2016 r.

ROZDZIAŁ 2

System jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 122

System jednolitej płatności obszarowej

1. Nowe państwa członkowskie, które podjęły decyzję o zastąpieniu płatności bezpośrednich — z wyjątkiem przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich, ustanowionej w tytule IV rozdział 1 sekcja 9 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do lat 2009, 2010 i 2011, oraz płatności z tytułu roślin energetycznych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 tytuł IV rozdział 5, w odniesieniu do 2009 roku — systemem jednolitej płatności obszarowej, przysługują rolnikom pomoc zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Jednolita płatność obszarowa przyznawana jest w ujęciu rocznym. Jest ona obliczana poprzez podzielenie rocznej puli środków finansowych ustanowionej zgodnie z art. 123 przez powierzchnię użytków rolnych każdego z nowych państw członkowskich ustaloną zgodnie z art. 124.

3. System jednolitej płatności obszarowej jest dostępny dla wszystkich nowych państw członkowskich do dnia 31 grudnia 2013 r. Nowe państwa członkowskie zgłaszają Komisji zamiar zakończenia stosowania tego systemu do dnia 1 sierpnia ostatniego roku jego stosowania.

4. Po zakończeniu okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej, płatności bezpośrednie stosowane są zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi oraz w oparciu o parametry ilościowe, takie jak obszar bazowy, pułapy premii oraz maksymalne gwarantowane ilości określone w aktach przystąpienia z roku 2003 i 2005 oraz w późniejszych przepisach wspólnotowych w odniesieniu do każdej płatności bezpośredniej. Następnie zastosowanie mają stawki procentowe na odnośne lata określone w art. 121 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 123

Roczna pula środków finansowych

1. Dla każdego nowego państwa członkowskiego Komisja ustanawia roczną pulę środków finansowych będącą sumą środków finansowych, które byłyby dostępne w danym roku kalendarzowym z przeznaczeniem na przyznawanie płatności bezpośrednich w nowym państwie członkowskim.

Roczna pula środków finansowych ustanawiana jest zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi oraz w oparciu o parametry ilościowe, takie jak obszary bazowe, pułapy premii oraz maksymalne gwarantowane ilości określone w aktach przystąpienia z roku 2003 i 2005 oraz w późniejszych przepisach wspólnotowych, w odniesieniu do każdej płatności bezpośredniej.

Roczna pula środków finansowych jest dostosowywana przy zastosowaniu odpowiedniego wskaźnika procentowego określonego w art. 121 w celu stopniowego wprowadzenia płatności bezpośrednich, z wyjątkiem kwot dostępnych zgodnie z załącznikiem XV lub zgodnie z różnicą między tymi kwotami lub kwotami odpowiadającymi sektorowi owoców i warzyw a kwotami faktycznie stosowanymi, o których mowa w art. 130 ust. 1.

2. W przypadku gdy w danym roku jednolite płatności obszarowe w nowym państwie członkowskim przekroczyłyby roczną pulę środków finansowych, krajowa kwota na hektar mająca zastosowanie w tym nowym państwie członkowskim jest proporcjonalnie zmniejszana przez zastosowanie współczynnika redukcji.

Artykuł 124

Powierzchnia objęta systemem jednolitej płatności obszarowej

1. Powierzchnia użytków rolnych nowego państwa członkowskiego innego niż Bułgaria i Rumunia, objętego systemem jednolitej płatności obszarowej stanowią część jego wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych, które w dniu 30 czerwca 2003 r. utrzymane były w dobrej kulturze rolnej bez względu na to, czy były w tym dniu wykorzystywane do produkcji, oraz, w stosownych przypadkach, dostosowaną zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami ustanowionymi przez to nowe państwo członkowskie po zatwierdzeniu przez Komisję.

Do celów niniejszego tytułu „wykorzystywana powierzchnia użytków rolnych” oznacza całkowitą powierzchnię zajmowaną przez grunty orne, trwałe użytki zielone, uprawy trwałe oraz ogródki przydomowe, określoną przez Komisję dla celów statystycznych.

W przypadku Bułgarii i Rumunii powierzchnia użytków rolnych objęta systemem jednolitej płatności obszarowej stanowi część wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych, które utrzymane są w dobrej kulturze rolnej bez względu na to, czy wykorzystywana jest do produkcji, w stosownych przypadkach dostosowaną zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami ustanowionymi przez Bułgarię lub Rumunię po zatwierdzeniu przez Komisję.

2. Do celów przyznania pomocy w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej kwalifikują się wszystkie działki rolne spełniające kryteria przewidziane w ust. 1 oraz działki rolne obsadzone zagajnikami o krótkiej rotacji (kod CN ex 0602 90 41), które były utrzymane w dobrej kulturze rolnej w dniu 30 czerwca 2003 r. Jednak w przypadku Bułgarii i Rumunii kwalifikują się wszystkie działki rolne spełniające kryteria przewidziane w ust. 1, jak również działki rolne obsadzone zagajnikami o krótkiej rotacji (kod CN ex 0602 90 41).

Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, działki, o których mowa w pierwszym akapicie, znajdują się w posiadaniu rolnika w dniu ustalonym przez państwa członkowskie, nie później niż w dniu ustalonym w tym państwie członkowskim w celu zmiany wniosku o pomoc.

Minimalny rozmiar przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się, dla którego można ubiegać się o płatności, wynosi 0,3 ha. Którekolwiek z nowych państw członkowskich może jednak, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, ustalić minimalny rozmiar na poziomie wyższym, nieprzekraczającym 1 ha.

3. Nie ma obowiązku prowadzenia produkcji ani angażowania czynników produkcji. Rolnicy mogą jednak wykorzystywać grunty, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, do wszelkich celów rolniczych. W przypadku produkcji konopi zastosowanie ma art. 39.

4. Wszelkie grunty, z tytułu których pobierane są płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, utrzymywane są w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska zgodnie z art. 6.

5. Każdy z rolników otrzymujących wsparcie w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej przestrzega podstawowych wymogów w zakresie zarządzania, o których mowa w załączniku II, zgodnie z poniższym harmonogramem:

- a) wymogi, o których mowa w pkt A załącznika II, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.;
- b) wymogi, o których mowa w pkt B załącznika II, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r.;
- c) wymogi, o których mowa w pkt C załącznika II, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

6. W przypadku Bułgarii i Rumunii stosowanie art. 4, 5, 23, 24 i 25 jest dobrowolne do dnia 31 grudnia 2011 r. w zakresie, w jakim odnoszą się one do podstawowych wymogów w zakresie zarządzania. Od dnia 1 stycznia 2012 r. rolnik otrzymujący w tych państwach członkowskich wsparcie w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej spełnia podstawowe wymogi w zakresie zarządzania, o których mowa w załączniku II, zgodnie z poniższym harmonogramem:

- a) wymogi, o których mowa w pkt A załącznika II, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2012 r.;
- b) wymogi, o których mowa w pkt B załącznika II, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.;
- c) wymogi, o których mowa w pkt C załącznika II, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r.

7. Nowe państwa członkowskie mogą również stosować warianty przewidziane w ust. 5 i 6 w przypadku gdy podejmują decyzję o zakończeniu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej przed końcem okresu stosowania przewidzianego w art. 122 ust. 3.

8. Stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej w żaden sposób nie wpływa na obowiązek którejkolwiek z nowych państw członkowskich w odniesieniu do wdrażania przepisów wspólnotowych w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 i w rozporządzeniu (WE) nr 21/2004.

Artykuł 125

Informowanie

Nowe państwa członkowskie szczegółowo informują Komisję o środkach podjętych w celu wdrożenia przepisów niniejszego rozdziału oraz, w szczególności, o środkach podjętych zgodnie z art. 123 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

Płatności oddzielne i wsparcie specjalne

Artykuł 126

Oddzielna płatność z tytułu cukru

1. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 143ba rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przyznaje ono oddzielną płatność z tytułu cukru rolnikom kwalifikującym się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej. Płatność ta przyznawana jest na podstawie kryteriów przyjętych przez dane państwa członkowskie w roku 2006 i 2007.

2. Oddzielna płatność z tytułu cukru przyznawana jest w granicach pułapów określonych w załączniku XV.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 każde odnośne nowe państwo członkowskie może do dnia 31 marca roku, w odniesieniu do którego przyznano oddzielną płatność z tytułu cukru, oraz na podstawie obiektywnych kryteriów zastosować do oddzielnych płatności z tytułu cukru pułap niższy niż wymieniony w załączniku XV. W przypadku gdy suma kwot określonych zgodnie z ust. 1 przekracza pułap ustanowiony przez dane nowe państwo członkowskie, kwota roczna przyznawana rolnikom zostaje proporcjonalnie zmniejszona.

Artykuł 127

Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw

1. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 143bb rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przyznaje ono oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw rolnikom kwalifikującym się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej. Płatność ta przyznawana jest zgodnie z kryteriami przyjętymi przez państwo członkowskie w 2007 r.

2. Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw przyznawana jest w granicach składowej pułapu krajowego, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej owocom i warzywom lub, w przypadku gdy nowe państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 143bb ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w granicach niższego pułapu.

Artykuł 128

Oddzielna płatność przejściowa z tytułu owoców i warzyw

1. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 143bc ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, może ono zatrzymać do dnia 31 grudnia 2011 r. do 50 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej pomidorom objętym kodem CN 0702 00 00, zgodnie ze swoją decyzją podjętą w 2007 roku.

W takim przypadku oraz w granicach pułapu ustalonego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie dokonuje dodatkowej płatności na rzecz rolników w ujęciu rocznym.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym pomidory na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 1 sekcja 8 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 143bc ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, może ono zatrzymać, zgodnie ze swoją decyzją podjętą w 2007 r.:

- a) do dnia 31 grudnia 2010 r. — do 100 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w art. 54 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia;
- b) od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. — do 75 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w art. 54 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia.

W takim przypadku oraz w granicach pułapu ustalonego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie dokonuje dodatkowej płatności na rzecz rolników w ujęciu rocznym.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym jeden lub większą liczbę produktów z owoców i warzyw, zgodnie z decyzją danego państwa członkowskiego, wymienionych w art. 54 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Nowe państwa członkowskie, które skorzystały z możliwości przewidzianych w art. 143bc rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, mogą zadecydować, do dnia 1 sierpnia 2009 r., o przeprowadzeniu przeglądu decyzji podjętej w 2007 roku w jednym z poniższych celów:

- a) włączenia całości lub części tych płatności do systemu jednolitej płatności obszarowej. W tym przypadku, w drodze

odstępstwa od art. 130 niniejszego rozporządzenia, odnośne kwoty są włączane do rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 123 ust. 1 niniejszego rozporządzenia; lub

- b) włączenia całości lub części tych płatności do oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw, o której mowa w art. 127 niniejszego rozporządzenia. W tym przypadku nowa płatność jest przyznawana na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak kryteria ustanowione w załączniku IX sekcja A pkt 2 do niniejszego rozporządzenia i z uwzględnieniem okresu reprezentatywnego kończącego się w 2008 roku.

Artykuł 129

Oddzielna płatność z tytułu owoców miękkich

1. W drodze odstępstwa od art. 122 nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą, do dnia 1 sierpnia 2011 r., podjąć decyzję o przyznaniu od roku 2012 oddzielnej płatności z tytułu owoców miękkich. Jest ona przyznawana na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak płatności otrzymywane w ramach przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich przewidzianej w art. 98, i z uwzględnieniem okresu reprezentatywnego, który ma być ustalony przez dane państwo członkowskie, lecz nie później niż w 2008 r.

2. Oddzielna płatność z tytułu owoców miękkich przyznawana jest w granicach kwot, o których mowa w załączniku XII, odpowiadających płatności z tytułu owoców miękkich.

3. W roku 2012 państwa członkowskie stosujące ten artykuł mogą przyznać pomoc krajową uzupełniającą oddzielną płatność z tytułu owoców miękkich. Całkowita kwota pomocy wspólnotowej i krajowej nie przekracza następujących pułapów:

- Bułgaria: 960 000 EUR,
- Łotwa: 160 000 EUR,
- Litwa: 240 000 EUR,
- Węgry: 680 000 EUR,
- Polska: 19 200 000 EUR.

Artykuł 130

Wspólne przepisy dotyczące oddzielnych płatności

1. Środki finansowe udostępniane w celu przyznania płatności, o których mowa w art. 126, 127, 128 i 129, nie są ujmowane w rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 123 ust. 1. Jednakże w przypadku gdy zastosowanie ma art. 126 ust. 3, różnica między pułapem wymienionym w załączniku XV a pułapem faktycznie zastosowanym zostaje ujęta w rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 123 ust. 1.

2. Artykuł 132 nie ma zastosowania do płatności oddzielnych, o których mowa w art. 127, 128 i 129. Z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii art. 132 nie ma zastosowania do płatności oddzielnych, o których mowa w art. 126.

3. W przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, oddzielna płatność z tytułu cukru, o której mowa w art. 126, oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw, o której mowa w art. 127 oraz oddzielna płatność z tytułu owoców miękkich, o której mowa w art. 129, przyznawane są rolnikowi, który odziedziczył gospodarstwo, pod warunkiem że rolnik ten kwalifikuje się do otrzymania pomocy w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

Artykuł 131

Wsparcie specjalne

1. Nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą do dnia 1 sierpnia 2009 r., 1 sierpnia 2010 r. lub 1 sierpnia 2011 r., podjąć decyzję o wykorzystaniu od roku następującego po tej decyzji, do 10 % pułapów krajowych, o których mowa w art. 40, na przyznawanie rolnikom wsparcia określonego w art. 68 ust. 1, zgodnie z przepisami tytułu III rozdział 5, mającymi w odniesieniu do nich zastosowanie.

2. W drodze odstępstwa od art. 68 ust. 4 lit. c) wsparcie środków, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. c), przybiera formę zwiększenia kwot, które są przyznawane na hektar w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

Artykuł 68 ust. 3 akapit drugi nie ma zastosowania do nowych państw członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej.

3. W drodze odstępstwa od art. 69 ust. 6 nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 122, gromadzą fundusze potrzebne do zapewnienia wsparcia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przez:

- a) zmniejszenie ich rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 123; lub
 - b) zastosowanie liniowego zmniejszenia płatności bezpośrednich innych niż płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.
4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ustalane są przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Kwoty te odliczane są od rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 123 ust. 1, odnośnych nowych państw członkowskich.

ROZDZIAŁ 4

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie

Artykuł 132

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie

1. Do celów niniejszego artykułu „krajowy system podobny do WPR” oznacza każdy krajowy system płatności bezpośrednich mający zastosowanie przed dniem przystąpienia nowych państw członkowskich, w ramach którego rolnikom przyznawano wsparcie z tytułu produkcji objętej jedną z płatności bezpośrednich.

2. Nowe państwa członkowskie inne niż Bułgaria i Rumunia mają — z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia Komisji — możliwość uzupełnienia wszelkich płatności bezpośrednich:

a) w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich — do 30 punktów procentowych powyżej poziomu, o którym mowa w art. 121, mającego zastosowanie w danym roku. W przypadku Bułgarii i Rumunii, zastosowanie mają następujące poziomy: do 65 % poziomu płatności bezpośrednich we Wspólnocie określonego w dniu 30 kwietnia 2004 r., a od roku 2010 — do 50 punktów procentowych powyżej poziomu, o którym mowa w art. 121 ust. 2, mającego zastosowanie w danym roku. Republika Czeska może jednak uzupełniać płatności bezpośrednie w sektorze skrobi ziemniaczanej do 100 % poziomu mającego zastosowanie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie. Nowe państwa członkowskie mogą jednak uzupełniać płatności bezpośrednie, o których mowa w tytule IV rozdział 7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do poziomu 100 %. W przypadku Bułgarii i Rumunii zastosowanie mają następujące stawki maksymalne: 95 % w 2009 r. i 100 % od 2010 r.;

lub

b) (i) w odniesieniu do płatności bezpośrednich innych niż system płatności jednolitej — do poziomu całkowitego wsparcia bezpośredniego, jakie rolnik mógłby otrzymać z tytułu poszczególnych produktów w ramach krajowego systemu podobnego do WPR w danym nowym państwie członkowskim w roku kalendarzowym 2003, zwiększonego o 10 punktów procentowych. Jednakże w przypadku Litwy rokiem odniesienia jest jednak rok kalendarzowy 2002. W przypadku Bułgarii i Rumunii rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2006. W przypadku Słowenii kwota zwiększenia wynosi 25 punktów procentowych,

(ii) w odniesieniu do systemu płatności jednolitej — do całkowitej kwoty uzupełniającej krajowej pomocy bezpośredniej, która może zostać przyznana przez nowe państwo członkowskie w danym roku, zostaje ograniczona do określonej puli środków finansowych. Pula ta jest równa różnicy pomiędzy:

— kwotą o 10 % wyższą od całkowitej kwoty krajowego systemu wsparcia bezpośredniego podobnego do WPR, która byłaby dostępna w odnośnym nowym państwie członkowskim w odniesieniu do roku kalendarzowego 2003 lub, w przypadku Litwy, roku kalendarzowego 2002. W przypadku Bułgarii i Rumunii rokiem odniesienia jest jednak rok kalendarzowy 2006. W przypadku Słowenii kwota zwiększenia wynosi 25 punktów procentowych; oraz

— kwotą pułapu krajowego tego nowego państwa członkowskiego wymienioną w załączniku VIII, w stosownych przypadkach, dostosowaną zgodnie z art. 51 ust. 2.

W celu obliczenia całkowitej kwoty, o której mowa w tiret pierwszym niniejszego podpunktu, uwzględnia się krajowe płatności bezpośrednie lub ich składowe odpowiadające wspólnotowym płatnościom bezpośrednim lub ich składowym, które zostały wzięte pod uwagę przy wyliczaniu efektywnego pułapu danego nowego państwa członkowskiego zgodnie z art. 40 i art. 51 ust. 2.

W przypadku każdej odnośnej płatności bezpośredniej nowe państwo członkowskie może dokonać wyboru stosowania lit. a) lub b) niniejszego akapitu.

Całkowite bezpośrednie wsparcie, jakie może zostać przyznane rolnikowi w nowym państwie członkowskim po przystąpieniu w ramach odpowiednich płatności bezpośrednich, wraz z wszystkimi uzupełniającymi krajowymi płatnościami bezpośrednimi, nie przekracza poziomu wsparcia bezpośredniego, jakie przysługiwałoby rolnikowi na mocy odpowiadającego systemu płatności bezpośrednich mającego zastosowanie w tym czasie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, od roku 2012, z uwzględnieniem zastosowania art. 7 w związku z art. 10.

3. Cypr może uzupełniać pomoc bezpośrednią wypłacaną rolnikom w ramach wszelkich płatności bezpośrednich z tytułu systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do poziomu całkowitego wsparcia, do którego otrzymywania dany rolnik byłby uprawniony na Cyprze w 2001 r.

Władze Cypru zapewniają, aby całkowite bezpośrednie wsparcie, przyznane po przystąpieniu rolnikowi na Cyprze w ramach odpowiednich płatności bezpośrednich, wraz z wszystkimi uzupełniającymi krajowymi płatnościami bezpośrednimi, w żadnym przypadku nie przekraczało poziomu wsparcia bezpośredniego, jakie przysługiwałoby rolnikowi w ramach tych płatności bezpośrednich w danym roku w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie.

Całkowite kwoty uzupełniającej pomocy krajowej, które mają zostać przyznane, wskazane są w załączniku XVI.

Uzupełniająca pomoc krajowa, jaka ma zostać przyznana, podlega wszelkim dostosowaniom, które okażą się niezbędne w związku ze zmianami WPR.

Ustępy 2 i 5 nie mają zastosowania do Cypru.

4. Jeżeli nowe państwo członkowskie zadecyduje o stosowaniu systemu jednolitej płatności obszarowej, może ono przyznawać uzupełniającą krajową pomoc bezpośrednią na warunkach, o których mowa w ust. 5 i 8.

5. Całkowita kwota uzupełniającej pomocy krajowej przyznanej w roku, w którym stosowany był system jednolitej płatności obszarowej, może być ograniczona specjalną pulą środków finansowych przypadających na (pod)sektor, pod warunkiem że taka specjalna pula środków finansowych dla (pod)sektora dotyczy jedynie:

- a) połączonych płatności bezpośrednich w ramach systemu płatności jednolitej; lub
- b) w roku 2009 — jednej lub większej liczby płatności bezpośrednich, które są lub mogą zostać wyłączone z systemu płatności jednolitych zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub mogą podlegać częściowemu wdrażaniu, o którym mowa w art. 64 ust. 2 tego rozporządzenia;

- c) od roku 2010 — jednej lub większej liczby płatności bezpośrednich, które mogą podlegać częściowemu wdrożeniu lub wsparciu specjalnemu przewidzianemu w art. 51 ust. 2 i art. 68 niniejszego rozporządzenia.

Pula ta jest równa różnicy pomiędzy:

- a) całkowitą kwotą wsparcia przypadającą na (pod)sektor wynikającą z zastosowania odpowiednio przepisów ust. 2 akapit pierwszy lit. a) lub b); oraz
- b) całkowitą kwotą wsparcia bezpośredniego, która byłaby dostępna w danym roku w państwie członkowskim dla tego samego (pod)sektora w danym roku w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

6. Nowe państwa członkowskie mogą, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, podjąć decyzję o kwotach uzupełniającej pomocy krajowej, która ma zostać przyznana.

7. Zezwolenie Komisji:

- a) w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2 akapit pierwszy lit. b), określa odnośne krajowe systemy płatności bezpośrednich podobne do WPR;
- b) określa poziom, do którego może być wypłacana uzupełniająca pomoc krajowa, stawkę uzupełniającej pomocy krajowej oraz, w stosownych przypadkach, warunki jej przyznawania;
- c) udzielane jest z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań, które mogą się okazać niezbędne w związku ze zmianami WPR.

8. Uzupełniające krajowe płatności ani pomoc nie są udzielane z tytułu działalności rolniczej, w odniesieniu do której płatności bezpośrednie nie są przewidziane w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie.

Artykuł 133

Pomoc państwa na Cyprze

Do końca 2012 r. poza uzupełniającymi krajowymi płatnościami bezpośrednimi Cypr może przyznawać przejściową i malejącą pomoc krajową. Ta pomoc państwa przyznawana jest w formie podobnej do pomocy wspólnotowej, takiej jak płatności niezwiązane z wielkością produkcji.

Biorąc pod uwagę charakter i kwotę krajowego wsparcia przyznawanego w 2001 r., Cypr może przyznać pomoc państwa (pod)sektorom wymienionym w załączniku XVII do wysokości kwoty określonej w tym załączniku.

Pomoc państwa, jaka ma zostać przyznana, podlega wszelkim dostosowaniom, które mogą okazać się niezbędne w związku ze zmianami WPR. Jeżeli takie dostosowania okażą się niezbędne, kwota pomocy lub warunki jej przyznawania zmieniane są na podstawie decyzji Komisji.

Cypr przedkłada Komisji roczne sprawozdanie z wdrażania środków pomocy państwa, wskazując w nim formy pomocy i kwoty przypadające na poszczególne (pod)sektory.

TYTUŁ VI

PRZEKAZYWANIE ŚRODKÓW FINANSOWYCH

Artykuł 134

Przekazywanie środków finansowych na restrukturyzację w regionach produkcji bawełny

Na każdy rok kalendarzowy dostępna jest kwota 22 000 000 EUR stanowiąca dodatkowe wspólnotowe wsparcie środków w regionach produkcji bawełny w ramach programowania rozwoju regionalnego finansowanego przez EFRROW.

Artykuł 135

Przekazywanie środków finansowych na restrukturyzację w regionach produkcji tytoniu

Począwszy od roku budżetowego 2011 dla tych państw członkowskich, w których producenci tytoniu otrzymali pomoc zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego⁽¹⁾ w latach 2000, 2001 i 2002, dostępna jest kwota 484 000 000 EUR stanowiąca dodatkowe wspólnotowe wsparcie środków w regionach produkcji tytoniu w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanego przez EFRROW.

Artykuł 136

Przekazywanie środków do EFRROW

Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia 2009 r. zdecydować — zamiast stosowania przepisów art. 69 ust. 6 lit. a) — o udostępnieniu od roku budżetowego 2011 kwoty obliczanej zgodnie z art. 69 ust. 7 z przeznaczeniem na wsparcie wspólnotowe w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich i finansowania z EFRROW.

TYTUŁ VII

PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Przepisy wykonawcze

Artykuł 137

Potwierdzenie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności przydzielone rolnikom przed dniem 1 stycznia 2009 r. uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe od dnia 1 stycznia 2010 r.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom na podstawie wniosku zawierającego informacje niezgodne ze stanem faktycznym, z wyjątkiem przypadków, w których rolnik nie mógł w rozsądny sposób wykryć błędu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 70.

3. Ustęp 1 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do podejmowania decyzji, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, w odniesieniu do wydatków poniesionych w związku z płatnościami przyznawanymi w każdym roku kalendarzowym do roku 2009 włącznie.

Artykuł 138

Zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych

Tytuły III i IV nie mają zastosowania do francuskich departamentów zamorskich, do Azorów i Madery ani do Wysp Kanaryjskich.

Artykuł 139

Pomoc państwa

W drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 czerwca 2006 r. dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi⁽²⁾, art. 87, 88 oraz 89 Traktatu nie mają zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na mocy art. 41, 57, 64, 68, 69, 70 i 71 oraz art. 82 ust. 2, art. 86, art. 98 ust. 4, art. 111 ust. 5, art. 120, art. 129 ust. 3 oraz art. 131, 132 i 133 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 140

Przekazywanie informacji Komisji

Państwa członkowskie szczegółowo informują Komisję o środkach podjętych w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia, a w szczególności — o środkach dotyczących art. 6, 12, 28, 41, 45, 46, 47, 48, 51, 57, 58, 68, 69, 70, 71, 72 i 131.

Artykuł 141

Komitet zarządzający ds. płatności bezpośrednich

1. Komisję wspiera komitet zarządzający ds. płatności bezpośrednich.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 142

Przepisy wykonawcze

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia przyjmuje się przepisy szczegółowe. Obejmują one w szczególności:

a) szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia systemu doradztwa rolniczego;

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7.

- b) szczegółowe przepisy dotyczące kryteriów przydzielania kwot udostępnionych w wyniku zastosowania modułacji;
- c) szczegółowe przepisy dotyczące przyznawania pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, w tym warunki kwalifikowalności, terminy składania wniosków oraz przepisy dotyczące płatności i kontroli, jak również dotyczące weryfikowania i stwierdzania uprawnień do pomocy, w tym niezbędnej wymiany danych z państwami członkowskimi, oraz dotyczące stwierdzania przypadków przekroczenia obszarów bazowych lub maksymalnych powierzchni gwarantowanych, jak również szczegółowe przepisy w zakresie określania okresu przetrzymywania, a także wycofywania i ponownego przydzielania niewykorzystanych praw do premii ustanowionych na mocy tytułu IV rozdział 1 sekcje 10 i 11;
- d) w odniesieniu do systemu płatności jednolitej — szczegółowe przepisy dotyczące w szczególności ustanawiania rezerwy krajowej, przenoszenia uprawnień do płatności, definicji plantacji trwałych, trwałych użytków zielonych i użytków zielonych, wariantów przewidzianych w tytule III rozdziały 2 i 3 oraz włączenia płatności związanych z produkcją, przewidzianych w tytule III rozdział 4;
- e) szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania przepisów tytułu V;
- f) szczegółowe przepisy dotyczące włączenia wsparcia z tytułu owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek do systemu płatności jednolitej, w tym w zakresie procedury składania wniosków w pierwszym roku wdrażania oraz dotyczące płatności, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcje 8 i 9;
- g) szczegółowe przepisy dotyczące włączenia wsparcia z tytułu wina do systemu płatności jednolitej, w tym procedury składania wniosków w pierwszym roku wdrażania, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2008;
- h) w odniesieniu do konopi — szczegółowe przepisy dotyczące szczególnych środków kontroli i metod określania poziomu tetrahydrokanabinolu;
- i) zmiany załącznika I, które mogą okazać się niezbędne ze względu na kryteria określone w art. 1;
- j) zmiany w załącznikach V i IX, które mogą okazać się niezbędne, w szczególności ze względu na nowe przepisy wspólnotowe;
- k) podstawowe cechy systemu identyfikacji działek rolnych i ich definicja;
- l) wszelkie zmiany, które mogą zostać dokonane we wniosku o pomoc oraz zwolnienie z wymogu składania wniosku o pomoc;
- m) przepisy dotyczące minimalnej ilości informacji, które mają być zamieszczane we wnioskach o pomoc;
- n) przepisy dotyczące kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu, jak również kontroli przeprowadzanych metodą teledetekcji;
- o) przepisy dotyczące zmniejszania płatności i wykluczeń z płatności w przypadku niespełniania zobowiązań, o których mowa w art. 4 i 22, w tym przypadki niestosowania zmniejszeń i wykluczeń;
- p) zmiany w załączniku VI, które mogą stać się niezbędne ze względu na kryteria określone w art. 26;
- q) komunikację między państwami członkowskimi a Komisją;

- r) środki, które są zarówno konieczne, jak i należyte uzasadnione w celu rozwiązywania, w sytuacji nadzwyczajnej, problemów praktycznych i specyficznych, w szczególności problemów dotyczących wdrożenia tytułu II rozdział 4 i tytułu III rozdziały 2 i 3; środki takie mogą stanowić odstępstwo od przepisów niektórych części niniejszego rozporządzenia, lecz wyłącznie w zakresie, w jakim jest to ściśle niezbędne, i w takim okresie;
- s) w odniesieniu do bawełny — szczegółowe zasady dotyczące:
 - (i) obliczania kwoty, o jaką należy zmniejszyć pomoc, zgodnie z art. 90 ust. 4;
 - (ii) zatwierdzonych organizacji wewnątrzbranżowych, a w szczególności ich finansowania oraz systemów kontroli i kar.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 143

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005

W rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja ustala kwoty, które zgodnie z art. 9, art. 10 ust. 4, art. 134, 135 i 136 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (*), art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007 z dnia 27 marca 2007 r. ustanawiającego zasady dobrowolnej modułacji płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 (**) oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (***), zostają udostępniane EFRROW.

(*) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

(**) Dz.U. L 95 z 5.4.2007, s. 1.

(***) Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.”.

2. Artykuł 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przyjmuje się, że krajowe pułapy płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, skorygowane o kwoty dostosowań określonych w art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia, są pułapami finansowymi w EUR.”.

Artykuł 144

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 247/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 247/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wspólnota finansuje działania przewidziane w tytułach II i III niniejszego rozporządzenia do wysokości kwoty rocznej nieprzekraczającej:

(mln EUR)

	Rok budżetowy 2007	Rok budżetowy 2008	Rok budżetowy 2009	Rok budżetowy 2010	Rok budżetowy 2011 i następne
Francuskie departamenty zamorskie	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Azory i Madera	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
Wyspy Kanaryjskie	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42

2. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24b

1. Do dnia 1 sierpnia 2009 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji projekt zmian ich programu całościowego w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych w art. 23 ust. 2 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (*).

2. Komisja ocenia przedstawione zmiany oraz podejmuje decyzję o ich ewentualnym zatwierdzeniu w terminie czterech miesięcy od dnia, w którym zostały przedłożone, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2. Zmiany te mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2010 r.

(*) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.”.

Artykuł 145

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 378/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 378/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zmniejszenia w ramach dobrowolnej modulacji obliczane są przy zastosowaniu tej samej podstawy, jaka ma zastosowanie w przypadku modulacji zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (*).

(*) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.”.

b) Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Stawki modulacji mające zastosowanie do rolnika w wyniku zastosowania art. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pomniejszone o 5 punktów procentowych odliczane są od stawki dobrowolnej modulacji stosowanej w państwach członkowskich zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. Zarówno procent, jaki ma być odliczony, jak i ostateczna stawka dobrowolnej modulacji, są równe 0 lub większe.”.

2. Artykuł 3 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w drodze odstępstwa od art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, stosowanie zmniejszeń w ramach modulacji na podstawie obliczeń mających zastosowanie do modulacji zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bez uwzględniania wyłączenia 5 000 EUR przewidzianego w ust. 1 tego artykułu; lub”.

Artykuł 146

Uchylenia

1. Niniejszym uchyła się rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.

Artykuł 20 ust. 2, art. 64 ust. 2, art. 66, 67, 68, 68a, 68b, 69, art. 70 ust. 1 lit b) i art. 70 ust. 2 oraz rozdziały 1 (pszenica durum), 5 (rośliny energetyczne), 7 (premia mleczna), 10 (płatność obszarowa z tytułu roślin uprawnych), 10b (pomoc w odniesieniu do gajów oliwnych), 10c (pomoc w odniesieniu do produkcji tytoniu) oraz 10d (płatność obszarowa z tytułu chmielu) w tytule IV tego rozporządzenia stosują się jednak nadal w odniesieniu do roku 2009.

2. Odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dokonywane w niniejszym rozporządzeniu traktowane są jako odniesienia do tego rozporządzenia obowiązującego przed uchyleciem.

Odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dokonane w innych aktach traktowane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku XVIII.

Artykuł 147

Przepisy przejściowe

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2, może przyjąć środki przejściowe konieczne do ułatwienia przejścia od uregulowań przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 do uregulowań zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 148

Uregulowania przejściowe dotyczące nowych państw członkowskich

W przypadku gdy ułatwienie nowym państwom członkowskim przejścia od systemu jednolitej płatności obszarowej do systemu płatności jednolitej i innych systemów pomocy, o których mowa w tytule III i IV wymaga zastosowania środków przejściowych, są one przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 149

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Jednakże:

a) artykuł 138 stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.;

b) normy dotyczące tworzenia lub utrzymania siedlisk, przestrzegania procedur wydawania zezwoleń w przypadku wykorzystania wody w celu nawadniania i określenia cech krajobrazu, o których mowa w załączniku III, stosują się od dnia 1 stycznia 2010 r.;

c) norma dotycząca ustalenia stref buforowych wzdłuż cieków wodnych przewidziana w załączniku III stosuje się najwcześniej od dnia 1 stycznia 2010 r. a najpóźniej od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady

P. GANDALOVIČ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz systemów wsparcia

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Płatność jednolita	Tytuł III niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z wielkością produkcji
System jednolitej płatności obszarowej	Tytuł V rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z wielkością produkcji zastępująca wszystkie płatności bezpośrednie wymienione w niniejszym załączniku, z wyjątkiem oddzielnych płatności
Pszenvica durum	Tytuł IV rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (*)	Płatność obszarowa
Rośliny białkowe	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 3 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Ryż	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 1 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Orzechy	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 4 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Rośliny energetyczne	Tytuł IV rozdział 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (*)	Płatność obszarowa
Ziemniaki na skrobię	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 2 niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna dla producentów
Nasiona	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 5 niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Rośliny uprawne	Tytuł IV rozdział 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (*)	Płatność obszarowa
Mięso baranie i kozie	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 10 niniejszego rozporządzenia	Premia z tytułu maciorek i kóz
Wołowina i cielęcina	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 11 niniejszego rozporządzenia	Premia specjalna, premia z tytułu krów mamek (włączając w to sytuację, gdy premia ta jest wypłacana za jałówki oraz włączając dodatkowe premie krajowe za krowy mamki, gdy są współfinansowane) i premia ubojowa
Określone rodzaje gospodarowania i produkcji wysokojakościowej	Artykuł 69 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (*)	
Wsparcie specjalne	Tytuł III rozdział 5 niniejszego rozporządzenia	
Gaje oliwne	Tytuł IV rozdział 10b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (*)	Pomoc obszarowa
Jedwabniki	Artykuł 111 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007	Pomoc mająca na celu zachęcenie do hodowli
Tytoń	Tytuł IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (*)	Pomoc produkcyjna
Chmiel	Tytuł IV rozdział 10d rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (*)	Pomoc obszarowa
Buraki cukrowe, trzcina cukrowa i cykoria wykorzystywane do produkcji cukru lub syropu inulinowego	Tytuł V artykuł 126 niniejszego rozporządzenia	Płatności niezwiązane z wielkością produkcji

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Buraki cukrowe i trzcina cukrowa wykorzystywane do produkcji cukru	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 7 niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Owoce i warzywa dostarczane do przetworzenia	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 8 niniejszego rozporządzenia	Przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw
Truskawki i maliny dostarczane do przetworzenia	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 9 niniejszego rozporządzenia	Przejściowa płatność z tytułu owoców miękkich
Owoce i warzywa	Artykuł 127 niniejszego rozporządzenia	Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw
Posei	Tytuł III rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach
Wyspy Morza Egejskiego	Rozdział 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach
Bawełna	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 6 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa

(*) Jedynie w odniesieniu do roku 2009.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania, o których mowa w art. 4 i 5

Punkt A.

Środowisko

1.	Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1)	Artykuł 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 lit. b), art. 4 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 5 lit. a), b) i d)
2.	Dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 20 z 26.1.1980, s. 43)	Artykuł 4 i 5
3.	Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6)	Artykuł 3
4.	Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1)	Artykuł 4 i 5
5.	Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7)	Artykuł 6 i art. 13 ust. 1 lit. a)

Zdrowie publiczne i zdrowie zwierząt

Identyfikacja i rejestracja zwierząt

6.	Dyrektywa Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz.U. L 213 z 8.8.2005, s. 31)	Artykuł 3, 4 i 5
7.	Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1)	Artykuł 4 i 7
8.	Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8)	Artykuł 3, 4 i 5

Punkt B.

Zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin

9.	Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1)	Artykuł 3
10.	Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3)	Artykuł 3 lit. a), b), d) i e) oraz art. 4, 5 i 7
11.	Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, z 1.2.2002, s. 1)	Artykuł 14 i 15, art. 17 ust. 1 ⁽¹⁾ oraz art. 18, 19 i 20
12.	Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1)	Artykuł 7, 11, 12, 13 i 15

Zgłaszanie chorób

13.	Dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca środki wspólnotowe w sprawie zwalczania pryszczy (Dz.U. L 315 z 26.11.1985, s. 11)	Artykuł 3
14.	Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69)	Artykuł 3
15.	Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 74)	Artykuł 3

Punkt C.

Dobrostan zwierząt

16.	Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 28)	Artykuł 3 i 4
17.	Dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 33)	Artykuł 3 i art. 4 ust. 1
18.	Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt gospodarskich (Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23)	Artykuł 4

(¹) Wdrożone w szczególności przez:

- Rozporządzenie (WE) nr 2377/90: art. 2, 4 i 5,
- Rozporządzenie (WE) nr 852/2004: art. 4 ust. 1 oraz załącznik I część A (sekcja II pkt. 4 lit. g), h), j), pkt. 5 lit. f), h), pkt. 6; sekcja III pkt 8 lit. a), b), d), e), pkt 9 lit. a), c)),
- Rozporządzenie (WE) nr 853/2004: art. 3 ust. 1 oraz załącznik III sekcja IX rozdział 1 (część I pkt 1 lit. b), c), d), e); część I pkt 2 lit. a) ppkt (i), (ii), (iii), lit. b) ppkt (i), (ii), lit. c); część I pkt 3; część I pkt 4; część I pkt 5; część II A pkt 1, 2, 3, 4; część II B pkt 1 lit. a), d), pkt 2, pkt 4 lit. a), b), załącznik III sekcja X rozdział 1 pkt 1,
- Rozporządzenie (WE) nr 183/2005: art. 5 ust. 1 oraz załącznik I, część A, (część I pkt 4 lit. e), g); część II pkt 2 lit. a), b), e), art. 5 ust. 5 oraz załącznik III pkt 1, 2, art. 5 ust. 6, oraz
- Rozporządzenie (WE) nr 396/2005: art. 18.

ZAŁĄCZNIK III

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w art. 6

Kwestia	Normy obowiązkowe	Normy dobrowolne
Erozja gleby:	— Minimalna pokrywa glebowa	— Zachowanie tarasów
Ochrona gleby poprzez odpowiednie działania	— Minimalne zagospodarowanie terenu odzwierciedlające warunki danego miejsca	
Substancja organiczna gleby: Utrzymywanie poziomów substancji organicznej gleby przez stosowanie odpowiednich praktyk	— Gospodarowanie rżyskiem	— Normy dotyczące zmianowania upraw
Struktura gleby: Utrzymywanie struktury gleby poprzez odpowiednie działania		— Stosowanie odpowiednich maszyn
Minimalny poziom utrzymania: Zapewnienie minimalnego poziomu utrzymania oraz unikanie niszczenia siedlisk	— Zachowanie cech krajobrazu obejmujących, w stosownych przypadkach, żywopłoty, stawy, rowy, zadrzewienia liniowe, grupowe lub pojedyncze oraz obrzeża pól	— Minimalne wymagania dotyczące obsady zwierząt lub odpowiednie systemy — Tworzenie lub utrzymanie siedlisk
	— Przeciwdziałanie wkraczaniu niepożądanego rośliności na grunty rolne	— Zakaz karczowania drzew oliwnych
	— Ochrona trwałych użytków zielonych	— Utrzymanie gajów oliwnych i winnic w dobrym stanie wegetacyjnym
Ochrona zasobów wodnych i gospodarka wodna:	— Ustalenie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych ⁽¹⁾	
Ochrona wód przed zanieczyszczeniem i spływami oraz gospodarowanie wykorzystywaną wodą	— Przestrzeganie procedur wydawania zezwoleń w przypadku gdy wykorzystanie wody w celu nawadniania wymaga zezwolenia	

⁽¹⁾ Uwaga: strefy buforowe utrzymywane zgodnie z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska muszą zarówno w granicach stref podatnych, jak i poza tymi strefami wyznaczonymi zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 91/676/EWG, spełniać co najmniej wymagania dotyczące warunków rolniczego wykorzystania nawozu w pobliżu cieków wodnych, o których mowa w pkt A4 załącznika II do dyrektywy 91/676/EWG; wymagania te należy stosować zgodnie z programami działania państw członkowskich ustanowionymi na mocy art. 5 ust. 4 dyrektywy 91/676 EWG.

ZAŁĄCZNIK IV

(mln EUR)

Rok kalendarzowy	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	575,4	570,8	569,0
Republika Czeska				825,9
Dania	987,4	977,3	968,9	964,3
Niemcy	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Estonia				92,0
Irlandia	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Grecja	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Hiszpania	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Francja	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Włochy	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Cypr				49,1
Łotwa				133,9
Litwa				346,7
Luksemburg	35,6	35,2	35,1	34,7
Węgry				1 204,5
Malta				5,1
Niderlandy	836,9	829,1	822,5	830,6
Austria	727,6	722,4	718,8	715,5
Polska				2 787,1
Portugalia	557,7	545,0	545,0	545,0
Słowenia				131,5
Słowacja				357,9
Finlandia	550,0	544,5	541,4	539,2
Szwecja	733,1	726,5	721,1	717,5
Zjednoczone Królestwo	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz zbóż, o których mowa w art. 9 ust. 3

Kod CN	Opis
Zboża	
1001 10 00	Pszenica durum
1001 90	Pozostała pszenica i meslin inne niż pszenica durum
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00 00	Owies
1005	Kukurydza
1007 00	Ziarno sorgo
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
0709 90 60	Kukurydza cukrowa

ZAŁĄCZNIK VI

Kompatybilne systemy wsparcia, o których mowa w art. 26

Sektor	Podstawa prawna
Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszary z ograniczeniami ekologicznymi	Artykuł 13 lit. a), art. 14 ust. 1, art. 14 ust. 2 tiret pierwsze i drugie, art. 15 i 17–20, art. 51 ust. 3 oraz art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999
Środki ukierunkowane na zrównoważone użytkowanie gruntów rolnych poprzez:	
płatności z tytułu naturalnych utrudnień dla rolników na obszarach górskich	Artykuł 36 lit. a) pkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności z tytułu naturalnych utrudnień dla rolników na obszarach innych niż obszary górskie	Artykuł 36 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności dla obszarów Natura 2000 i płatności związane z dyrektywą 2000/60/WE	Artykuł 36 lit. a) pkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności rolnośrodowiskowe	Artykuł 36 lit. a) pkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
Środki ukierunkowane na zrównoważone użytkowanie gruntów leśnych poprzez:	
pierwsze zalesianie gruntów rolnych	Artykuł 36 lit. b) pkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności dla obszarów Natura 2000	Artykuł 36 lit. b) pkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności leśnośrodowiskowe	Artykuł 36 lit. b) pkt (v) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
Wino	Artykuł 117 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

ZAŁĄCZNIK VII

Współczynniki, które mają być zastosowane na mocy art. 28 ust. 1

Państwo członkowskie	Limity dotyczące progu określonego w EUR (art. 28 ust 1 lit. a))	Limity dotyczące progu określonego w hektarach (art. 28 ust. 1 lit. b))
Belgia	400	2
Bułgaria	200	0,5
Republika Czeska	200	5
Dania	300	5
Niemcy	300	4
Estonia	100	3
Irlandia	200	3
Grecja	400	0,4
Hiszpania	300	2
Francja	300	4
Włochy	400	0,5
Cypr	300	0,3
Łotwa	100	1
Litwa	100	1
Luksemburg	300	4
Węgry	200	0,3
Malta	500	0,1
Niderlandy	500	2
Austria	200	2
Polska	200	0,5
Portugalia	200	0,3
Rumunia	200	0,3
Słowenia	300	0,3
Słowacja	200	2
Finlandia	200	3
Szwecja	200	4
Zjednoczone Królestwo	200	5

ZAŁĄCZNIK VIII

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 40

Tabela 1

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Dania	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Niemcy	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Grecja	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Hiszpania	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Francja	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Irlandia	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Włochy	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Luksemburg	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Niderlandy	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Austria	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Portugalia	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Finlandia	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Szwecja	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Zjednoczone Królestwo	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

Tabela 2 (*)

Bułgaria	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Republika Czeska	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Estonia	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Cypr	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Łotwa	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Litwa	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Węgry	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Polska	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Rumunia	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Słowenia	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Słowacja	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) Pułapy obliczone z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów przewidzianym w art. 121.

ZAŁĄCZNIK IX

Uprawnienia do płatności, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. b) pkt (iii)

A. Owoce i warzywa, ziemniaki późne i szkółki

1. Do celów niniejszego załącznika „owoce i warzywa” oznaczają produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit i) i j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, natomiast „ziemniaki późne” oznaczają ziemniaki objęte kodem CN 0701 inne niż przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, na które przyznawana jest pomoc na mocy art. 77 niniejszego rozporządzenia.

Rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności na hektar, które obliczane są przez podzielenie kwoty referencyjnej, o której mowa w pkt 2 przez liczbę hektarów, obliczoną zgodnie z pkt 3.

2. Państwa członkowskie określają kwotę, jaką należy włączyć do kwoty referencyjnej każdego rolnika na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak:

- a) kwota wsparcia rynkowego otrzymanego przez rolnika, bezpośrednio lub pośrednio, w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek;
- b) obszar użytkowany do produkcji owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek;
- c) ilość wyprodukowanych owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek,

w odniesieniu do okresu reprezentatywnego, który wynosi jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych, począwszy od roku gospodarczego kończącego się w 2001 r., oraz, w przypadku nowych państw członkowskich, od roku gospodarczego kończącego się w 2004 r. do roku gospodarczego kończącego się w 2007 r.; okres ten może być inny dla każdego produktu.

Stosowanie kryteriów określonych w niniejszym punkcie może różnić się w zależności od poszczególnych przetworów owocowych i warzywnych, ziemniaków późnych i szkółek, o ile we właściwy sposób uzasadniają to obiektywne podstawy. Na tej samej podstawie państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieokreśleniu kwot, jakie należy włączyć do kwoty referencyjnej, ani liczby odpowiednich hektarów na mocy niniejszego punktu przed końcem trzyletniego okresu przejściowego kończącego się dnia 31 grudnia 2010 r.

3. Państwa członkowskie obliczają ilość mających zastosowanie hektarów na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak obszary, o których mowa w lit. b) pkt 2 ppkt 1.
4. Rolnik, którego produkcja ucierpiała w trakcie okresu reprezentatywnego, o którym mowa w pkt 2, na skutek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, które wystąpiły przed lub w trakcie tego okresu referencyjnego, jest uprawniony do ubiegania się o obliczenie kwoty referencyjnej, o której mowa w pkt 2, na podstawie roku lub lat kalendarzowych zawierających się w okresie reprezentatywnym, w którym nie wystąpiło działanie siły wyższej ani okoliczności nadzwyczajnych.
5. Jeżeli w całym okresie referencyjnym występowało działanie siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, dane państwo członkowskie oblicza kwotę referencyjną na podstawie najbliższego roku gospodarczego przed rozpoczęciem okresu reprezentatywnego wybranego zgodnie z pkt 3. W takim przypadku przepisy pkt 1 stosuje się odpowiednio.
6. Przypadek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, wraz z odpowiednią dokumentacją wymaganą przez właściwy organ, jest zgłaszany temu organowi przez danego rolnika na piśmie w terminie, który ma zostać ustalony przez każde państwo członkowskie.

B. Winorośl (karczowanie)

Rolnikom biorącym udział w programie karczowania winorośli ustanowionym w tytule V rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przyznawane są, w roku następującym po wykarczowaniu, uprawnienia do płatności równe liczbie hektarów, dla których otrzymali oni premię z tytułu karczowania.

Wartość jednostkowa tych uprawnień do płatności jest równa regionalnej średniej wartości uprawnień do płatności danego regionu. Jednak w żadnym przypadku wartość jednostkowa nie może przekroczyć 350 EUR/ha.

W drodze odstępstwa od ppkt 1, w przypadku gdy hektary, dla których rolnik otrzymał premię z tytułu karczowania, zostały wcześniej wzięte pod uwagę przy przydzielaniu uprawnień do płatności, wartość uprawnień do płatności znajdujących się w posiadaniu danego rolnika zwiększana jest o kwotę otrzymaną w wyniku pomnożenia liczby wykarczowanych hektarów, o której mowa w ppkt 1, przez wartość jednostkową, o której mowa w ppkt 2.

C. Winorośl (przeniesienie z programów wsparcia)

W przypadku gdy państwa członkowskie wybierają udzielanie wsparcia zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, określają one kwotę referencyjną dla każdego rolnika, a także odpowiednią liczbę hektarów:

- a) w oparciu o obiektywne i niedyskryminujące kryteria;

- b) w odniesieniu do okresu reprezentatywnego, który wynosi jeden rok winiarski lub więcej, począwszy od roku winiarskiego 2005/2006. Jednak kryteria referencyjne stosowane w ustalaniu kwoty referencyjnej i odpowiedniej liczby hektarów nie opierają się na okresie referencyjnym obejmującym lata winiarskie następujące po roku winiarskim 2007/2008 w przypadku gdy przeniesienie w ramach programów wsparcia dotyczy rekompensaty dla rolników, którzy wcześniej otrzymywali wsparcie z tytułu destylacji alkoholu spożywczego lub byli beneficjentami wsparcia dla stosowania zagęszczonego moszczu winogronowego do wzbogacania wina zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2008;
- c) nieprzekraczającą łącznej kwoty dostępnej na ten środek, o której mowa w art. 6 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności na hektar, które obliczane są przez podzielenie wspomnianej wyżej kwoty referencyjnej przez odpowiednią liczbę hektarów.

ZAŁĄCZNIK X

Składowe pułapów krajowych, o których mowa w art. 54

1. Składowa pułapów krajowych, o której mowa w art. 54 ust. 1, odpowiadająca pomidorom, przedstawia się następująco:

Państwo członkowskie	Kwota (w mln EUR na rok kalendarzowy)
Bułgaria	5,394
Republika Czeska	0,414
Grecja	35,733
Hiszpania	56,233
Francja	8,033
Włochy	183,967
Cypr	0,274
Malta	0,932
Węgry	4,512
Rumunia	1,738
Polska	6,715
Portugalia	33,333
Słowacja	1,018

2. Składowa pułapów krajowych, o której mowa w art. 54 ust. 2, odpowiadająca uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne, przedstawia się następująco:

Państwo członkowskie	Kwota (w mln EUR na rok kalendarzowy)
Bułgaria	0,851
Republika Czeska	0,063
Grecja	153,833
Hiszpania	110,633
Francja	44,033
Włochy	131,700
Cypr	w 2009 r.: 4,856 w 2010 r.: 4,919 w 2011 r.: 4,982 w 2012 r.: 5,045
Węgry	0,244
Rumunia	0,025
Portugalia	2,900
Słowacja	0,007

ZAŁĄCZNIK XI

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej, o którym mowa w art. 63

1.

- a) od 2010 roku specjalna premia jakościowa z tytułu pszenicy durum przewidziana w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) najpóźniej od 2012 roku premia z tytułu roślin białkowych przewidziana w tytule IV rozdział 1 sekcja 3 niniejszego rozporządzenia;
- c) najpóźniej od 2012 roku specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu przewidziana w tytule IV rozdział 1 sekcja 1 niniejszego rozporządzenia;
- d) najpóźniej od 2012 roku płatność obszarowa z tytułu orzechów przewidziana w tytule IV rozdział 1 sekcja 4 niniejszego rozporządzenia;
- e) najpóźniej od 2012 roku pomoc produkcyjna dla producentów ziemniaków na skrobię przewidziana w tytule IV rozdział 1 sekcja 2 niniejszego rozporządzenia.

2.

- a) najpóźniej od 2012 roku pomoc z tytułu przetwórstwa suszu paszowego przewidziana w części II tytuł I rozdział 4 sekcja I podsekcja I rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- b) najpóźniej od 2012 roku pomoc z tytułu przetwórstwa lnu i konopi uprawianych na włókno przewidziana w części II tytuł I rozdział 4 sekcja I podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- c) najpóźniej od 2012 roku premia z tytułu skrobi ziemniaczanej przewidziana w art. 95a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- d) od 2012 roku przejściowa płatność z tytułu owoców miękkich, przewidziana w tytule IV rozdział 1 sekcja 9 niniejszego rozporządzenia.

3.

Od 2010 roku w przypadku, gdy państwo członkowskie przyznało:

- a) płatność obszarową z tytułu roślin uprawnych przewidzianą w tytule IV rozdział 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) pomoc w odniesieniu do gajów oliwnych przewidzianą w tytule IV rozdział 10b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- c) pomoc obszarową w odniesieniu do chmielu przewidzianą w tytule IV rozdział 10d rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Najpóźniej od 2012 roku w przypadku, gdy państwo członkowskie przyznało:

- a) pomoc z tytułu nasion przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 5 niniejszego rozporządzenia;
- b) płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w art. 53 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem premii z tytułu krów mamek.

4.

Od 2010 roku w przypadku, gdy dane państwo członkowskie stosując artykuł art. 51 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przestaje przyznawać kolejne płatności lub w przypadku gdy podjęło decyzję o przyznaniu ich na niższym poziomie:

- a) płatności z tytułu owiec i kóz przewidziane w art. 67 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub w art. 53 ust.2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku stosowania art. 51 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia;
- c) przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 68b rozporządzenia (WE) 1782/2003.

ZAŁĄCZNIK XII

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej, o którym mowa w art. 64*Susz paszowy (rozporządzenie (WE) nr 1234/2007)*

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Dania	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Niemcy	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irlandia	132	132	132	132	132
Grecja	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Hiszpania	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Francja	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Włochy	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Niderlandy	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austria	64	64	64	64	64
Portugalia	69	69	69	69	69
Finlandia	10	10	10	10	10
Szwecja	180	180	180	180	180
Zjednoczone Królestwo	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Republika Czeska	922	922	922	922	922
Litwa	21	21	21	21	21
Węgry	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Polska	147	147	147	147	147
Słowacja	91	91	91	91	91

Specjalna premia jakościowa z tytułu pszenicy durum

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Grecja	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Hiszpania	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Francja	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Włochy	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Austria	280	280	280	280	280	280	280
Portugalia	80	80	80	80	80	80	80
Bułgaria	349	436	523	610	698	785	872
Cypr	173	198	223	247	247	247	247
Węgry	70	80	90	100	100	100	100

Premia z tytułu roślin białkowych

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	84	84	84	84	84	84	84
Dania	843	843	843	843	843	843	843
Niemcy	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irlandia	216	216	216	216	216	216	216
Grecja	242	242	242	242	242	242	242
Hiszpania	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Francja	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Włochy	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Luksemburg	21	21	21	21	21	21	21
Niderlandy	67	67	67	67	67	67	67
Austria	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Portugalia	214	214	214	214	214	214	214
Finlandia	303	303	303	303	303	303	303
Szwecja	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Zjednoczone Królestwo	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Bułgaria	160	201	241	281	321	361	401
Republika Czeska	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Estonia	169	194	218	242	242	242	242
Cypr	17	19	22	24	24	24	24
Łotwa	109	124	140	155	155	155	155
Litwa	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Węgry	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Polska	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Rumunia	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Słowenia	63	72	81	90	90	90	90
Słowacja	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Grecja	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Hiszpania	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Francja	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Włochy	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Portugalia	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Bułgaria	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Węgry	524	599	674	749	749	749	749
Rumunia	25	32	38	44	50	57	63

Płatność obszarowa z tytułu orzechów

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	12	12	12	12	12	12	12
Niemcy	181	181	181	181	181	181	181
Grecja	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Hiszpania	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Francja	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Włochy	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luksemburg	12	12	12	12	12	12	12
Niderlandy	12	12	12	12	12	12	12
Austria	12	12	12	12	12	12	12
Portugalia	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Zjednoczone Królestwo	12	12	12	12	12	12	12
Bułgaria	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Cypr	431	493	554	616	616	616	616
Węgry	245	280	315	350	350	350	350
Polska	355	406	456	507	507	507	507
Rumunia	79	99	119	139	159	179	199
Słowenia	25	29	33	36	36	36	36
Słowacja	262	299	337	374	374	374	374

Len i konopie uprawiane na włókno (rozporządzenie (WE) nr 1234/2007)

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Dania	3	3	3	3	3
Niemcy	244	244	244	244	244
Hiszpania	138	138	138	138	138
Francja	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Włochy	50	50	50	50	50
Niderlandy	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Austria	20	20	20	20	20
Finlandia	5	5	5	5	5
Zjednoczone Królestwo	83	83	83	83	83
Republika Czeska	534	534	534	534	534
Łotwa	104	104	104	104	104
Litwa	360	360	360	360	360
Węgry	42	42	42	42	42
Polska	114	114	114	114	114

Premia z tytułu skrobi ziemniaczanej (art. 95a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Dania	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Niemcy	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Hiszpania	43	43	43	43	43
Francja	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Niderlandy	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Austria	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Finlandia	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Szwecja	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Republika Czeska	749	749	749	749	749
Estonia	6	6	6	6	6
Łotwa	129	129	129	129	129
Litwa	27	27	27	27	27
Polska	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Słowacja	16	16	16	16	16

Pomoc produkcyjna dla producentów ziemniaków na skrobię

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Dania	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Niemcy	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Hiszpania	129	129	129	129	129	129	129
Francja	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Niderlandy	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Austria	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Finlandia	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Szwecja	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Republika Czeska	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Estonia	12	13	15	17	17	17	17
Łotwa	268	307	345	383	383	383	383
Litwa	56	64	72	80	80	80	80
Polska	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Słowacja	34	39	44	48	48	48	48

Pomoc w odniesieniu do gajów oliwnych

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Hiszpania	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Cypr	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

*Płatność z tytułu owoców miękkich**(w tys. EUR)*

Państwo członkowskie	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Bułgaria	552	552	552	552	552
Łotwa	92	92	92	92	92
Litwa	138	138	138	138	138
Węgry	391	391	391	391	391
Polska	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

ZAŁĄCZNIK XIII

Wykaz gatunków nasion, o których mowa w art. 87

Kod CN	Opis	Kwota pomocy (EUR/100 kg)
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— odmiany długoziarniste, których ziarna mają długość przekraczającą 6,0 milimetrów, a stosunek długości do szerokości jest większy lub równy 3	17,27
	— inne odmiany, których ziarna mają długość przekraczającą 6,0 milimetrów, a stosunek długości do szerokości jest większy lub równy 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (włókno lniane)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (siemię lniane)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (odmiany o zawartości tetrahydrokannabinolu nie wyższej niż 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. i K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> i <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotypy)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (odmiany)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (groszek polny)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

Kod CN	Opis	Kwota pomocy (EUR/100 kg)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. odmiana <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (fasola polna)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Pomiary ziaren są dokonywane na całkowicie bielonym ryżu przy zastosowaniu następującej metody:

- pobranie reprezentatywnej próbki partii;
- przesianie próbki, tak aby zatrzymać jedynie całe ziarna, łącznie z ziarnami niedojrzalymi;
- przeprowadzenie dwóch pomiarów, dotyczących po 100 ziaren każdy, i obliczenie średniej;
- wyrażenie uzyskanych rezultatów w milimetrach, po zaokrągleniu do jednego miejsca po przecinku.

(²) Zawartość tetrahydrokannabinolu (THC) danej odmiany jest oznaczana przez przeanalizowanie próbki o stałej wadze. Waga THC w odniesieniu do wagi próbki nie może — na potrzeby przyznawania pomocy — być wyższa niż 0,2 %. Próbkę ma się składać z górnej jednej trzeciej części reprezentatywnej liczby roślin wybranych losowo pod koniec okresu kwitnienia po usunięciu łodyg i nasion.

ZAŁĄCZNIK XIV

Pułapy pomocy z tytułu nasion w nowych państwach członkowskich, o których mowa w art. 87 ust. 3

(w mln EUR)

Rok kalendarzowy	Bułgaria	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Polska	Rumunia	Słowenia	Słowacja
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
Kolejne lata	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

ZAŁĄCZNIK XV

Pułapy, o których mowa w art. 95, stosowane w obliczaniu wysokości pomocy (cukier)

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bułgaria (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Republika Czeska	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Dania	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Niemcy	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grecja	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Hiszpania	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Francja	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irlandia	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Włochy	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Łotwa	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litwa	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Węgry	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Niderlandy	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austria	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polska	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugalia	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumunia (*)	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Słowenia	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Słowacja	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finlandia	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Szwecja	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Zjednoczone Królestwo	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Pułapy obliczone z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów przewidzianych w art. 121.

ZAŁĄCZNIK XVI

Tabela 1

Cypr: Krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie w przypadku zastosowania normalnych systemów dla płatności bezpośrednich

(EUR)

Harmonogram przyrostów	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2009	2010	2011	2012
Rośliny uprawne (z wyjątkiem pszenicy durum)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Pszenica durum	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Rośliny strączkowe	16 362	12 272	8 181	4 091
Mleko i przetwory mleczne	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Wołowina	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Owce i kozy	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Oliwa z oliwek	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tytoń	417 340	313 005	208 670	104 335
Banany	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Suszone winogrona	0	0	0	0
Migdały	0	0	0	0
Razem	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie w ramach systemu płatności jednolitej:

Całkowita kwota krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich, które mogą być przyznawane w ramach systemu płatności jednolitej, jest równa sumie pułapów sektorowych, o których mowa w niniejszej tabeli w odniesieniu do sektorów objętych systemem płatności jednolitej w zakresie, w jakim wsparcie w tych sektorach jest niezwiązane z wielkością produkcji.

Tabela 2

Cypr: Krajowe uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie w przypadku zastosowania systemu jednolitej płatności obszarowej dla płatności bezpośrednich

(EUR)

Sektor	2009	2010	2011	2012
Rośliny uprawne (z wyjątkiem pszenicy durum)	0	0	0	0
Pszenica durum	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Rośliny strączkowe	0	0	0	0
Mleko i przetwory mleczne	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Wołowina	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Owce i kozy	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Oliwa z oliwek	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Suszone winogrona	156 332	149 600	142 868	136 136
Banany	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tytoń	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Razem	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

ZAŁĄCZNIK XVII

POMOC PAŃSTWA NA CYPRZE

(EUR)

Sektor	2009	2010	2011	2012
Zboża (z wyjątkiem pszenicy durum)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Mleko i przetwory mleczne	562 189	281 094	140 547	70 274
Wołowina	64 887	0	0	0
Owce i kozy	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Sektor wieprzowiny	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Drób i jaja	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Wino	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Oliwa z oliwek	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Winogrona stołowe	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Pomidory przetworzone	117 458	58 729	29 365	14 682
Banany	127 286	63 643	31 822	15 911
Owoce roślin liściastych w tym owoce pestkowe	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Razem	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

ZAŁĄCZNIK XVIII

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 23
Artykuł 7	Artykuł 24
Artykuł 8	—
Artykuł 9	Artykuł 25
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 7
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 9 ust. 3
—	Artykuł 9 ust. 4
Artykuł 11	Artykuł 11 ust. 1 i 2
Artykuł 12	—
—	Artykuł 8
Artykuł 12a ust. 1	Artykuł 10
Artykuł 12a ust. 2	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 13	Artykuł 12
Artykuł 14	Artykuł 12
Artykuł 15	Artykuł 13
Artykuł 16	Artykuł 12
Artykuł 17	Artykuł 14
Artykuł 18	Artykuł 15
Artykuł 19	Artykuł 16
Artykuł 20	Artykuł 17
Artykuł 21	Artykuł 18
Artykuł 22	Artykuł 19
Artykuł 23	Artykuł 20
Artykuł 24	Artykuł 21
Artykuł 25	Artykuł 22
Artykuł 26	Artykuł 26

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 27	Artykuł 27
—	Artykuł 28
Artykuł 28	Artykuł 29
Artykuł 29	Artykuł 30
Artykuł 30	Artykuł 32
Artykuł 31	—
Artykuł 32	Artykuł 3
Artykuł 33	Artykuł 33
Artykuł 34	—
Artykuł 35	Artykuł 37
Artykuł 36	—
Artykuł 37	Załącznik IX
Artykuł 38	—
Artykuł 39	—
Artykuł 40 ust. 1, 2 i 3	Załącznik IX, pkt A ppkt 4, 5 i 6
Artykuł 40 ust. 4	Artykuł 31
Artykuł 40 ust. 5	—
Artykuł 41	Artykuł 40
Artykuł 42	Artykuł 41
Artykuł 43	Załącznik IX
Artykuł 44 ust. 1 i 2	Artykuł 34
Artykuł 44 ust. 3 i 4	Artykuł 35
Artykuł 45	Artykuł 42
Artykuł 46	Artykuł 43
Artykuł 47	—
Artykuł 48	—
Artykuł 49	Artykuł 44
Artykuł 50	—
Artykuł 51 ust. 1	—
Artykuł 51 ust. 2	Artykuł 38
Artykuł 52	Artykuł 39
Artykuł 53	—
Artykuł 54	—
Artykuł 55	—
Artykuł 56	—

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 57	—
—	Artykuł 45
Artykuł 58	Artykuł 46
Artykuł 59	Artykuł 47
Artykuł 60	—
Artykuł 61	Artykuł 49
Artykuł 62	—
Artykuł 63 ust. 1	Artykuł 51 ust. 1
Artykuł 63 ust. 2	—
Artykuł 63 ust. 3	Artykuł 48
Artykuł 63 ust. 4	Artykuł 50 ust. 2
Artykuł 64	Artykuł 51
Artykuł 65	—
Artykuł 66	—
Artykuł 67	Artykuł 52
Artykuł 68	Artykuł 53
Artykuł 68a	—
Artykuł 68b	Artykuł 54
Artykuł 69	—
Artykuł 70	—
Artykuł 71	—
Artykuł 71a	Artykuł 55
Artykuł 71b	Artykuł 56
Artykuł 71c	—
Artykuł 71d	Artykuł 57
Artykuł 71e	Artykuł 58
Artykuł 71f	Artykuł 59
Artykuł 71g	—
Artykuł 71h	Artykuł 61
Artykuł 71i	—
Artykuł 71j	—
Artykuł 71k	Artykuł 62
Artykuł 71l	—

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 71m	Artykuł 60
—	Artykuł 63
—	Artykuł 64
—	Artykuł 65
—	Artykuł 66
—	Artykuł 68
—	Artykuł 70
—	Artykuł 69
Artykuł 72	—
Artykuł 73	—
Artykuł 74	—
Artykuł 75	—
Artykuł 76	Artykuł 79
Artykuł 77	Artykuł 80
Artykuł 78	Artykuł 81
Artykuł 79	Artykuł 73
Artykuł 80	Artykuł 74
Artykuł 81	Artykuł 75
Artykuł 82	Artykuł 76
Artykuł 83	Artykuł 82
Artykuł 84	Artykuł 83
Artykuł 85	Artykuł 84
Artykuł 86 ust. 1, 2 i 4	Artykuł 85 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 86 ust. 3	—
Artykuł 87	Artykuł 120
Artykuł 88	—
Artykuł 89	—
Artykuł 90	—
Artykuł 91	—
Artykuł 92	—
Artykuł 93	Artykuł 77
Artykuł 94	Artykuł 78
Artykuł 95	—
Artykuł 96	—

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 97	—
Artykuł 98	—
Artykuł 99	Artykuł 87
Artykuł 100	—
Artykuł 101	—
Artykuł 102	—
Artykuł 103	—
Artykuł 104	—
Artykuł 105	—
Artykuł 106	—
Artykuł 107	—
Artykuł 108	—
Artykuł 109	—
Artykuł 110	—
Artykuł 110a	Artykuł 88
Artykuł 110b	Artykuł 89
Artykuł 110c	Artykuł 90
Artykuł 110d	Artykuł 91
Artykuł 110e	Artykuł 92
Artykuł 110f	—
Artykuł 110g	—
Artykuł 110h	—
Artykuł 110i	—
Artykuł 110j	—
Artykuł 110k	—
Artykuł 110l	—
Artykuł 110m	—
Artykuł 110n	—
Artykuł 110o	—
Artykuł 110p	—
Artykuł 110q	Artykuł 93
Artykuł 110r	Artykuł 94
Artykuł 110s	Artykuł 95
Artykuł 110t	Artykuł 96

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 110u	Artykuł 97
Artykuł 110v	Artykuł 98
Artykuł 111	Artykuł 99
Artykuł 112	Artykuł 100
Artykuł 113	Artykuł 101
Artykuł 114	Artykuł 102
Artykuł 115	Artykuł 103
Artykuł 116	Artykuł 104
Artykuł 117	Artykuł 105
Artykuł 118	Artykuł 106
Artykuł 119	—
Artykuł 120	Artykuł 107
Artykuł 121	Artykuł 108
Artykuł 122	Artykuł 109
Artykuł 123	Artykuł 110
Artykuł 124	—
Artykuł 125	Artykuł 111
Artykuł 126	Artykuł 112
Artykuł 127	Artykuł 113
Artykuł 128	Artykuł 114
Artykuł 129	Artykuł 115
Artykuł 130	Artykuł 116
Artykuł 131	—
Artykuł 132	—
Artykuł 133	—
Artykuł 134	—
Artykuł 135	—
Artykuł 136	—
Artykuł 136a	—
Artykuł 137	—
Artykuł 138	Artykuł 117
Artykuł 139	Artykuł 118
Artykuł 140	Artykuł 119

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 141	—
Artykuł 142	—
Artykuł 143	—
Artykuł 143a	Artykuł 121
Artykuł 143b ust. 1, 2, 9 i 10	Artykuł 122
Artykuł 143b ust. 3 i 7	Artykuł 123
Artykuł 143b ust. 4, 5 i 6	Artykuł 124
Artykuł 143b ust. 13	Artykuł 125
Artykuł 143ba ust. 1–3	Artykuł 126
Artykuł 143ba ust. 3a	—
Artykuł 143ba ust. 4–6	Artykuł 130
Artykuł 143bb ust. 1 i 2	Artykuł 127
Artykuł 143bb ust. 3	—
Artykuł 143bb ust. 4–6	Artykuł 130
Artykuł 143bc ust. 1 i 2	Artykuł 128
—	Artykuł 129
Artykuł 143bc ust. 3 i 4	Artykuł 130 ust. 1 i 2
—	Artykuł 131
Artykuł 143c ust. 1–8	Artykuł 132
Artykuł 143c ust. 9	Artykuł 133
Artykuł 143c ust. 10	—
Artykuł 143d	Artykuł 134
Artykuł 143e	Artykuł 135
—	Artykuł 136
—	Artykuł 137
—	Artykuł 138
—	Artykuł 139
Artykuł 144	Artykuł 141
Artykuł 145	Artykuł 142
Artykuł 146	Artykuł 140
Artykuł 147	—
Artykuł 148	—
Artykuł 149	—
Artykuł 150	—

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 151	—
Artykuł 152	—
—	Artykuł 143
—	Artykuł 144
—	Artykuł 145
Artykuł 153	Artykuł 146
Artykuł 154	—
Artykuł 154a	Artykuł 148
Artykuł 155	Artykuł 147
Artykuł 155a	—
Artykuł 156	Artykuł 149

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 74/2009**z dnia 19 stycznia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym ⁽²⁾,po konsultacji z Komitetem Regionów ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oceniając realizację reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r., za nowe kluczowe wyzwania dla europejskiego rolnictwa uznano zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarkę wodną, różnorodność biologiczną i restrukturyzację sektora mleczarskiego.
- (2) W związku z tym w dniu 20 listopada 2007 r. Komisja przedstawiła komunikat dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR”. Należy uwzględnić ten komunikat i następujące po nim dyskusje w sprawie jego głównych elementów, przeprowadzone przez Parlament Europejski, Radę, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów, a także liczne uwagi zgłoszone w trakcie konsultacji publicznych.
- (3) Wspólnota, będąca stroną protokołu z Kioto ⁽⁴⁾, została wezwana do wdrażania lub dalszego opracowywania strategii i środków odpowiadających warunkom krajowym, takich jak promowanie — w kontekście ochrony klimatu — zrównoważonych form rolnictwa. Ponadto protokół z Kioto zobowiązuje strony do sformułowania, wdrożenia, opublikowania i regularnego uaktualniania krajowych, a w stosownych przypadkach także regionalnych programów, których elementem są działania służące łagodzeniu zmian klimatycznych i ułatwianiu odpowiedniej adaptacji do tych zmian. Takie programy dotyczą między innymi sektora rolnictwa i sektora leśnictwa. W tym kontekście należy zwiększyć rolę wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Wiarygodne dowody naukowe wskazują na konieczność podjęcia natychmiastowych działań. Wspólnotę wezwano również do rozważenia wszelkich możliwych sposobów zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych. Mimo że europejskie rolnictwo bardziej niż inne sektory przyczyniło się już do obniżenia poziomu emisji gazów cieplarnianych, w przyszłości będzie musiało podwoić te wysiłki

w ramach globalnej strategii UE w dziedzinie zmian klimatycznych.

- (4) Ze względu na poważne problemy związane z niedoborem wody i suszami Rada w konkluzjach z dnia 30 października 2007 r. w sprawie niedoboru wody i susz stwierdziła, że kwestią gospodarki wodnej, w tym jakością wody, należy się lepiej zająć w ramach właściwych instrumentów wspólnej polityki rolnej. Zrównoważona gospodarka wodna jest niezwykle istotna dla rolnictwa europejskiego, ponieważ pozwala temu sektorowi bardziej efektywnie wykorzystywać wodę i lepiej chronić jej jakość. Wziąwszy pod uwagę prognozy dotyczące zmian klimatycznych, należy się spodziewać coraz częstszego występowania susz, które dotykać będą coraz więcej obszarów.
- (5) Ponadto w konkluzjach w sprawie „Zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej” z dnia 18 grudnia 2006 r. Rada podkreśliła, że ochrona różnorodności biologicznej pozostaje głównym wyzwaniem, dodatkowo zwiększonym zmianami klimatycznymi i zapotrzebowaniem na wodę i niezależnie od znacznych postępów jakich już dokonano osiągnięcie wyznaczonego przez Wspólnotę na 2010 r. celu w zakresie różnorodności biologicznej będzie wymagało podjęcia dodatkowych starań. Rolnictwo europejskie ma na tym polu kluczową rolę do odegrania.
- (6) Istotne jest, aby działania związane z tymi wspólnotowymi priorytetami były akcentowane w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽⁵⁾.
- (7) Innowacje mogą w szczególności przyczynić się do rozwoju nowych technik, produktów i technologii. W ten sposób będą wspierać wysiłki podejmowane, aby zmierzyć się z wyzwaniami w zakresie zmian klimatycznymi, energii ze źródeł odnawialnych, gospodarki wodnej, różnorodności biologicznej i restrukturyzacji sektora mleczarskiego. W odniesieniu do wyżej wymienionych wyzwań — tj. zmian klimatu, energii ze źródeł odnawialnych, gospodarki wodnej i różnorodności biologicznej — należy utworzyć konkretne mechanizmy wsparcia innowacji, aby zwiększyć skuteczność odnośnych działań.
- (8) Wskutek wygaśnięcia systemu kwot mlecznych w roku 2015 wprowadzonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przedstawiona po przeprowadzeniu nieobowiązkowych konsultacji.

⁽³⁾ Opinia z dnia 8 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przedstawiona po przeprowadzeniu nieobowiązkowych konsultacji.

⁽⁴⁾ Adoptowany decyzją Rady 2002/358/WE (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽¹⁾ rolnicy prowadzący produkcję mleczarską będą musieli podjąć konkretne starania w celu dostosowania się do zmieniających się warunków, w szczególności w obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Właściwe zatem jest określenie tej szczególnej sytuacji również jako nowego wyzwania, któremu państwa członkowskie powinny móc sprostać, aby zapewnić sektorowi mleczarskiemu „miękkie lądowanie”.

(9) Biorąc pod uwagę znaczenie tych priorytetów, państwa członkowskie powinny włączyć działania związane z tymi nowymi wyzwaniami, przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, do krajowych programów rozwoju obszarów wiejskich.

(10) Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 stanowi, że w celu uwzględnienia głównych zmian w priorytetach wspólnotowych można poddawać przeglądowi strategiczne wytyczne Wspólnoty w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013), przyjęte decyzją Rady 2006/144/WE ⁽²⁾. Dlatego państwa członkowskie korzystające z dodatkowych środków, w ślad za przeglądem strategicznych wytycznych Wspólnoty powinny wprowadzić zmiany do krajowych planów strategicznych, aby ustalić ramy, w jakich należy zmienić te programy. Obowiązek ten powinien dotyczyć wyłącznie państw członkowskich, które w roku 2010 będą otrzymywały dodatkowe środki finansowe wynikające z obowiązkowej modulacji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustalające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników ⁽³⁾, a od roku 2011, kwoty niewykorzystanych środków finansowych w ramach krajowych pułapów płatności w systemie płatności jednolitej, które zdecydowały się przekazać na Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

(11) Konieczne jest ustalenie ostatecznego terminu wprowadzenia do programów rozwoju obszarów wiejskich działań związanych z nowymi wyzwaniami i przedstawienia Komisji zmienionych programów rozwoju obszarów wiejskich, aby dać państwom członkowskim wystarczająco wiele czasu na dokonanie zmian w krajowych programach rozwoju obszarów wiejskich w świetle zmienionych wytycznych strategicznych Wspólnoty i krajowych planów strategicznych.

(12) Ponieważ Akty przystąpienia z roku 2003 i 2005 przewidują, że płatności bezpośrednie dla rolników z nowych państw członkowskich, poza rolnikami z Bułgarii i Rumunii, pełną wysokość będą osiągać stopniowo i że zasady modulacji będą miały do tych państw zastosowanie dopiero od roku 2012, te nowe państwa członkowskie nie będą musiały zmieniać swoich krajowych planów strategicznych. Należy odpowiednio dostosować terminy dokonania zmian w programach rozwoju obszarów wiejskich i przedstawienia tych programów przez nowe państwa członkowskie. Ponieważ — z tego

samego powodu — zasady modulacji będą miały zastosowanie do Bułgarii i Rumunii dopiero od roku 2013, państw tych nie powinien dotyczyć obowiązek dokonania przeglądu krajowych planów strategicznych i programów rozwoju obszarów wiejskich.

(13) Ze względu na pojawienie się nowych obowiązków należy zmienić wymogi co do treści programów rozwoju obszarów wiejskich. Należy sporządzić przykładowy wykaz rodzajów działań i ich potencjalnych skutków, aby pomóc państwom członkowskim określić odpowiednie działania związane z nowymi wyzwaniami w kontekście ram prawnych rozwoju obszarów wiejskich.

(14) Aby dodatkowo zachęcić beneficjentów do podejmowania działań związanych z nowymi priorytetami, należy dopuścić możliwość zwiększania kwot i stawek wsparcia w odniesieniu do przedmiotowych działań.

(15) Aby zacieśnić współpracę na rzecz opracowywania nowych produktów, technologii i technik w sektorze rolnictwa i żywności oraz w sektorze leśnictwa, należy umożliwić większą elastyczność co do składu partnerów poszczególnych projektów.

(16) Rolnikom, którzy dotknięci zostaną skutkiem znacznego obniżenia wartości płatności bezpośrednich otrzymywanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników ⁽⁴⁾, należy od roku budżetowego 2011 przyznać wsparcie restrukturyzacyjne, przejściowe, malejące i niedyskryminacyjne. Wsparcie takie powinno być udzielane za pośrednictwem programów rozwoju obszarów wiejskich i powinno pomóc tym rolnikom dostosować się do zmienionych warunków przez restrukturyzację działalności gospodarczej w rolnictwie i poza rolnictwem.

(17) Aby wsparcie, które wywołuje skutki rolno-środowiskowe, było bardziej elastyczne, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zaprzestania realizacji zobowiązań rolno-środowiskowych i udostępnienia równoważnego wsparcia w ramach pierwszego filara, pod warunkiem że respektowane będą interesy gospodarcze i uprawnione oczekiwania beneficjenta i że utrzymane zostaną globalne korzyści dla środowiska.

(18) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło zasadę, że wobec rolników niespełniających określonych wymogów w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i roślin, ochrony środowiska oraz dobrostanu zwierząt można zastosować redukcję lub wykluczenie ze wsparcia. Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 wprowadziło tę samą zasadę w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do niektórych środków. Ten system „wzajemnej zgodności” stanowi integralną część wsparcia wspólnotowego w ramach płatności bezpośrednich i rozwoju obszarów wiejskich. Jednakże między tymi

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, s. 20.

⁽³⁾ Patrz strona 16 w tym Dz.U.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

dwoma obszarami stosowania można stwierdzić różnice, ponieważ niektóre przepisy systemu wzajemnej zgodności w ramach płatności bezpośrednich nie są ujęte w systemie wzajemnej zgodności w ramach rozwoju obszarów wiejskich. Aby zapewnić spójność, konieczne jest ujednolicenie przepisów dotyczących wzajemnej zgodności w ramach rozwoju obszarów wiejskich z przepisami dotyczącymi płatności bezpośrednich, w szczególności w odniesieniu do: odpowiedzialności w przypadku przekazania gruntu, minimalnego progu, mającego zastosowanie do redukcji i wykluczeń powyżej, przypadków niewielkich niezgodności, szczegółowych kryteriów uwzględnianych w przypadku ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących redukcji wsparcia lub wykluczenia ze wsparcia oraz nowych dat, od których stosuje się wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt w nowych państwach członkowskich.

(19) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 środki finansowe wynikające z zastosowania obowiązkowej modulacji na mocy tego rozporządzenia, a od roku 2011, wraz z kwotami niewykorzystanych środków finansowych w ramach krajowych pułapów płatności w systemie płatności jednolitej, które państwa członkowskie zdecydowały się przekazać na Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) należy wykorzystać na wsparcie rozwoju obszarów wiejskich. Należy dopilnować, aby kwota równa wspomnianym środkom finansowym została wykorzystana na wsparcie działań pozostających w związku z nowymi wyzwaniami.

(20) Z uwagi na uzupełniający, szczególnie i wiążący charakter, jaki ma wykorzystanie kwot odpowiadających wspomnianym środkom finansowym, nie należy zakłócać równowagi pomiędzy celami wsparcia rozwoju obszarów wiejskich.

(21) Ze względu na to, że te nowe wyzwania mają duże znaczenie na szczeblu wspólnotowym i że trzeba na nie pilnie zareagować, należy zwiększyć wkład EFRROW, aby ułatwić realizację powiązanych z nim działań.

(22) Aby zwiększyć skuteczność komitetu monitorującego, należy zmodyfikować jego rolę i funkcje we wprowadzaniu zmian do programów rozwoju obszarów wiejskich.

(23) W trosce o pewność prawa i uproszczenie należy doprecyzować i zharmonizować przepisy stanowiące o niestosowaniu art. 87, 88 i 89 Traktatu WE do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(24) Aby jeszcze bardziej ułatwić młodym rolnikom rozpoczęcie działalności i strukturalne dostosowanie ich gospodarstw po rozpoczęciu działalności, należy zwiększyć maksymalną kwotę wsparcia.

(25) Aby utworzyć nowe ramy dla terminowej realizacji zmienionych krajowych planów strategicznych i programów rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności w odniesieniu do kwot, które mają zostać udostępnione drogą modulacji, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od 1 stycznia 2009 r. wraz z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009. Biorąc pod uwagę charakter przepisów tego rozporządzenia takie retroaktywne stosowanie nie powinno naruszać zasady pewności prawnej beneficjentów. Jednakże, w myśl tej samej zasady, zmienione przepisy dotyczące stosowania wzajemnej zgodności powinny mieć zastosowanie od 1 stycznia 2010 r.

(26) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1698/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 wprowadza się następującą zmianę:

1) Art. 11 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wykaz programów rozwoju obszarów wiejskich, za pomocą których wdrażany jest krajowy plan strategiczny, orientacyjny przydział środków z EFFROW dla każdego programu, w tym kwoty, o których mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, a także odrębny wykaz kwot, o których mowa w art. 69 ust. 5a niniejszego rozporządzenia.”.

2) W rozdziale II dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Zmiana

1. Każde państwo członkowskie otrzymujące, od roku 2010 dodatkowe środki wynikające ze stosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 4 oraz — od roku 2011 — wraz z kwotami przewidzianymi w art. 136 rozporządzenia Rady (WE) 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników] (*) zmienia, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, swój krajowy plan strategiczny w następstwie przeglądu strategicznych wytycznych Wspólnoty, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

2. Zmieniony krajowy plan strategiczny, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest przesyłany Komisji nie później niż 30 czerwca 2009 r.

(*) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.”.

3) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Szczegółowe operacje związane z niektórymi priorytetami

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r. państwa członkowskie włączają do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich, w zależności od własnych specyficznych potrzeb, rodzaje operacji, które są ukierunkowane na priorytety opisane w strategicznych wytycznych Wspólnoty i wyszczególnione w krajowych planach strategicznych; priorytety te są następujące:

- a) zmiany klimatyczne;
- b) odnawialne źródła energii;
- c) gospodarka wodna;
- d) różnorodność biologiczna;
- e) środki towarzyszące restrukturyzacji sektora mleczarskiego;
- f) innowacje związane z priorytetami wymienionymi w lit. a), b), c) i d).

Rodzaje operacji wiążące się z priorytetami, o których mowa w akapicie pierwszym, mają na celu uzyskanie skutków takich jak potencjalne skutki wyszczególnione w załączniku II. Orientacyjny wykaz takich rodzajów operacji i ich potencjalnych skutków znajduje się w tym załączniku.

Zmienione programy rozwoju obszarów wiejskich związane z operacjami, o których mowa w niniejszym ustępie, są przedstawiane Komisji nie później niż 30 czerwca 2009 r.

2. Począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r. ustalona w załączniku I intensywność pomocy na rzecz rodzajów operacji, o których mowa w ust. 1, może zostać zwiększona o 10 punktów procentowych.

3. Począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r. każdy program rozwoju obszarów wiejskich obejmuje również:

- a) wykaz rodzajów operacji oraz informacje, o których mowa w art. 16 lit. c), na temat specjalnych rodzajów operacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) tabelę przedstawiającą, w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., całkowity wkład Wspólnoty w rodzaje operacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. W przypadku nowych państw członkowskich wymienionych w art. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 początkowa data, określona w zdaniach wprowadzających

do ust. 1 i 3 to dzień 1 stycznia 2013 r., dzień do składania zmienionych programów rozwoju obszarów wiejskich, określonych w ust. 1 to dzień 30 czerwca 2012 r. i okres, o którym mowa w ust. 3 lit. b) to okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

5. Ust. 1, 3 i 4 nie mają zastosowania do Bułgarii ani Rumunii.”.

4) W art. 17 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Kwoty równe kwotom wynikającym z zastosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 69 ust. 5a nie są uwzględniane w całkowitym wkładzie EFFROW, który jest podstawą do obliczania minimalnego wkładu finansowego Wspólnoty dla każdej osi zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.”.

5) Art. 20 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) środki przejściowe dotyczące:

(i) wspierania gospodarstw rolnych niskotowarowych w fazie restrukturyzacji (dla Bułgarii, Republiki Czeskiej, Cypru, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii, Słowacji i Węgier);

(ii) wspierania tworzenia grup producentów (dla Bułgarii, Republiki Czeskiej, Cypru, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii, Słowacji i Węgier);

(iii) wspierania gospodarstw rolnych w fazie restrukturyzacji, w tym dywersyfikacja działalności wykraczająca poza sektor rolniczy, wskutek reformy wspólnej organizacji rynku.”.

6) W art. 29 ust. 1 dodaje się następujące zdanie:

„Współpraca obejmuje co najmniej dwa podmioty, z których co najmniej jeden jest producentem pierwotnym lub należy do przemysłu przetwórczego.”.

7) Poniższy artykuł dodaje się w podsekcji 4 „Warunki dotyczące środków przejściowych”:

„Artykuł 35a

Gospodarstwa rolne w fazie restrukturyzacji w wyniku reformy wspólnej organizacji rynku

1. Przewidziane w art. 20 lit. d) ppkt (iii) wsparcie dla gospodarstw rolnych w fazie restrukturyzacji, w tym przechodzących dywersyfikację wykraczającą poza działalność rolniczą, w wyniku reformy wspólnej organizacji rynku udziela się rolnikom, którym w roku 2010 zmniejszono płatności bezpośrednie o więcej niż 25 % w porównaniu z rokiem 2009 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i którzy przedstawiają plan biznesowy.

2. Postępy w realizacji planu biznesowego, o którym mowa w ust. 1, są oceniane po dwunastu miesiącach.

3. Wsparcie jest wypłacane w postaci zryczałtowanej pomocy o stopie malejącej i wyłącznie w latach 2011, 2012 i 2013. Wsparcie jest ograniczone do maksymalnej kwoty określonej w załączniku I, a w żadnym razie nie przekracza 50 % wielkości, o jaką zostały zmniejszone płatności bezpośrednie w stosunku do roku 2009 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003.”.

8) W art. 39 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą umorzyć takie zobowiązania, przy czym dany beneficjent nie będzie miał obowiązku zwrotu otrzymanego już wsparcia, pod warunkiem że:

a) wsparcie w ramach rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest udostępnione ponownie, a w jego ramach stosuje się przepisy, które powodują globalne skutki rolno-środowiskowe równoważne skutkom zlikwidowanego środka rolno-środowiskowego;

b) wsparcie takie nie jest mniej korzystne finansowo dla beneficjenta;

c) beneficjent został poinformowany o tej możliwości w momencie podejmowania swoich zobowiązań.”.

9) W podsekcji 4 pt. „Przestrzeganie norm” dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 50a

Główne wymagania

1. Beneficjent otrzymujący płatności na mocy art. 36 lit. a) ppkt (i)–(v) oraz art. 36 lit. b) ppkt (i), (iv) i (v) przestrzega w całym gospodarstwie podstawowych wymogów w zakresie zarządzania oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska — zamieszczonych w art. 5 i 6 oraz w załączniku II i III rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Przewidziany w ust. 1 obowiązek przestrzegania podstawowych wymogów w zakresie zarządzania oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie ma zastosowania do działalności nierolniczej prowadzonej w gospodarstwie ani do gruntów nierolniczych, które nie są przedmiotem wsparcia na mocy art. 36 lit. b) ppkt (i), (iv) i (v) niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy krajowe przekazują beneficjentowi, między innymi za pomocą środków elektronicznych, wykaz podstawowych wymogów w zakresie zarządzania oraz wykaz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, których ma on przestrzegać.”.

10) Artykuł 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w jakimkolwiek momencie w ciągu danego roku kalendarzowego (zwanego dalej »danym rokiem kalendarzowym«) nie są przestrzegane podstawowe wymogi w zakresie zarządzania lub zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska i jeżeli jest to wynikiem

działania lub zaniechania, które można bezpośrednio przypisać beneficjentowi składającemu w danym roku kalendarzowym wniosek o płatność na mocy art. 36 lit. a) ppkt (i)–(v) oraz art. 36 lit. b) ppkt (i), (iv) i (v), wtedy na podstawie szczegółowych zasad, o których mowa w ust. 4 redukuje się całkowitą kwotę płatności, która została lub zostanie przyznana temu beneficjentowi na dany rok kalendarzowy, lub wyklucza się z niej beneficjenta.

Redukcja lub wykluczenie, o których mowa w akapicie pierwszym, mają zastosowanie również wtedy, gdy w jakimkolwiek momencie w ciągu danego roku kalendarzowego nie są przestrzegane minimalne wymogi dotyczące stosowania nawozów i środków ochrony roślin, o których to wymogach mowa w art. 39 ust. 3, i gdy można to bezpośrednio przypisać beneficjentowi składającemu wniosek o płatność na mocy art. 36 lit. a) ppkt (iv).

Pierwszy i drugi akapit mają również zastosowanie, gdy dana niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania ze strony osoby, której przekazano ziemię lub która takiego przekazania dokonała.

Dla potrzeb niniejszego ustępu »przekazanie« oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której grunt przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej.

W drodze odstępstwa od akapitu trzeciego, jeżeli osoba, której można bezpośrednio przypisać działanie lub zaniechanie, przedłożyła wniosek o płatność na dany rok kalendarzowy, redukcja lub wykluczenie mają zastosowanie do całkowitej kwoty płatności, która została lub zostanie przyznana tej osobie.”.

11) Artykuł 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Redukcji ani wykluczenia płatności, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do norm, dla których udzielono okresu karencji zgodnie z art. 26 ust. 1, w okresie trwania tej karencji.

Niezależnie od ust. 1 i zgodnie z warunkami ustalonymi w przepisach szczegółowych, o których mowa w ust. 4, państwa członkowskie mogą postanowić o niestosowaniu redukcji lub wykluczenia wynoszącego 100 EUR lub mniej na beneficjenta na rok kalendarzowy.

Jeżeli państwo członkowskie decyduje o zastosowaniu opcji przewidzianej w akapicie drugim, w następnym roku właściwy organ podejmuje działania w celu dopilnowania, by beneficjent skorygował przypadki nieprzestrzegania wymogów lub zasad. Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzonym nieprzestrzeganiu wymogów lub zasad i o konieczności podjęcia działań naprawczych.”.

12) Art. 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

a) w akapicie drugim w lit. c), datę „1 stycznia 2011 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2013 r.”;

b) w akapicie trzecim, w lit. c), datę „1 stycznia 2014 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2016 r.”.

13) Artykuł 51 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szczegółowe zasady dotyczące redukcji i wyłączeń ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 90 ust. 2. W tym kontekście uwzględnia się rozmiar, zasięg, trwałość i powtarzanie się stwierdzonej niezgodności, jak również następujące kryteria:

- a) W przypadku zaniedbania wielkość procentowa redukcji nie przekracza 5 %, a w przypadku powtarzających się niezgodności — 15 %.

W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu redukcji, gdy z uwagi na swój rozmiar, wagę, zasięg i trwałość przypadek niezgodności może być uważany za drobny. Przypadki niezgodności stanowiące bezpośrednie ryzyko dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt nie są jednak uważane za drobne.

O ile beneficjent nie podjął natychmiastowego działania naprawczego usuwającego stwierdzoną niezgodność, właściwy organ podejmuje niezbędne działania, które mogą, w stosownych przypadkach, ograniczać się do kontroli administracyjnej w celu zapewnienia, aby beneficjent usunął stwierdzoną niezgodność. Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzeniu drobnej niezgodności i o obowiązku podjęcia działania naprawczego.

- b) W przypadku umyślnej niezgodności wielkość procentowa redukcji wynosi co do zasady nie mniej niż 20 %, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy i obowiązywać przez jeden rok kalendarzowy lub przez większą ilość lat.

- c) W każdym przypadku całkowita kwota redukcji i wyłączeń w odniesieniu do jednego roku kalendarzowego nie może być wyższa niż całkowita kwota, o której mowa w art. 51 ust. 1.”.

14) W art. 69 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5a. Państwa członkowskie wydają kwoty równe kwotom wynikającym z zastosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 9 ust. 4 oraz art. 10 ust. 3, a także — od roku 2011 — łącznie z kwotami przewidzianymi w art. 136 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na działania, o których mowa w art. 16a niniejszego rozporządzenia, z tytułu wsparcia Wspólnoty w ramach bieżących programów rozwoju obszarów wiejskich wyłącznie w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

W przypadku nowych państw członkowskich wymienionych w art. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, okres, o którym mowa w pierwszym akapicie rozpoczyna się dnia 1 stycznia 2013 r. i kończy dnia 31 grudnia 2015 r.

Pierwsze dwa akapity nie mają zastosowania do Bułgarii ani Rumunii.

5b. Jeżeli po zakończeniu programu rzeczywista kwota wkładu wspólnotowego wydana na operacje, o których mowa w ust. 5a niniejszego artykułu, jest niższa od kwoty, o której mowa w ust. 5a niniejszego artykułu, państwo członkowskie zwraca do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich różnicę w kwocie, która przekracza całkowitą kwotę środków dostępnych na działania inne niż działania, o których mowa w art. 16a.

5c. Kwot, o których mowa w ust. 5a niniejszego artykułu, nie uwzględnia się do celów art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.”.

15) W art. 70 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niezależnie od pułapów ustalonych w ust. 3 wkład EFROW może zostać zwiększony do 90 % w regionów objętych konwergencją i do 75 % w regionach nieobjętych konwergencją w przypadku operacji z rodzajów, o których mowa w art. 16a niniejszego rozporządzenia, aż do kwoty wynikającej ze stosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 9 ust. 4 i art. 10 ust. 3, a od roku 2011 — również kwot przewidzianych w art. 136 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.”.

16) W art. 78 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) rozważa i zatwierdza wszelkie istotne propozycje zmiany w programach rozwoju obszarów wiejskich.”.

17) W art. 88 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże bez uszczerbku dla art. 89 niniejszego rozporządzenia art. 87, 88 i 89 Traktatu nie mają zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w ramach art. 36 Traktatu.”.

18) Wyraz „załącznik” zastępuje się wyrazem „załącznik I” w tytule załącznika i w następujących artykułach: art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 6, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 3, art. 28 ust. 2, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 2, art. 33, art. 34 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 37 ust. 3, art. 38 ust. 2, art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 3, art. 43 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 45 ust. 3, art. 46, art. 47 ust. 2, art. 88 ust. 2, art. 88 ust. 4, art. 88 ust. 6.

19) W załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- a) kwota w EUR na „wsparcie podejmowania działalności” zgodnie z art. 22 ust. 2 wskazana w trzeciej kolumnie pierwszym wierszu zostaje zastąpiona kwotą następującą:

„70 000”;

- b) Poniższy wiersz zostaje wstawiony po jedenastym wierszu dotyczącym wsparcia dla grup producentów w art. 35 ust. 2:

„Art. 35a ust. 3	Maksymalna kwota wsparcia na restrukturyzację wynikłą z reformy wspólnej organizacji rynku	4 500	Na gospodarstwo w roku 2011
		3 000	w roku 2012
		1 500	w roku 2013”;

c) uwaga „*” otrzymuje brzmienie:

„(*) Wsparcie podejmowania działalności może być udzielone w formie pojedynczej premii do maksymalnej wysokości 40 000 EUR lub w formie dotowania odsetek, którego skapitalizowana wartość nie może przekraczać 40 000 EUR. W przypadku połączenia obu form kwota maksymalna nie może przekraczać 70 000 EUR.”;

d) uwaga „****” otrzymuje brzmienie:

„(****) Kwoty te można zwiększyć w odniesieniu do rodzajów operacji, o których mowa w art. 16a i w innych wyjątkowych przypadkach, uwzględniając szczególne okoliczności, które należy

uzasadnić w programach rozwoju obszarów wiejskich.”.

20) Dodaje się nowy załącznik, którego tekst znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Ma zastosowanie od 1 stycznia 2009 r. z wyjątkiem art. 1 pkt. 10), 11) i 13), które mają zastosowanie od 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
P. GANDALOVIČ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Indykatorywny wykaz rodzajów operacji i potencjalnych rezultatów związanych z priorytetami o których mowa w art. 16a

Priorytet: Dostosowanie do zmian klimatu i złagodzenie ich skutków

Rodzaje operacji	Artykuły i środki	Potencjalne skutki
Poprawa efektywności stosowania nawozów azotowych (np. ograniczone stosowanie, sprzęt, rolnictwo precyzyjne), lepsze przechowywanie nawozu naturalnego	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Zmniejszenie emisji metanu (CH ₄) i podtlenku azotu (N ₂ O)
Poprawa wydajności energetycznej (np. stosowanie materiałów budowlanych ograniczających straty ciepła)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych Artykuł 29: współpraca na rzecz nowych produktów, technologii i technik	Zmniejszenie emisji dwutlenku węgla (CO ₂) przez oszczędniejsze zużycie energii
Mechanizmy zabezpieczające przed niekorzystnymi skutkami wydarzeń ekstremalnych spowodowanych zmianami klimatu (np. instalacja siatek przeciwradowych)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych	Ograniczenie niekorzystnego oddziaływania ekstremalnych wydarzeń pogodowych na potencjał produkcji rolnej
Metody użytkowania gleby (np. sposoby uprawy, międzyplony, zmianowanie zróżnicowanych upraw)	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O) sekwestracja dwutlenku węgla; dostosowanie do skutków wpływu zmian klimatu na glebę
Zmiana sposobu użytkowania gruntów (np. przekształcenie gruntów ornych w pastwiska, trwałe odłogowanie)	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O); sekwestracja dwutlenku węgla
Ekstensyfikacja hodowli (np. ograniczenie liczebności stada) i gospodarki pastwiskami	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Zmniejszenie emisji metanu (CH ₄) i podtlenku azotu (N ₂ O)
Zalesianie, wprowadzanie systemów rolnoleśnych	Artykuły 43 i 45: Pierwsze zalesianie gruntów rolnych i gruntów nierolniczych Artykuł 44: pierwsze zakładanie systemów rolnoleśnych na gruntach rolnych	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O); sekwestracja dwutlenku węgla
Zapobieganie powodziom i środki związane z zarządzaniem (np. projekty związane z przybrzeżną i śródlądową ochroną przeciwpowodziową)	Artykuł 20: Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku klęsk żywiołowych oraz wprowadzanie odpowiednich działań zapobiegawczych	Ograniczenie niekorzystnego oddziaływania ekstremalnych wydarzeń pogodowych związanych ze zmianami klimatu na potencjał produkcji rolnej

Priorytet: Dostosowanie do zmian klimatu i złagodzenie ich skutków

Rodzaje operacji	Artykuły i środki	Potencjalne skutki
Szkolenie i wykorzystywanie usług doradztwa rolnego w odniesieniu do zmian klimatu	Artykuł 21: Kształcenie zawodowe i działania informacyjne Artykuł 24: Korzystanie z usług doradczych Artykuł 58: Szkolenie i informowanie	Udostępnianie rolnikom szkoleń i doradztwa w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i dostosowania do zmian klimatu
Zapobieganie pożarom lasów i klęskom żywiołowym wywołanym zmianami klimatu	Artykuł 48: Przywrócenie potencjału leśnego oraz wprowadzanie działań zapobiegawczych	Sekwestracja dwutlenku węgla w lasach i zapobieganie emisji dwutlenku węgla (CO ₂); ograniczenie niekorzystnego oddziaływania zmian klimatu na lasy
Przekształcanie drzewostanów leśnych w bardziej odporne	Artykuł 47: Las-środowisko Artykuł 49: Inwestycje nieprodukcyjne	Ograniczenie niekorzystnego oddziaływania zmian klimatu na lasy

Priorytet: Odnawialne źródła energii

Rodzaje operacji	Artykuły i środki	Potencjalne skutki
Produkcja biogazu z odpadów organicznych (produkcja w gospodarstwie rolnym i lokalna)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej	Zastępowanie paliw kopalnych; zmniejszenie emisji metanu (CH ₄)
Wieloletnie rośliny energetyczne (zagajniki o krótkiej rotacji i rośliny trawiaste)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych	Zastępowanie paliw kopalnych; sekwestracja dwutlenku węgla; zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N ₂ O)
Przetwarzanie biomasy rolniczej/leśnej na energię odnawialną	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych Artykuł 29: Współpraca na rzecz rozwoju nowych produktów, technologii i technik w sektorze rolnym i żywnościowym oraz w sektorze leśnym Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej Artykuł 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej	Zastępowanie paliw kopalnych
Instalacje/infrastruktura dla potrzeb produkcji energii z biomasy i innych odnawialnych źródeł energii (słonecznej, wiatrowej i geotermalnej)	Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej Artykuł 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej Artykuł 56: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej Artykuł 30: Infrastruktura związana z rozwojem i dostosowaniem rolnictwa i leśnictwa	Zastępowanie paliw kopalnych

Priorytet: Odnawialne źródła energii

Rodzaje operacji	Artykuły i środki	Potencjalne skutki
Informowanie i upowszechnianie wiedzy o energii ze źródeł odnawialnych	Artykuł 21: Kształcenie zawodowe i działania informacyjne Artykuł 58: Szkolenie i informowanie	Podnoszenie poziomu świadomości i wiedzy i, pośrednio, zwiększanie skuteczności innych działań związanych z energią ze źródeł odnawialnych

Priorytet: Gospodarka wodna

Rodzaje operacji	Artykuły i środki	Potencjalne skutki
Technologie wodooszczędne (np. sprawne systemy irygacyjne) Magazynowanie wody (w tym w obszarach zalewowych) Wodooszczędne techniki produkcji (np. odpowiednio dostosowane uprawy)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 30: Infrastruktura Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Bardziej racjonalne zużycie wody i poprawa zdolności magazynowania wody
Odtwarzanie terenów podmokłych Przekształcanie gruntów rolnych w bagna	Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe Artykuł 38: Płatności dla obszarów Natura 2000	Zachowanie jednolitych części wód o wysokiej wartości; ochrona i poprawa jakości wody
Przekształcanie gruntów rolnych w systemy leśne/rolno-leśne	Artykuły 43 i 45: Pierwsze zalesianie gruntów rolnych i gruntów nierolniczych	Ochrona i poprawa jakości wody
Instalacje do uzdatniania wody w gospodarstwach rolnych, w przetwórstwie i w segmencie wprowadzania na rynek	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych	Bardziej racjonalne zużycie wody
Rozwój jednolitych części wód o charakterze półnaturalnym Utworzenie naturalnych brzegów Meandrujące rzeki	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe Artykuł 57: Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa wsi	Zachowanie jednolitych części wód o istotnym znaczeniu; ochrona i poprawa jakości wody
Metody użytkowania gleby (np. międzyplony), rolnictwo ekologiczne, przekształcanie gruntów ornych w trwałe pastwiska)	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Przyczynianie się do ograniczenia przenikania do wody różnorodnych związków, w tym fosforu
Informowanie i upowszechnianie wiedzy o gospodarowaniu wodą	Artykuł 21: Kształcenie zawodowe i działania informacyjne Artykuł 58: Szkolenie i informowanie	Podnoszenie poziomu świadomości i wiedzy i, pośrednio, zwiększanie skuteczności innych działań związanych z gospodarowaniem wodą

Priorytet: Różnorodność biologiczna

Rodzaje operacji	Artykuły i środki	Potencjalne skutki
Zaprzestanie stosowania nawozów i pestycydów na gruntach rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej Ekstensywne formy hodowli Produkcja zintegrowana i ekologiczna	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Zachowanie roślinności różnorodnej gatunkowo, ochrona i utrzymanie użytków zielonych
Żywopłoty i ogrodzenia z roślin wieloletnich oraz »biożłoza« Utworzenie planów zarządzania obszarami Natura 2000 Tworzenie biotopów/siedlisk i zarządzanie nimi na obszarach Natura 2000 lub poza nimi Zmiana sposobu użytkowania gruntów (ekstensywna gospodarka pastwiskami, przekształcanie gruntów ornych w pastwiska, długotrwałe odłogowanie) Zarządzanie uprawami wieloletnimi o wysokiej wartości przyrodniczej Utworzenie i ochrona sadów łąkowych	Artykuły 38 i 46: Płatności dla obszarów Natura 2000 Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne Artykuł 47: Płatności z tytułu środowiska leśnego Artykuł 57: Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa wsi	Ochrona ptaków, innej dzikiej fauny i flory oraz poprawa jakości sieci biotopów, zmniejszająca przenikania szkodliwych substancji do siedlisk sąsiadujących, zachowanie chronionej fauny i flory
Zachowanie różnorodności genetycznej	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Zachowanie różnorodności genetycznej
Informowanie i upowszechnianie wiedzy o różnorodności biologicznej	Artykuł 21: Kształcenie zawodowe i działania informacyjne Artykuł 58: Szkolenie i informowanie	Podnoszenie poziomu świadomości i wiedzy i, pośrednio, zwiększanie skuteczności innych działań związanych z różnorodnością biologiczną

Priorytet: Środki towarzyszące restrukturyzacji sektora mleczarskiego

Rodzaje operacji	Artykuły i środki	Potencjalne skutki
Wsparcie inwestycji związanych z produkcją mleczarską	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych	Poprawa konkurencyjności sektora mleczarskiego
Poprawa przetwórstwa i marketingu wyrobów mleczarskich	Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych	Poprawa konkurencyjności sektora mleczarskiego
Innowacje związane z sektorem mleczarskim	Artykuł 29: współpraca na rzecz nowych produktów, technologii i technik	Poprawa konkurencyjności sektora mleczarskiego
Premie z tytułu użytków zielonych i ekstensywna produkcja zwierzęca; produkcja ekologiczna związana z produkcją mleczarską; trwałe premie pastwiskowe w obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania; premie wypasowe	Artykuł 39: Płatności rolno-środowiskowe	Intensyfikacja korzystnych efektów środowiskowych sektora mleczarskiego

Priorytet: Innowacyjne podejścia związane z priorytetami wymienionymi w art. 16a ust. 1 lit. a), b), c) i d)

Innowacyjne działania związane z ograniczaniem skutków zmian klimatu i środki dostosowawcze	Artykuł 29: współpraca na rzecz nowych produktów, technologii i technik	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i dostosowanie rolnictwa do zmian klimatu
Innowacyjne działania wspierające rozwój energetyki odnawialnej	Artykuł 29: współpraca na rzecz nowych produktów, technologii i technik	Zastępowanie paliw kopalnych i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych
Innowacyjne działania udoskonalające gospodarkę wodną	Artykuł 29: współpraca na rzecz nowych produktów, technologii i technik	Poprawa racjonalnego zużycia wody i poprawa jakości wody
Innowacyjne działania wspierające zachowanie różnorodności biologicznej	Artykuł 29: współpraca na rzecz nowych produktów, technologii i technik	Powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2009 r.

zmieniająca decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013)

(2009/61/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 należy zaakcentować cele związane z tymi priorytetami.

(1) Decyzją 2006/144/WE ⁽²⁾ Rada przyjęła strategiczne wytyczne Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013), (zwane dalej „strategicznymi wytycznymi Wspólnoty”).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽³⁾ stanowi, że w celu uwzględnienia głównych zmian priorytetów wspólnotowych strategiczne wytyczne Wspólnoty mogą podlegać przeglądowi.

(3) Oceniając realizację reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r., za nowe kluczowe wyzwania dla europejskiego rolnictwa uznano zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarkę wodną, różnorodność biologiczną i restrukturyzację sektora mleczarskiego. W programach

(4) W strategicznych wytycznych Wspólnoty należy wskazać te obszary, które są ważne dla realizacji zmienionych priorytetów Wspólnoty związanych ze zmianami klimatycznymi, odnawialnymi źródłami energii, gospodarką wodną, różnorodnością biologiczną i restrukturyzacją sektora mleczarskiego.

(5) Skuteczność działań związanych ze zmianami klimatycznymi, odnawialnymi źródłami energii, gospodarką wodną i różnorodnością biologiczną powinna być zwiększona przez innowacje. W tym kontekście zapewnienie wsparcia dla innowacji może w szczególności przyczynić się do realizacji tych celów przez rozwój nowych technologii, produktów i procesów.

(6) Na podstawie przeglądu strategicznych wytycznych Wspólnoty każde państwo członkowskie powinno dokonać przeglądu krajowego planu strategicznego stanowiącego ramy odniesienia na użytek przeglądu programów rozwoju obszarów wiejskich.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/144/WE,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 227 z 21.10.2005, s. 1.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

W decyzji 2006/144/WE wprowadza się następujące zmiany zgodnie z Anekssem do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
P. GANDALOVIĆ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013) znajdujących się w załączniku do decyzji 2006/144/WE, wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

1) W części 2 dodaje się punkt w brzmieniu:

„2.5 Sprostanie nowym wyzwaniom

W ramach przeglądu reform wprowadzonych w 2003 r. ocenie poddano także równowagę między wydatkami na płatności bezpośrednie w ramach pierwszego filaru wspólnej polityki rolnej a środkami finansowymi przeznaczonymi na rozwój obszarów wiejskich. Ponieważ całkowity budżet wspólnej polityki rolnej jest ustalony do 2013 r., dodatkowe środki finansowe na rozwój obszarów wiejskich można uzyskać wyłącznie w wyniku zwiększenia obowiązkowej modulacji. Dodatkowe środki finansowe są potrzebne, by wesprzeć wysiłki podejmowane w związku ze wspólnotowymi priorytetami w dziedzinie zmian klimatycznych, odnawialnych źródeł energii, gospodarki wodnej, różnorodności biologicznej (w tym powiązane wsparcie dla innowacji) i restrukturyzacji sektora mleczarskiego:

- (i) Zmiany klimatyczne i energię uznano za priorytety, ponieważ Unia Europejska staje się liderem w budowaniu globalnej gospodarki niskoemisyjnej. W marcu 2007 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje ⁽¹⁾, w których postanowiła, że do roku 2020 emisja gazów cieplarnianych zmniejszy się o co najmniej 20 % w porównaniu z rokiem 1990 (o 30 % w ramach międzynarodowego porozumienia w sprawie celów globalnych), oraz wyznaczyła wiążący cel, którym jest 20 % -owy udział odnawialnych źródeł energii do roku 2020, w tym 10 % -owy udział biopaliw w zużyciu benzyny i oleju napędowego w transporcie. Do osiągnięcia tych celów mogą w znacznym stopniu przyczynić się sektor rolnictwa i sektor leśnictwa, dostarczając surowców do produkcji bioenergii, stosując sekwestrację dwutlenku węgla i coraz bardziej ograniczając emisję gazów cieplarnianych.
- (ii) Cele UE dotyczące polityki wodnej zostały określone w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽²⁾, której pełne wdrożenie nastąpi w latach 2010–2012. Z uwagi na fakt, iż główni użytkownicy zasobów wodnych, rolnicy i leśnicy mają odegrać kluczową rolę w zrównoważonej gospodarce wodnej, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i jakości wody, gospodarka wodna będzie zajmować coraz ważniejsze miejsce w strategii przystosowywania się do nieuniknionych zmian klimatycznych.
- (iii) Państwa członkowskie zobowiązały się do 2010 roku powstrzymać zanikanie różnorodności biologicznej, jednak cel ten wydaje się coraz mniej osiągalny. Różnorodność biologiczna w Europie w znacznym stopniu zależy od rolnictwa i leśnictwa, a wzięwszy pod uwagę spodziewane negatywne skutki zmian klimatycznych i coraz większe zapotrzebowanie na wodę, trzeba będzie zwiększyć wysiłki, żeby różnorodność ta została zachowana.
- (iv) Producenci produktów mleczarskich w znaczny sposób przyczyniają się do zachowania terenów wiejskich przez zrównoważoną działalność rolniczą, szczególnie w regionach o niekorzystnym położeniu. Z uwagi na ich wysokie koszty produkcji i zmiany strukturalne, jakim muszą stawić czoła w wyniku stopniowego znoszenia systemu kwot mlecznych, producentom produktów mleczarskich należy udostępnić towarzyszące środki wsparcia, aby umożliwić im lepsze dostosowanie się do nowych warunków rynku.
- (v) Środki rozwoju obszarów wiejskich mogą być stosowane w szczególności do propagowania innowacji w dziedzinie gospodarki wodnej, wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii i wykorzystania odnawialnych źródeł energii, ochrony różnorodności biologicznej, a także łagodzeniem skutków zmian klimatycznych i dostosowaniem się do nich, jak również do propagowania korzystnych dla wszystkich rozwiązań w dziedzinie konkurencyjności i środowiska. Aby propagować pełne wykorzystanie innowacji, należy udostępnić specjalne wsparcie dla działań innowacyjnych powiązanych z nowymi wyzwaniami.”

2) W części 3 dodaje się punkt w brzmieniu:

„3.4a. Sprostanie nowym wyzwaniom

Strategiczna wytyczna Wspólnoty

Za kluczowe wyzwania dla europejskich obszarów wiejskich, sektora rolnictwa i sektora leśnictwa uznano zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarkę wodną, i różnorodność biologiczną (w tym powiązane wsparcie dla innowacji) i restrukturyzację sektora mleczarskiego. W ramach strategii UE w dziedzinie globalnych zmian klimatycznych sektor rolnictwa i sektor leśnictwa będą musiały w większym stopniu przyczynić się do ograniczania emisji gazów cieplarnianych i do zwiększania sekwestracji dwutlenku węgla. Także zwiększenie produkcji energii odnawialnej z biomasy pochodzenia rolnego i leśnego powinno pomóc w osiągnięciu do 2020 r. nowych celów UE w dziedzinie całkowitego zużycia paliwa i energii. Od bardziej zrównoważonej gospodarki wodnej w sektorze rolnictwa będzie w istotny sposób zależeć, czy w przyszłości zapewniona zostanie wystarczająca ilość wody o wystarczającej jakości oraz czy nastąpi dostosowanie do przewidywanego wpływu zmian klimatycznych na zasoby wodne. Ponadto istotnym wyzwaniem pozostaje powstrzymanie spadku różnorodności biologicznej. Wsparcie dla innowacji związanych z wyżej wymienionymi nowymi wyzwaniami może ułatwić realizację tych priorytetów. Ze względu na wygaśnięcie systemu kwot w sektorze mleczarskim, zwiększy się potrzeba restrukturyzacji w rolnictwie. W tym kontekście środki rozwoju obszarów wiejskich będą ważnymi środkami towarzyszącymi reformom sektora mleczarskiego. Dodatkowe zasoby finansowe, które będą dostępne od 2010 r. dzięki zwiększeniu obowiązkowej modulacji, należy przeznaczyć na wzmocnienie wspólnotowych działań w obszarze zmian klimatycznych, odnawialnego źródła energii, gospodarki wodnej, różnorodności biologicznej i restrukturyzacji sektora mleczarskiego.

⁽¹⁾ Konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (8–9 marca 2007 r.).

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

Zachęca się państwa członkowskie, aby w celu realizacji wspomnianych priorytetów, skoncentrowały wsparcie na działaniach kluczowych. Takie działania mogą obejmować następujące rodzaje operacji:

- (i) Wsparcie inwestycyjne przewidziane w ramach osi 1 można ukierunkować w szczególności na maszyny i urządzenia wydajne z punktu widzenia wody i energii oraz innych czynników oraz do produkcji energii ze źródeł odnawialnych na potrzeby gospodarstw. W sektorze rolno-spożywczym i w sektorze leśnictwa pomoc inwestycyjna powinna wspierać innowacyjne i bardziej zrównoważone technologie wytwarzania biopaliwa.
 - (ii) W ramach osi 2 działania rolno-środowiskowe i leśne można wykorzystać w szczególności po to, by poprawić różnorodność biologiczną przez ochronę zbiorowisk o dużej różnorodności biologicznej oraz ochronę i zachowanie zbiorowisk trawiastych i ekstensywnych form produkcji rolnej. Środki szczególne stosowane w ramach osi 2, takie jak działania rolno-środowiskowe czy zalesianie, mogą również poprawić zdolność do gospodarowania dostępnymi ilościami zasobów wodnych i ochronić ich jakość. Ponadto niektóre działania rolno-środowiskowe i leśne przyczyniają się do zmniejszenia emisji metanu (CH_4) i podtlenku azotu (N_2O) oraz ułatwiają propagowanie sekwestracji dwutlenku węgla.
 - (iii) W ramach osi 3 i 4 wsparcie można przeznaczyć na projekty o zasięgu lokalnym i współpracę przy projektach związanych z odnawialnymi źródłami energii, a także na różnicowanie działalności rolniczej w kierunku produkcji bioenergii. Ochrona dziedzictwa naturalnego może pomóc chronić siedliska o wysokiej wartości przyrodniczej i jednolite części wód o wysokiej wartości.
 - (iv) Ponieważ wszystkie obszary wiejskie stoją przed problemem zmian klimatycznych i energii ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie mogą zachęcać grupy lokalnego działania w ramach osi 4 (Leader) do włączania tych kwestii jako problematyki przekrojowej do lokalnych strategii rozwoju. Grupy te są dobrze przygotowane, by uczestniczyć w opracowywaniu lokalnych rozwiązań w zakresie dostosowywania się do zmian klimatycznych i w zakresie odnawialnych źródeł energii.
 - (v) Innowacje mają potencjał osiągnięcia szczególnie pozytywnych efektów w zakresie sprostania nowym wyzwaniom zmian klimatycznych, produkcji energii ze źródeł odnawialnych, bardziej zrównoważonej gospodarki wodnej i zatrzymania zmniejszania różnorodności biologicznej. Wsparcie innowacji w tych obszarach mogłoby przyjąć postać promowania rozwoju, podejmowania i stosowania odnośnych technologii, produktów i procesów.
 - (vi) Regułą powinno stać się ukierunkowywanie wsparcia na operacje zgodne z celami i przepisami rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, które przyczyniają się do powstania korzyści z punktu widzenia nowych wyzwań wymienionych w załączniku II do wspomnianego rozporządzenia.”.
-

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.